

Τ.Ε.Ι. ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΛΟΓΟΣ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΜΦΥΛΩΝ
ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

ΚΑΤΣΙΦΛΩΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (5051)

ΜΠΛΟΥΝΑ ΜΑΡΙΑ ΕΛΕΝΗ (5052)

ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ , ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2024

Περίληψη

Μέσα από μια εξέταση των προοπτικών των συμμετεχόντων, η μελέτη εμβαθύνει στους διαφορετικούς ρόλους που πρέπει να αναλάβουν οι διάφορες οντότητες για να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα ζητήματα φύλου. Τα ευρήματα υποδεικνύουν μια ποικιλία από προτεινόμενες οντότητες, που περιλαμβάνουν εκπαιδευτικά ιδρύματα, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, κυβερνητικές υπηρεσίες και πλατφόρμες μέσων ενημέρωσης, που όλα θεωρούνται ζωτικής σημασίας για την αιχμή του δόρατος εκστρατείες ευαισθητοποίησης. Επιπλέον, η έρευνα σκιαγραφεί προτεινόμενα μέτρα που στοχεύουν στον περιορισμό της ρητορικής μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, υπογραμμίζοντας τη σημασία της αυτορρύθμισης της πλατφόρμας, τις πρωτοβουλίες εκπαίδευσης των χρηστών και την εφαρμογή αυστηρότερων κυρώσεων για τους παραβάτες. Ωστόσο, εν μέσω των προτεινόμενων στρατηγικών, η μελέτη σημειώνει την παρουσία μη συμβατικών απόψεων, αποκαλύπτοντας τις περιπλοκές και τις προκλήσεις που ενυπάρχουν στην ολοκληρωμένη αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους. Κατά συνέπεια, η έρευνα υπογραμμίζει την επιτακτική ανάγκη για συνεργατικές και πολύπλευρες προσεγγίσεις για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους, προωθώντας την ισότητα των φύλων και προάγοντας κοινωνίες χωρίς αποκλεισμούς.

Λέξεις-κλειδιά: Λόγος μίσους, Φύλο, φυλετικές διακρίσεις, Κοινωνικά δίκτυα

Abstract

Through an examination of participants' perspectives, the study delves into the nuanced roles different entities should undertake to address gender issues effectively. Findings suggest a varied array of suggested entities, encompassing educational institutions, civil society organizations, government agencies, and media platforms, all deemed vital in spearheading awareness campaigns. Additionally, the research delineates proposed measures aimed at curbing hate speech on social media, highlighting the significance of platform self-regulation, user education initiatives, and the implementation of stricter penalties for violators. However, amidst the proposed strategies, the study notes the presence of unconventional viewpoints, revealing the intricacies and challenges inherent in tackling hate speech comprehensively. Consequently, the research underscores the imperative for collaborative and multifaceted approaches to confront hate speech effectively while promoting gender equality and fostering inclusive societies.

Keywords: Hate speech, Gender, racial discrimination, Social networks

Περιεχόμενα

Περίληψη	2
Abstract	3
Κατάλογος Σχημάτων	6
Πίνακες	6
Γραφήματα	7
Εισαγωγή	8
Κεφάλαιο 1 ^ο : Λόγος μίσους	11
1.1 Αιτίες εμφάνισης και σκοπιμότητα του λόγου μίσους	11
1.2 Λόγος μίσους στα ΜΜΕ	15
1.3 Η περίπτωση των social media	20
1.4 Οι αρνητικές συνέπειες	25
1.5 Αντιμετώπιση και νομικό πλαίσιο	29
Κεφάλαιο 2 ^ο : Το ζήτημα των έμφυλων διακρίσεων	35
2.1 Στερεότυπα – προκαταλήψεις και διαμόρφωση αντιλήψεων στα ΜΜΕ και τα social media	36
2.2 Ο ρόλος της γλώσσας στις έμφυλες διακρίσεις	39
2.3 Διαφήμιση και φύλο	43
2.4 Σεξισμός και έμφυλες διακρίσεις έναντι των γυναικών	46
2.5 Πατριαρχική κοινωνία	49
2.5.1 ΜΜΕ και η περίπτωση των γυναικοκτονιών	52
Κεφάλαιο 3 ^ο Έρευνα	55
3.1 Σκοπός έρευνας	55
3.2 Μεθοδολογία	55
3.3 Περιγραφή Δείγματος - Αποτελέσματα	56
3.4 Συμπεράσματα Έρευνας	88

Κατάλογος Σχημάτων

Πίνακες

Πίνακας 1 Φύλο	56
Πίνακας 2 Ηλικία	58
Πίνακας 3 Επίπεδο Εκπαίδευσης	59
Πίνακας 4 Μειονότητα φύλλου	60
Πίνακας 5 Εξοικείωση με την έννοια της ρητορικής μίσους	62
Πίνακας 6 Ο σεξιστικός λόγος αναφέρεται σε οποιαδήποτε λεκτική έκφραση ή συμπεριφορά που διακρίνει, υποτιμά ή παρενοχλεί κάποιον βάσει του φύλου του.	63
Πίνακας 7 Ο σεξιστικός λόγος είναι κάθε έκφραση που φανερώνει προκαταλήψεις, στερεότυπα ή διακρίσεις βασισμένες στο φύλο, είτε επί σε λόγο είτε σε γραπτή μορφή.	64
Πίνακας 8 Έχετε βιώσει ποτέ λόγο μίσους λόγω του φύλου σας;	65
Πίνακας 9 Πόσο ευαίσθητο/η θεωρείτε τον/την εαυτό/η σας στη σεξιστική ομιλία, είτε απευθύνεται σε εσάς είτε σε άλλους/άλλες;	67
Πίνακας 10 Κατά την άποψή σας, πόσο επηρεάζει ο σεξιστικός λόγος τις επαγγελματικές ευκαιρίες και την εργασιακή περιβαλλοντική εμπειρία;	68
Πίνακας 11 Πώς αντιδράτε όταν εντοπίζετε λόγο μίσους στα MME ή στα social media;	69
Πίνακας 12 Έχετε βιώσει λόγο μίσους μέσω των social media;	69
Πίνακας 13 Πώς πιστεύετε ότι ο λόγος μίσους στα social media επηρεάζει τις κοινωνικές σχέσεις;	70
Πίνακας 14 Θα πρέπει οι πλατφόρμες μέσω των κοινωνικής δικτύωσης να εφαρμόσουν αυστηρότερα μέτρα για την επαλήθευση της ταυτότητας των χρηστών τους, για τη μείωση της ανωνυμίας και την αποθάρρυνση της ρητορικής μίσους;	72
Πίνακας 15 Πιστεύετε ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν ευθύνη να μιλήσουν ενάντια στη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου;	73
Πίνακας 16 Πιστεύετε ότι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις, όπως οι ταινίες, η μουσική και η λογοτεχνία, μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και στην προώθηση της ισότητας των φύλων;	74

Πίνακας 17 Πόσο αποτελεσματικός πιστεύετε ότι είναι ο νομοθετικός ρόλος στην αντιμετώπιση της γενετήσιας διάκρισης και του λόγου μίσους;	75
Πίνακας 18 Πως νιώθετε για τις προσπάθειες εκστρατειών ευαισθητοποίησης, ενίσχυση κανονισμών, εκπαίδευση κλπ που κάνουν οι φορείς και τα κοινωνικά δίκτυα για τη μείωση του λόγου μίσους;	76
Πίνακας 19 Crosstabs	77
Πίνακας 20 Chi-Square Tests	78
Πίνακας 21 Crosstabs	79
Πίνακας 22 Chi – Square Tests	80
Πίνακας 23 Crosstabs	81
Πίνακας 24 Chi – Square Tests	81
Πίνακας 29 Crosstabs	83
Πίνακας 30 Chi-square Tests	84
Πίνακας 31 Crosstabs	85
Πίνακας 32 Chi – Square Tests	85
Πίνακας 33 Crosstabs	87
Πίνακας 34 Chi – Square Tests	87

Γραφήματα

Γράφημα 1 Φύλο	57
Γράφημα 2 Ηλικία	58
Γράφημα 3 Επίπεδο Εκπαίδευσης	60
Γράφημα 4 Μειονότητα φύλου	61
Γράφημα 5 Εξοικείωση με την έννοια ρητορική μίσους	62
Γράφημα 6 Ο σεξιστικός λόγος αναφέρεται σε οποιαδήποτε λεκτική έκφραση ή συμπεριφορά που διακρίνει, υποτιμά ή παρενοχλεί κάποιον βάσει του φύλου του.	64
Γράφημα 7 Λόγος μίσους λόγω φύλου	66

Εισαγωγή

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από ραγδαίες εξελίξεις στην επιστήμη, την τεχνολογία και την κοινωνική πρόοδο, είναι απογοητευτικό το γεγονός ότι η μάστιγα του λόγου μίσους και το διάχυτο ζήτημα των διακρίσεων λόγω φύλου (και όχι μόνο)

συνεχίζουν να διαβρώνουν τα ίδια τα θεμέλια μιας δίκαιης κοινωνίας (Jirovsky, 2023). Η παρούσα εργασία επιχειρεί να αναλύσει και να εξηγήσει την περίπλοκη φύση του λόγου μίσους που επιδεινώνει τις μακροχρόνιες ανισότητες λόγω φύλου που βιώνουν οι άνθρωποι (Elias & Gurbanova, 2018).

Ο λόγος μίσους δεν αποτελεί πρόσφατο φαινόμενο, ορίζεται ως οποιαδήποτε μορφή επικοινωνίας που ενθαρρύνει το μίσος, την εχθρότητα ή τη βία προς άτομα ή ομάδες με βάση παράγοντες όπως η φυλή, η θρησκεία, η εθνικότητα, το φύλο ή άλλα προστατευμένα χαρακτηριστικά (Jirovsky, 2023). Ενώ οι εκδηλώσεις του λόγου μίσους έχουν εξελιχθεί με την πάροδο του χρόνου, η προέλευσή της μπορεί να εντοπιστεί στους προϊστορικούς πολιτισμούς. Ένα παράδειγμα είναι η αντιμετώπιση των "ξένων" φυλών από προϊστορικές κοινωνίες. Ορισμένες φορές, προκειμένου να δικαιολογήσουν την εχθρικότητα εναντίον άλλων φυλών, οι άνθρωποι δημιουργούσαν μύθους και ιστορίες που απεικονίζουν τους "ξένους" ως εχθρούς ή ως κατώτερους. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως μια πρώιμη μορφή λόγου μίσους που χρησιμοποιήθηκε για να δικαιολογήσει εχθρότητες και συγκρούσεις μεταξύ φυλών. Άλλο ένα παράδειγμα μπορεί να βρεθεί στην αντιμετώπιση των ατόμων που αντιμετώπιζονταν ως "διαφορετικά" εντός της ίδιας κοινωνίας. Σε ορισμένες προϊστορικές κοινωνίες, οι άνθρωποι που διέφεραν από την πλειοψηφία σε οποιονδήποτε τρόπο (είτε λόγω εμφάνισης, είτε λόγω ικανοτήτων) μπορεί να είχαν υποστεί αποκλεισμό, εκφοβισμό ή ακόμη και βίαιες επιθέσεις. Αυτή η συμπεριφορά θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ως πρόδρομος του λόγου μίσους, καθώς αποτυπώνει εχθρικές και διακριτικές αντιλήψεις ενάντια σε ατομικές ή ομάδες που θεωρούνται "διαφορετικές".

Στη σύγχρονη εποχή, η εξάπλωση του διαδικτύου και των μέσων μαζικής ενημέρωσης έχει επισπεύσει τη διάδοσή του, με αποτέλεσμα πρόσθετες πολυπλοκότητες και προκλήσεις (Intravia & Pickett, 2019). Αυτή η εξέλιξη απαιτεί μια βαθύτερη κατανόηση των διαφόρων μορφών και πλατφορμών μέσω των οποίων η ρητορική μίσους διεισδύει στην κοινωνία. Αντίθετα, οι διακρίσεις λόγω φύλου επιμένουν για χιλιετίες, βαθιά ριζωμένες σε πολιτισμικούς κανόνες και συμβάσεις (Elias & Gurbanova, 2018). Παρά τη σημαντική πρόοδο στην αναγνώριση της ισότητας των φύλων ως θεμελιώδους ανθρώπινου δικαιώματος, ο κόσμος συνεχίζει να αντιμετωπίζει εκτεταμένες ανισότητες, που καλύπτουν άνιση πρόσβαση σε ευκαιρίες και πόρους, καθώς και περιπτώσεις κατάχρησης και παρενόχλησης. Αυτό το ζήτημα

είναι παγκόσμιο σε εμβέλεια και συχνά επιδεινώνει τις συνέπειες άλλων ταυτώσεων ταυτοτήτων, όπως η φυλή, η εθνικότητα, ο σεξουαλικός προσανατολισμός και η κοινωνικοοικονομική κατάσταση, επηρεάζοντας διαφορετικές περιοχές και ομάδες (Jirovsky, 2023).

Στόχος αυτής της επιστημονικής έρευνας είναι να διερευνήσει τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου, αναγνωρίζοντας τη διασύνδεσή τους παρά το γεγονός ότι αποτελούν διακριτές οντότητες (Elias & Gurbanova, 2018). Η διάδοση του λόγου μίσους μπορεί να ενισχύσει την ανισότητα των φύλων, καλλιεργώντας ένα εχθρικό κλίμα που εμποδίζει την πρόοδο προς την ισότητα των φύλων. Η εξέταση της υποκείμενης προέλευσης, των συνεπειών και των εκδηλώσεων τόσο του λόγου μίσους όσο και των διακρίσεων λόγω φύλου είναι απαραίτητη για την κατανόηση αυτής της αλληλεπίδρασης (Intravia & Pickett, 2019). Ειδικότερα, ευδοκμεί μέσα σε ένα σύνθετο δίκτυο παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων των πολιτιστικών κανόνων, των πολιτικών ιδεολογιών, των οικονομικών ανισοτήτων και των ιστορικών κληρονομιών και δεν αναδύεται μεμονωμένα (Jirovsky, 2023). Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι ο λόγος μίσους συχνά αντικατοπτρίζει δομικές αδικίες αντί να είναι αποκλειστικά προϊόν ατομικής εχθρότητας. Ομοίως, οι διακρίσεις λόγω φύλου διαπερνούν την κοινωνία βαθιά και ευρέως. Επίσης, μπορεί να εκδηλωθεί με πολλούς τρόπους, από τις μισθολογικές ανισότητες και την παρενόχληση στο χώρο εργασίας μέχρι τα εμπόδια στην πρόσβαση, στην υγειονομική περίθαλψη και την εκπαίδευση (Elias & Gurbanova, 2018).

Οι επιπτώσεις των διακρίσεων λόγω φύλου μπορεί να επιδεινωθούν από τον λόγο μίσους, ο οποίος μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις στους στόχους της (Jirovsky, 2023). Στη σημερινή παγκοσμίως διασυνδεδεμένη κοινωνία, η τεχνολογία και τα μέσα ενημέρωσης διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του δημόσιου λόγου. Πιο συγκεκριμένα, διαθέτουν την ικανότητα να διαδίδουν λόγους μίσους και μεροληπτικό περιεχόμενο, αλλά χρησιμεύουν επίσης ως καταλύτες για θετική αλλαγή (Jirovsky, 2023). Εξετάζοντας εξονυχιστικά την επιρροή των ψηφιακών πλατφορμών, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των παραδοσιακών μέσων, μπορούμε να μάθουμε περισσότερα για το πώς εξαπλώνεται ο λόγος μίσους και οι διακρίσεις λόγω φύλου και πώς να τα καταπολεμήσουμε (Elias & Gurbanova, 2018). Τα νομικά και ηθικά πλαίσια συχνά παρέχουν τη βάση για προσπάθειες που στοχεύουν στον

περιορισμό του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου (Intravia & Pickett, 2019). Στο πλαίσιο της επιδίωξης μιας κοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς και ισότητας, θα εξεταστούν επίσης οι ηθικές συνέπειες του περιορισμού της ελευθερίας της έκφρασης. Τα θεμελιώδη εργαλεία στη μάχη κατά του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου περιλαμβάνουν την εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση (Elias & Gurbanova, 2018). Η ρητορική μίσους και οι διακρίσεις λόγω φύλου είναι παγκόσμια ζητήματα που ξεπερνούν τα εθνικά και γεωγραφικά όρια (Jirovsky, 2023).

Κεφάλαιο 1^ο : Λόγος μίσους

1.1 Αιτίες εμφάνισης και σκοπιμότητα του λόγου μίσους

Η προέλευση και τα κίνητρα του λόγου μίσους θα εξεταστούν σε αυτό το κεφάλαιο, με έμφαση στις διακρίσεις λόγω φύλου (Góitka, 2019). Οι διαδικασίες κοινωνικοποίησης και τα πολιτιστικά στοιχεία αποτελούν δύο από τις κύριες πηγές λόγου μίσους και διακρίσεων λόγω φύλου. Συχνά, οι κοινωνίες υποστηρίζουν άκαμπτα στερεότυπα και πρότυπα φύλου, τα οποία συμβάλλουν στη διατήρηση της ανισότητας στη δυναμική εξουσίας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Από νεαρή ηλικία,

οι άνθρωποι εκτίθενται σε κοινωνικά μηνύματα που προωθούν τους παραδοσιακούς ρόλους και τις προσδοκίες των φύλων (Brown, 2017). Τα κορίτσια συνήθως υποτίθεται ότι είναι περιποιητικά, υποτακτικά και εστιασμένα στην εμφάνιση, ενώ τα αγόρια συχνά πιέζονται να είναι δυνατά, κυριαρχικά και ανταγωνιστικά. Αυτές οι διαδικασίες κοινωνικοποίησης βοηθούν στην ανάπτυξη αρνητικών στάσεων και ιδεών που ενθαρρύνουν τις διακρίσεις κατά των γυναικών (Paz et al., 2020). Όταν οι άνθρωποι εσωτερικεύουν αυτά τα πρότυπα φύλου, μπορεί να νιώθουν εκφοβισμό ή δυσφορία όταν έρχονται αντιμέτωποι με ρόλους φύλου που δεν είναι συμβατικοί. Επίσης, όταν προσπαθούν να διατηρήσουν την υφιστάμενη τάξη των φύλων και να επιδιώξουν τη διατήρηση της εξουσίας τους, αυτή η ανησυχία μπορεί να εκδηλωθεί μέσω της χρήσης λόγου μίσους (Gagliardone, 2014). Επιπλέον, η μορφή και η πρόθεση του λόγου μίσους επηρεάζονται σημαντικά από πολιτιστικές επιρροές (Hamad, 2017). Οι βαθιά ριζωμένες πολιτιστικές νόρμες, πεποιθήσεις και παραδόσεις μπορούν να ενισχύσουν συμπεριφορές που εισάγουν διακρίσεις έναντι των γυναικών και των μειονοτήτων φύλου. Η ανισότητα των φύλων είναι αποδεκτή ή και δικαιολογημένη σε ορισμένες κοινωνίες, γεγονός που δημιουργεί ένα περιβάλλον ευνοϊκό για το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου (Brown, 2017).

Τα κύρια κίνητρα του λόγου μίσους είναι η άγνοια και ο φόβος. Ειδικότερα, οι άνθρωποι μπορεί να νιώθουν φόβο όταν συναντούν κάτι περίεργο ή διαφορετικό από τις προηγούμενες εμπειρίες τους (Brown, 2017). Για παράδειγμα, η ταυτότητα φύλου και ο σεξουαλικός προσανατολισμός θέτει σε δοκιμασία την τυπική δυαδική ιδέα του φύλου και μπορεί να τρομάξει ή να μπερδέψει όσους δεν είναι εξοικειωμένοι ή δεν αποδέχονται άλλες ταυτότητες φύλου (Gótka, 2019). Ο φόβος για το άγνωστο συχνά προκύπτει από την έλλειψη γνώσης και την έκθεση σε διάφορες απόψεις. Προκειμένου να υπερασπιστούμε τις απόψεις και τις αντιλήψεις για το φύλο, η άγνοια σχετικά με την πολυπλοκότητα της ταυτότητας φύλου μπορεί να ενθαρρύνει τις διακρίσεις και τον λόγο μίσους. Επομένως, χρειάζεται εκτεταμένη εκπαίδευση και έκθεση σε πολλά γεγονότα που ενισχύουν την ενσυναίσθηση και την κατανόηση για να αντιμετωπιστεί αυτό το άγχος (Brown, 2017).

Οι σχέσεις εξουσίας βρίσκονται στο επίκεντρο τόσο του λόγου μίσους όσο και των διακρίσεων λόγω φύλου. Στο παρελθόν, οι γυναίκες ήταν περιθωριοποιημένες και καταπιεσμένες αφού οι άνδρες κυριαρχούσαν σε θέσεις εξουσίας (Paz et al., 2020). Μερικοί άνθρωποι θα μπορούσαν να αισθάνονται τρομοκρατημένοι από την απώλεια

της προνομιακής τους θέσης, καθώς οι πολιτισμοί προχωρούν προς την ισότητα των φύλων (Brown, 2017). Ο λόγος μίσους ενισχύει τις υπάρχουσες ιεραρχίες χρησιμοποιώντας ως μέσο ελέγχου και εξουσίας επί των καταπιεσμένων ομάδων. Επιπλέον, η ρητορική μίσους έχει τη δύναμη να φιμώσει τις φωνές αντιφρονούντων και να καθιερώσει την κοινωνική υπεροχή (Miškolci et al., 2018). Επιλέγοντας και υποτιμώντας άτομα με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό, οι κακοποιοί ελπίζουν να τρομάξουν και να φιμώσουν όσους αμφισβητούν τα κοινωνικά πρότυπα. Ο κύκλος της προκατάληψης συνεχίζεται με αυτή τη μέθοδο ελέγχου, η οποία εμποδίζει την προώθηση της ισότητας των φύλων (Hamad, 2017).

Οι απογοητεύσεις στην κοινωνία και η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων μπορούν επίσης να οδηγήσουν σε ρητορική μίσους και διακρίσεις λόγω φύλου. Οι άνθρωποι μπορεί να αναζητήσουν κάποιον να κατηγορήσουν σε περιόδους πολιτικής αναταραχής, κοινωνικής αναταραχής ή οικονομικής αβεβαιότητας (Górká, 2019). Οι γυναίκες και οι μειονότητες των φύλων είναι παραδείγματα περιθωριοποιημένων ομάδων που αποτελούν συχνά εύκολους στόχους. Οι άνθρωποι μπορούν να αποσπάσουν την προσοχή από τα συστημικά προβλήματα συγκεντρώνοντας την οργή σε αυτούς τους οργανισμούς (Brown, 2017). Το Scapegoating είναι μια στρατηγική για την κατεύθυνση των ευπαθειών και των ανησυχιών της ομάδας ενάντια σε μια αδύναμη ομάδα. Σε αυτό το περιβάλλον, η ρητορική μίσους ενισχύει τις προκαταλήψεις και προωθεί ένα αίσθημα ομαδικής ταυτότητας που βασίζεται στον αποκλεισμό και την προκατάληψη. Δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να έχουν μια πλασματική αίσθηση ανωτερότητας και συνοχής, εκτρέποντας την προσοχή μακριά από υποκείμενα κοινωνικά ζητήματα (Paz et al., 2020).

Τα μέσα ενημέρωσης έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο πώς βλέπει η κοινωνία τον κόσμο (Brown, 2017). Οι αναπαραστάσεις των γυναικών και των μειονοτήτων των φύλων στα μέσα ενημέρωσης μπορούν να προωθήσουν αρνητικές προκαταλήψεις, τροφοδοτώντας τη γλώσσα που εισάγει διακρίσεις και το λόγο μίσους (Gagliardone, 2014). Οι γυναίκες συχνά απεικονίζονται ως αντικείμενα, με περιορισμένες φυσικές ιδιότητες και ως ίσες ή κατώτερες από τους άνδρες (Hamad, 2017). Τέτοιες απεικονίσεις υποστηρίζουν προκατειλημμένες ιδέες και δίνουν στο λόγο μίσους ένα μέρος για να ανθίσει. Η εμφάνιση και η πρόθεση του λόγου μίσους επηρεάζονται επίσης από τη λαϊκή κουλτούρα. Πολλές φορές, οι στίχοι, η γλώσσα ή τα γραφικά στη μουσική, τις ταινίες και άλλες μορφές ψυχαγωγίας είναι ομοφοβικά ή σεξιστικά

(Brown, 2017). Αυτά τα πολιτιστικά αντικείμενα έχουν τη δυνατότητα να νομιμοποιήσουν το λόγο μίσους και να προωθήσουν τη διάδοση της προκατάληψης. Επιπλέον, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και οι πλατφόρμες διαδικτύου διευρύνουν την επίδραση αυτών των πολιτιστικών παραγόντων, αυξάνοντας την προσβασιμότητα και την επικράτηση του λόγου μίσους (Górkka, 2019).

Οι οικονομικές και διαρθρωτικές ανισότητες συνδέονται στενά με τις διακρίσεις λόγω φύλου. Για την ίδια προσπάθεια, οι γυναίκες συχνά βγάζουν λιγότερα χρήματα από τους άνδρες και έχουν επίσης σημαντικά εμπόδια στην απασχόληση και στους οικονομικούς πόρους (Brown, 2017). Λόγω της οικονομικής ανισότητας, ενθαρρύνεται η ρητορική μίσους και ενισχύεται η προκατάληψη για το φύλο. Οι οικονομικοί λόγοι που μπορεί να προάγουν συμπεριφορές που εισάγουν διακρίσεις περιλαμβάνουν την αβεβαιότητα για την απασχόληση, την ανταγωνιστικότητα των πόρων και τον φόβο της απώλειας της οικονομικής του θέσης (Paz et al., 2020). Η ρητορική μίσους μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να υποστηρίξει την κυριαρχία μιας συγκεκριμένης ομάδας φύλου στην εργασία ή για τη διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων κάποιου. Επιπλέον, οι θεσμικές ανισότητες στην εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη και την πολιτική εκπροσώπηση υποστηρίζουν τη δημιουργία λόγου μίσους και τη συνέχιση των διακρίσεων λόγω φύλου (Hamad, 2017).

Η διανομή και η επίδραση του λόγου μίσους έχουν αυξηθεί σημαντικά με την άνοδο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των διαδικτυακών πλατφορμών (Paz et al., 2020). Οι άνθρωποι μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους στο διαδίκτυο χωρίς να ανησυχούν για τις επιπτώσεις λόγω της ανωνυμίας που προσφέρει (Del Felice et al., 2017). Λόγω της ανωνυμίας τους, οι άνθρωποι μπορεί να χρησιμοποιούν ρητορική μίσους που διαφορετικά θα κρατούσαν για τον εαυτό τους (Górkka, 2019). Επιπλέον, οι αλγόριθμοι των διαδικτυακών πλατφορμών και οι θάλαμοι ηχούς ενδέχεται να επιδεινώσουν την υπάρχουσα πόλωση και ριζοσπαστικοποίηση των απόψεων (Gagliardone, 2014). Οι άνθρωποι εκτίθενται συχνά σε υλικό που υποστηρίζει τις προϋπάρχουσες προκαταλήψεις τους, το οποίο ενισχύει συμπεριφορές που εισάγουν διακρίσεις και δημιουργεί μια ατμόσφαιρα ευνοϊκή για το λόγο μίσους (Assimakopoulos et al., 2017). Οι πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης είναι τα τέλεια περιβάλλοντα για την ανάπτυξη του λόγου μίσους λόγω της απλότητας χρήσης και της γρήγορης διάχυσης πληροφοριών (Paz et al., 2020). Με σοβαρές επιπτώσεις στα θύματα, ο διαδικτυακός εκφοβισμός, η παρενόχληση στο Διαδίκτυο και η

στόχευση ατόμων με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό έχουν γίνει ευρέως διαδεδομένα προβλήματα (Brown, 2017).

Συμπερασματικά, υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί παράγοντες που συμβάλλουν τόσο στις διακρίσεις λόγω φύλου όσο και στο λόγο μίσους (Pazet al., 2020). Ο λόγος μίσους αναπτύσσεται και εξυπηρετεί έναν σκοπό ως αποτέλεσμα των διαδικασιών κοινωνικοποίησης, του φόβου για το άγνωστο, της δυναμικής της εξουσίας, του αποδιοπομπαίου τράγου, της επιρροής των μέσων ενημέρωσης, των οικονομικών λόγων και της ανωνυμίας των διαδικτυακών πλατφορμών (Górka, 2019). Είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί μια ολιστική στρατηγική για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων, η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει την αύξηση της ευαισθητοποίησης, την ενίσχυση της ενσυναίσθησης, την αμφισβήτηση των στερεοτύπων των φύλων, την υποστήριξη περιεκτικών απεικονίσεων, την αντιμετώπιση της οικονομικής ανισότητας και την ανάπτυξη ασφαλέστερων διαδικτυακών χώρων (Paz et al., 2020). Ο μόνος τρόπος με τον οποίο η κοινωνία μπορεί να εργαστεί προς ένα μέλλον χωρίς ρητορική μίσους και διακρίσεις λόγω φύλου είναι η κατανόηση και η επίλυση αυτών των υποκείμενων αιτιών (Del Felice et al., 2017).

1.2 Λόγος μίσους στα ΜΜΕ

Τα μέσα ενημέρωσης είναι εξαιρετικά σημαντικά για τον επηρεασμό των κοινωνικών κανόνων, της κοινής γνώμης και της ροής πληροφοριών (Wiana, 2019). Ωστόσο, μπορεί επίσης να χρησιμεύσει ως φόρουμ για το λόγο μίσους και τη συνέχιση της προκατάληψης κατά των γυναικών (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021).

Οι στερεότυπες απεικονίσεις γυναικών και μειονοτήτων φύλου στα μέσα ενημέρωσης είναι ένας τρόπος με τον οποίο εμφανίζεται ο λόγος μίσους σε αυτά (Mathew et al., 2019). Οι απεικονίσεις στα μέσα ενημέρωσης προωθούν συχνά καθιερωμένους κανόνες φύλου και κρατούν ζωντανές τις αρνητικές προκαταλήψεις. Οι γυναίκες συχνά αντιπροσωπεύονται ως αδύναμες, εξαρτημένες και κατώτερες από τους άνδρες (Miškolci et al., 2018). Απεικονίζονται ως αντικείμενα επιθυμίας, αντικειμενοποιούνται και ανάγονται στην εξωτερική τους εμφάνιση. Εκτός από την υπονόμηση της γυναικείας αυτονομίας και της εξουσίας, αυτές οι απεικονίσεις βοηθούν επίσης στη διαίωση μιας κοινωνίας που ελαχιστοποιεί τις συνεισφορές και τις εμπειρίες των γυναικών (Gelashvili, 2018). Επιπλέον, τα τρανς άτομα και άλλες

μειονότητες φύλου συχνά χλευάζονται ή υποτιμούνται στα μέσα ενημέρωσης. Ενισχύει τα κοινωνικά στερεότυπα και προσθέτει στην περιθωριοποίηση και τις διακρίσεις που βιώνουν αυτές οι ομάδες, καθώς συχνά απεικονίζονται ως αντικείμενα περιφρόνησης (Wiana, 2019). Οι επιπτώσεις των στερεοτυπικών απεικονίσεων στα μέσα μπορεί να είναι βαθιές. Επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο το κοινό αντιλαμβάνεται τα πράγματα και προάγουν κοινωνικούς κανόνες, οι οποίοι ενθαρρύνουν συμπεριφορές και ενέργειες που κάνουν διακρίσεις. Όταν οι άνθρωποι εκτίθενται τακτικά σε εξευτελιστικές ή απανθρωπιστικές απεικονίσεις, η ρητορική μίσους που απευθύνεται σε γυναίκες και μειονότητες φύλου κανονικοποιείται και δικαιολογείται (Mathew et al., 2019).

Μέσα ενημέρωσης, όπου η ρητορική μίσους που στρέφεται κατά των γυναικών και των μειονοτήτων φύλου είναι κοινός τόπος, περιλαμβάνουν τη μουσική βιομηχανία (Gelashvili, 2018). Δημοφιλείς στίχοι τραγουδιών που είναι μισογυνιστικοί και ομοφοβικοί βοηθούν στη διάδοση του λόγου μίσους και ενισχύουν πεποιθήσεις που εισάγουν διακρίσεις. Τα τραγούδια χρησιμοποιούν συχνά υβριστική γλώσσα, αντικειμενοποιούν τις γυναίκες και ενθαρρύνουν τη βία εναντίον τους στους στίχους τους (Poulakidakos et al., 2018). Αυτά τα τραγούδια συμβάλλουν στην κουλτούρα του βιασμού, ομαλοποιούν τον σεξισμό και προωθούν τα στερεότυπα των φύλων (Wiana, 2019). Η περιθωριοποίηση και ο στιγματισμός ατόμων που έχουν διαφορετικούς σεξουαλικούς προσανατολισμούς διευκολύνεται επίσης από ομοφοβικά τραγούδια. Αυτά τα τραγούδια ενθαρρύνουν το λόγο μίσους προς τους LGBTQ+ πληθυσμούς, ενισχύουν τα επιβλαβή στερεότυπα και συμβάλλουν στην ομοφοβία (Gelashvili, 2018). Μην υποτιμάτε τη δύναμη της μουσικής να επηρεάζει τους ανθρώπους, ειδικά τους νέους. Οι στίχοι έχουν τη δύναμη να επηρεάζουν συμπεριφορές, να νομιμοποιούν τις προκαταλήψεις και να υποστηρίζουν τη συνέχιση της ανισότητας των φύλων (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021).

Μια άλλη πτυχή των μέσων ενημέρωσης που χρησιμοποιούν συχνά λόγο μίσους είναι η διαφήμιση, η οποία αντικειμενοποιεί τις γυναίκες (Wiana, 2019). Η διαφήμιση συχνά ενισχύει την ιδέα ότι το σώμα των γυναικών είναι φαγητό ή ποτό που πρέπει να καταναλωθεί χρησιμοποιώντας σεξουαλικές εικόνες για την προώθηση αντικειμένων. Πιο συγκεκριμένα, καλλιεργεί αρνητικά στερεότυπα για το φύλο και διατηρεί την ιδέα ότι οι γυναίκες εκτιμώνται σε μεγάλο βαθμό για τη σωματική τους ελκυστικότητα (Mathew et al., 2019). Επιπλέον, η συνεχής έκθεση σε αντικειμενικές

διαφημίσεις μπορεί να βοηθήσει στην εσωτερίκευση αυτών των μηνυμάτων, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε αρνητική εικόνα σώματος, χαμηλή αυτοεκτίμηση και προβλήματα ψυχικής υγείας μεταξύ των γυναικών και των κοριτσιών. Επίσης προωθεί μια ατμόσφαιρα εχθρότητας που ενθαρρύνει το λόγο μίσους και υποστηρίζει την ανισότητα των φύλων (Gelashvili, 2018).

Η επέκταση των ιστοτόπων κοινωνικής δικτύωσης και του Διαδικτύου έχει δημιουργήσει νέες διεξόδους για λόγο μίσους και διακρίσεις λόγω φύλου (Wiana, 2019). Ο μισογυνισμός και η παρενόχληση που στρέφεται κατά των γυναικών και των μειονοτήτων φύλου μπορούν να ευδοκιμήσουν στις διαδικτυακές πλατφόρμες (Del Felice et al., 2017). Στα διαδικτυακά φόρουμ, οι γυναίκες που εκφράζουν τις σκέψεις τους ή αμφισβητούν τους συμβατικούς κανόνες φύλου μπορεί να αντιμετωπίσουν ρητορική μίσους, διαδικτυακό εκφοβισμό και διαδικτυακή παρενόχληση (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Απειλές, εκφοβισμός και υποτιμητικά σχόλια γίνονται εναντίον τους με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό. Η κατάσταση επιδεινώνεται από την ανωνυμία που παρέχει το Διαδίκτυο, το οποίο δίνει στους ανθρώπους την αυτοπεποίθηση να εκφράζουν άσχημες ιδέες χωρίς να ανησυχούν μήπως αντιμετωπίσουν άμεσες επιπτώσεις (Mathew et al., 2019). Ο διαδικτυακός λόγος μίσους έχει επίδραση στη συμμετοχή των γυναικών στον δημόσιο λόγο και στους διαδικτυακούς χώρους, επίσης έχει αντίκτυπο σε όσους στοχοποιούνται άμεσα από αυτήν (Wiana, 2019).

Επιπλέον, οι αλγόριθμοι που χρησιμοποιούν οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης προωθούν τη διάδοση του λόγου μίσους (Gelashvili, 2018). Αυτοί οι αλγόριθμοι συχνά προτιμούν το εντυπωσιακό υλικό που μπορεί να περιέχει εχθρικές ή προκατειλημμένες δημοσιεύσεις, καθώς και αλληλεπίδραση. Έτσι, οι χρήστες εκτίθενται σε περισσότερες πληροφορίες αυτού του τύπου, οι οποίες εξομαλύνουν και συντηρούν το λόγο μίσους (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021).

Τα μέσα ενημέρωσης επηρεάζουν σημαντικά το πώς αισθάνεται το κοινό και πώς συμπεριφέρονται οι άνθρωποι σε κοινωνικές καταστάσεις (Wiana, 2019). Ωστόσο, οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα των μέσων ενημέρωσης συμβάλλουν στη συνέχιση των διακρίσεων λόγω φύλου και του λόγου μίσους (Poulakidakos et al., 2018). Η κάλυψη ειδήσεων συχνά προωθεί τα στερεότυπα των φύλων και δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην εξωτερική ομορφιά ή την ιδιωτική ζωή μιας γυναίκας παρά στα

επαγγελματικά της επιτεύγματα ή την εκπαίδευσή της (Mathew et al., 2019). Αυτή η υποτίμηση των επιτευγμάτων των γυναικών συμβάλλει στη διάδοση του λόγου μίσους ενισχύοντας την ιδέα ότι η αξία των γυναικών πηγάζει αποκλειστικά από την εξωτερική τους εμφάνιση (Miškolci et al., 2018). Σε περιστατικά σεξουαλικής επίθεσης ή παρενόχλησης, τα μέσα ενημέρωσης προωθούν συχνά αφηγήσεις που κατηγορούν τα θύματα και τις πόρνες. Εκτός από τον ευτελισμό των εμπειριών των επιζώντων, αυτού του είδους η αναφορά συμβάλλει σε μια κουλτούρα κατηγοριών για τα θύματα και υποστηρίζει την ανισότητα των φύλων (Wiana, 2019).

Επιπλέον, είναι πιθανό οι απεικονίσεις των μέσων ενημέρωσης, γυναικών σε ρόλους εξουσίας ή η κάλυψη των ανησυχιών των γυναικών, να είναι προκατειλημμένες (Gelashvili, 2018). Θα μπορούσαν να ενισχύσουν τις προκαταλήψεις για το φύλο και έτσι να περιθωριοποιήσουν και να υποεκπροσωπήσουν τις γυναίκες σε θέσεις εξουσίας (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Οι ταινίες, τα τηλεοπτικά προγράμματα και τα βιντεοπαιχνίδια συμβάλλουν σημαντικά στη διάδοση του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Οι χαρακτήρες και οι ιστορίες χρησιμοποιούνται συχνά για να διαιωνίσουν τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις σχετικά με το φύλο (Gelashvili, 2018). Οι γυναικείοι χαρακτήρες συχνά περιορίζονται σε δευτερεύοντες ρόλους, ενεργώντας ως ερωτικά ενδιαφέροντα ή κολλητοί των ανδρών ηρώων. Συχνά απεικονίζονται ως κοπέλες σε αγωνία, υποστηρίζοντας τα στερεότυπα της γυναικείας εξάρτησης και αδυναμίας. Επιπλέον, οι γυναικείοι χαρακτήρες συχνά υφίστανται σεξουαλικότητα ή αντικειμενοποίηση, γεγονός που συμβάλλει στην ανισότητα των φύλων και στη διάδοση του λόγου μίσους (Mathew et al., 2019). Ομοίως, οι τρανς χαρακτήρες απεικονίζονται συχνά με απαξιωτικό ή χλευαστικό τρόπο, τροφοδοτώντας αρνητικές προκαταλήψεις και περιθωριοποιώντας περαιτέρω τα τρανς άτομα (Gelashvili, 2018). Για να αμφισβητηθούν τα στερεότυπα των φύλων και να σταματήσει η ρητορική μίσους, τα μέσα ψυχαγωγίας πρέπει να περιλαμβάνουν ποικίλους και δυναμικούς γυναικείους χαρακτήρες (Wiana, 2019). Η θετική κοινωνική αλλαγή μπορεί να προκύψει όταν οι αφηγήσεις των μέσων ενημέρωσης απορρίπτουν τα καθιερωμένα στερεότυπα φύλου και παρουσιάζουν τις γυναίκες και τις μειονότητες των φύλων ως πλήρως συνειδητοποιημένα, ενδυναμωμένα άτομα (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021).

Ο λόγος μίσους στα μέσα ενημέρωσης έχει σημαντική επίδραση στην ισότητα των φύλων αφού ενθαρρύνει τις προκαταλήψεις, ενισχύει τα αρνητικά στερεότυπα και περιθωριοποιεί τις γυναίκες και τις μειονότητες των φύλων (Gelashvili, 2018). Η συνεχής έκθεση σε ταπεινωτικές αναπαραστάσεις των μέσων ενημέρωσης μπορεί να επηρεάσει τους κοινωνικούς κανόνες, να αλλάξει την κοινή γνώμη και να διατηρήσει συμπεριφορές και ενέργειες που προκαλούν διακρίσεις (Mathew et al., 2019). Μια κουλτούρα όπου οι γυναίκες αντικειμενοποιούνται, οι φωνές τους σιωπούν και η συνεισφορά τους υποτιμάται, επηρεάζεται από το λόγο μίσους στα μέσα ενημέρωσης (Wiana, 2019). Καθιστά πιο δύσκολο για τους ανθρώπους να αμφισβητούν τους συμβατικούς κανόνες φύλου και να επιτύχουν την ισότητα των φύλων δημιουργώντας ένα περιβάλλον που εξομαλύνει και νομιμοποιεί τις διακρίσεις (Gelashvili, 2018). Η ρητορική μίσους που στρέφεται κατά των μειονοτήτων φύλων συμβάλλει επίσης στην περιθωριοποίησή τους, τις καθιστά λιγότερο ορατές και διατηρεί ζωντανή τη βία και την προκατάληψη εναντίον αυτών των πληθυσμών (Mathew et al., 2019). Απαιτείται μια ολοκληρωμένη στρατηγική για την αντιμετώπιση του λόγου μίσους στα μέσα ενημέρωσης (Wiana, 2019). Στην καταπολέμηση του λόγου μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων, οι οργανώσεις μέσων ενημέρωσης, οι παραγωγοί περιεχομένου, οι έμποροι και οι ρυθμιστικές αρχές έχουν όλοι ρόλο να παίζουν. Όταν προσλαμβάνουν νέους υπαλλήλους και αναπτύσσουν νέο περιεχόμενο, οι εταιρείες πολυμέσων θα πρέπει να δίνουν πρώτη προτεραιότητα στη διαφορετικότητα και την ένταξη (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Θα πρέπει να εργαστούν για να παράγουν ποικίλα και χωρίς αποκλεισμούς μέσα ενημέρωσης που καταρρίπτουν μύθους, προάγουν την ισότητα των φύλων και προσφέρουν εμπνευσμένα παραδείγματα για γυναίκες και άλλες υπο-εκπροσωπούμενες ομάδες. Οι μουσικοί, οι κινηματογραφιστές και οι διαφημιστές που παράγουν περιεχόμενο θα πρέπει να γνωρίζουν πώς η δουλειά τους συμβάλλει στη διάδοση του λόγου μίσους (Gelashvili, 2018). Θα πρέπει να καταβάλουν ενεργή προσπάθεια για να παρέχουν υλικό που ενθαρρύνει τη συμμετοχή, την ενσυναίσθηση και τον σεβασμό (Mathew et al., 2019). Με το να απέχουν από τη χρήση αντικειμενικών και απανθρωπιστικών εικόνων στις διαφημίσεις τους, οι διαφημιστές ενδέχεται να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην καταπολέμηση του λόγου μίσους (Poulakidakos et al., 2018). Οι διαφημιστές μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη ενός περιβάλλοντος πολυμέσων που να περιλαμβάνει περισσότερους αποκλεισμούς, υποστηρίζοντας μέσα ενημέρωσης που δίνουν μεγάλη

αξία στο περιεχόμενο χωρίς αποκλεισμούς και στις θετικές απεικονίσεις (Wiana, 2019).

Οι ρυθμιστικοί φορείς θα πρέπει να δημιουργήσουν κανόνες και νόμους που να απαγορεύουν το λόγο μίσους και να ενθαρρύνουν την ηθική συμπεριφορά των μέσων ενημέρωσης (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Θα πρέπει να επιδιώξουν να καλλιεργήσουν ένα κλίμα, στο οποίο η ρητορική μίσους στα μέσα ενημέρωσης δεν επιτρέπεται και οι υπεύθυνοι για αυτήν, καθώς και οι κοινότητες που έχουν επηρεάσει θα λογοδοτήσουν. Τα προγράμματα που προάγουν τον γραμματισμό στα μέσα είναι επίσης απαραίτητα για να δώσουν στους ανθρώπους τις αναλυτικές ικανότητες που χρειάζονται για να κατανοήσουν τον κόσμο των μέσων (Gagliardone, 2014). Η προώθηση της παιδείας στα μέσα βοηθά τους ανθρώπους να αναγνωρίσουν το λόγο μίσους και να τον αντιμετωπίσουν, προωθώντας μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς και δίκαιη (Mathew et al., 2019). Συμπερασματικά, η ρητορική μίσους στα μέσα ενημέρωσης υποστηρίζει επιζήμια στερεότυπα, αντικειμενοποιεί τις γυναίκες και περιθωριοποιεί τις μειονότητες των φύλων προκειμένου να διαιωνίσει τις διακρίσεις λόγω φύλου. Η ομαλοποίηση και η επιμονή του λόγου μίσους διευκολύνεται από στερεότυπες αναπαραστάσεις, σεξιστικά και ομοφοβικά τραγούδια, αντικειμενοποίηση στη διαφήμιση, διαδικτυακή παρενόχληση, προκαταλήψεις στα μέσα ενημέρωσης και ψυχαγωγικά μέσα (Wiana, 2019). Απαιτείται η ενεργός συμμετοχή εταιρειών μέσων ενημέρωσης, παραγωγών περιεχομένου, εμπόρων μάρκετινγκ, ρυθμιστικών αρχών και ατόμων για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος (Gelashvili, 2018). Μπορούμε να καταπολεμήσουμε το λόγο μίσους και να προωθήσουμε την ισότητα των φύλων στο περιβάλλον των μέσων ενημέρωσης αναπτύσσοντας μέσα ενημέρωσης χωρίς αποκλεισμούς και αντιπροσώπευση, καταρρίπτοντας τα στερεότυπα και αυξάνοντας τον γραμματισμό στα μέσα επικοινωνίας (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021).

1.3 Η περίπτωση των social media

Οι πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχουν μεταμορφώσει την επικοινωνία, δίνοντας στους ανθρώπους ένα ισχυρό εργαλείο για την ανταλλαγή πληροφοριών, τη δημιουργία συνδέσεων με άλλους και την έκφραση (Gelashvili, 2018). Ωστόσο, υπάρχουν σημαντικά ζητήματα με το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η περίπτωση των μέσων

κοινωνικής δικτύωσης, μαζί με τα αίτια της επικράτησης του λόγου μίσους εκεί, δείχνει πώς επηρεάζει την ισότητα των φύλων (Maarouf et al., 2022). Η ενίσχυση και η virality του υλικού είναι δύο βασικά στοιχεία στη διάδοση του λόγου μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Οι ιστότοποι μέσω κοινωνικής δικτύωσης χρησιμοποιούν αλγόριθμους που δίνουν προτεραιότητα στο περιεχόμενο ανάλογα με την αφοσίωση και τη δημοτικότητα των χρηστών, προκειμένου να μεγιστοποιήσουν την αφοσίωση των χρηστών. Ως αποτέλεσμα, οι αναρτήσεις μίσους μπορούν εύκολα να γίνουν viral και να είναι ορατές από μεγάλο αριθμό ατόμων (Maarouf et al., 2022).

Η γρήγορη διάδοση του λόγου μίσους διευκολύνεται από την απλότητα και την ταχύτητα με την οποία οι πληροφορίες μπορούν να κοινοποιηθούν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Μια μεμονωμένη προσβλητική ή ,μεροληπτική ανάρτηση μπορεί γρήγορα να εξαπλωθεί σε δεκάδες ή και εκατομμύρια ανθρώπους μέσω της κοινής χρήσης και της αναδημοσίευσης (Poulakidakos et al., 2018). Δεδομένου ότι προωθεί αρνητικά στερεότυπα, περιθωριοποιεί τις γυναίκες και τις μειονότητες των φύλων και δημιουργεί μια τοξική διαδικτυακή ατμόσφαιρα, αυτή η ικανότητα μεγέθυνσης του λόγου μίσους έχει σημαντικές επιπτώσεις στην ισότητα των φύλων (Gelashvili, 2018).

Επιτρέποντας στους χρήστες να δημιουργούν λογαριασμούς ή προφίλ χωρίς να αποκαλύπτουν την πραγματική τους ταυτότητα, οι πλατφόρμες κοινωνικών μέσων παρέχουν στους χρήστες μια ορισμένη ανωνυμία (Maarouf et al., 2022). Ενώ η ανωνυμία μπορεί να έχει οφέλη όπως η προστασία της ιδιωτικής ζωής των ανθρώπων ή η ενθάρρυνση του ελεύθερου διαλόγου, ενισχύει επίσης ένα κλίμα όπου μπορεί να ανθίσει η ρητορική μίσους (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Η ανωνυμία των ιστοτόπων κοινωνικής δικτύωσης επιτρέπει στους χρήστες να εκφράσουν τις απόψεις τους χωρίς να ανησυχούν για τις συνέπειες άμεσα (Gagliardone, 2014). Επειδή οι αναστολές έχουν μειωθεί, υπάρχουν περισσότερα σεξιστικά σχόλια, απειλές και παρενοχλήσεις (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Αυτό το ζήτημα επιδεινώνεται περαιτέρω από την απρόσωπη φύση των διαδικτυακών συνομιλιών, όπου οι άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται ότι απομακρύνονται από την πραγματική σημασία των δηλώσεών τους. Επιπλέον, η απουσία πρόσωπο με πρόσωπο αλληλεπίδρασης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορεί να οδηγήσει στην απανθρωποποίηση άλλων ανθρώπων. Είναι πιο απλό να αγνοούμε την ανθρωπιά και τα συναισθήματα των άλλων όταν τα άτομα

επικοινωνούν με είδωλα ή ονόματα χρήστη και όχι με πραγματικά πρόσωπα, γεγονός που αυξάνει την επικράτηση του σεξισμού και του λόγου μίσους (Maarouf et al., 2022).

Οι αλγόριθμοι χρησιμοποιούνται συχνά από εταιρείες κοινωνικών μέσων για να προσαρμόσουν τις ροές των χρηστών με βάση τις προηγούμενες αλληλεπιδράσεις και τις προτιμήσεις τους (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Αν και αυτή η εξατομικευμένη αλληλεπίδραση μπορεί να αυξήσει την ευχαρίστηση του χρήστη, μπορεί επίσης να δημιουργήσει θαλάμους ηχούς και φυσαλίδες φίλτρων που ενθαρρύνουν τη διάδοση του λόγου μίσους (Poulakidakos et al., 2018). Συχνά παρέχεται στους χρήστες υλικό που υποστηρίζει τις δικές τους προτιμήσεις και απόψεις, φιλτράροντας τις ανταγωνιστικές απόψεις σε αυτό που είναι γνωστό ως εφέ "φούσκα φίλτρου". Αυτό οδηγεί σε μικρή έκθεση σε άλλες απόψεις και ενισχύει τις προϋπάρχουσες προκαταλήψεις (Gelashvili, 2018). Οι φυσαλίδες φίλτρου στο πλαίσιο του λόγου μίσους μπορούν να ενθαρρύνουν ενέργειες που εισάγουν διακρίσεις και να προσδώσουν νομιμότητα στα άτομα που συμμετέχουν σε αυτές τις ενέργειες. Οι θάλαμοι ηχούς χειροτερεύουν το ζήτημα σφυρηλατώντας ομάδες ανθρώπων που έχουν τις ίδιες απόψεις και τις υποστηρίζουν. Αυτοί οι θάλαμοι ηχούς επιτρέπουν στο λόγο μίσους να ανθίζει ανεξέλεγκτη, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα όπου οι προκατειλημμένες απόψεις γίνονται αποδεκτές και ακόμη και ενθαρρύνονται (Maarouf et al., 2022).

Όλο και περισσότερο, γυναίκες και μέλη υπο-εκπροσωπούμενων ομάδων φύλου γίνονται στόχος διαδικτυακής παρενόχλησης και διαδικτυακού εκφοβισμού στους ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Ο διαδικτυακός εκφοβισμός μπορεί να λάβει πολλές διαφορετικές μορφές, όπως προσβλητικά σχόλια, απειλές, doxxing (κοινοποίηση προσωπικών πληροφοριών χωρίς εξουσιοδότηση) και πορνό εκδίκησης (Maarouf et al., 2022). Αυτή η διάχυτη και συνεχής παρενόχληση καλλιεργεί ένα εχθρικό κλίμα που φιμώνει τις φωνές και τη συμμετοχή των γυναικών και άλλων μειονοτήτων φύλου (Gagliardone, 2014). Η διαδικτυακή κακοποίηση έχει ανατριχιαστικό αποτέλεσμα στην παρουσία και τη συμμετοχή των γυναικών στους διαδικτυακούς χώρους, εκτός από το ότι έχει αντίκτυπο σε όσους στοχοποιούνται άμεσα. Η αυτολογοκρισία μπορεί να προκύψει από τον φόβο της παρενόχλησης, ο οποίος μπορεί να αποσιωπήσει κρίσιμες απόψεις και να συμβάλει στην υποεκπροσώπηση των γυναικών στα ψηφιακά φόρουμ (Gelashvili, 2018).

Η ψυχική υγεία και η ευημερία των ανθρώπων επηρεάζονται σημαντικά από την αφθονία του λόγου μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ιδιαίτερα για τις γυναίκες και τις μειονότητες των φύλων (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Η μειωμένη αυτοεκτίμηση και τα συναισθήματα αξιοπρέπειας, καθώς και η αυξημένη ένταση, το άγχος και η κατάθλιψη, μπορούν όλα να προκύψουν από την έκθεση στο λόγο μίσους. Η ψυχική υγεία των ανθρώπων μπορεί να υποφέρει ως αποτέλεσμα της επίθεσης δυσάρεστων σχολίων και της μεροληπτικής συμπεριφοράς, η οποία μπορεί επίσης να δυσκολέψει την ελεύθερη συμμετοχή τους σε διαδικτυακές δραστηριότητες. Επιπλέον, οι επιπτώσεις του λόγου μίσους υπερβαίνουν την ψυχολογική υγεία των ανθρώπων (Gelashvili, 2018). Σύμφωνα με έρευνα, υπάρχει σύνδεση μεταξύ της διαδικτυακής παρενόχλησης και της βίας εκτός Διαδικτύου, με το λόγο μίσους να λειτουργεί ως καταλύτης για την πραγματική προκατάληψη και τη βία κατά μειονοτικών ομάδων. Απαιτείται μια ολοκληρωμένη στρατηγική που να περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές πτυχές για την αντιμετώπιση του προβλήματος του λόγου μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Maarouf et al., 2022).

Οι ιστότοποι κοινωνικής δικτύωσης πρέπει να έχουν σαφείς κοινοτικές πολιτικές που να απαγορεύουν τις διακρίσεις και το λόγο μίσους (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Για τον εντοπισμό του λόγου μίσους και την παροχή κατευθύνσεων στους χρήστες και τους συντονιστές περιεχομένου, απαιτούνται λεπτομερείς και σαφείς κανονισμοί. Οι πλατφόρμες θα πρέπει επίσης να πραγματοποιούν επαρκείς επενδύσεις μετριασμού σε πόρους για την εφαρμογή αυτών των κανόνων (Gelashvili, 2018). Είναι ζωτικής σημασίας να αυξηθεί η υπευθυνότητα και το φιλτράρισμα περιεχομένου. Οι πλατφόρμες θα πρέπει να παρέχουν στους χρήστες τη δυνατότητα να αναφέρουν ρητορική μίσους και να διασφαλίζουν ότι το περιεχόμενο που υποβάλλεται ελέγχεται γρήγορα και δίκαια. Η τακτική δημόσια αναφορά σχετικά με τη συμμόρφωση με τους κοινοτικούς κανόνες μπορεί να αυξήσει τη διαφάνεια και να ενισχύσει την εμπιστοσύνη των χρηστών (Maarouf et al., 2022). Θα πρέπει να αναπτυχθούν και να βελτιωθούν αλγόριθμοι στις πλατφόρμες κοινωνικών μέσων για να μειωθεί η διάδοση του λόγου μίσους (Juanatey, 2016). Οι πλατφόρμες ενδέχεται να χρησιμοποιούν τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης και μηχανικής μάθησης, καθώς και άλλες στρατηγικές για τον εντοπισμό λόγου μίσους και τη μείωση της έκθεσής του. Η ιεράρχηση της αλγοριθμικής δικαιοσύνης θα αποτρέψει μεροληπτικές προτάσεις περιεχομένου και θα επιβραβεύσει τη διακριτική συμπεριφορά (Gelashvili, 2018). Οι

πλατφόρμες θα πρέπει να ξοδεύουν χρήματα δημιουργώντας αλγόριθμους που ενθαρρύνουν διάφορες απόψεις και εκθέτουν τους ανθρώπους σε μεγαλύτερη ποικιλία υλικού. Οι πλατφόρμες μπορούν να προωθήσουν ένα πιο περιεκτικό διαδικτυακό περιβάλλον που αμφισβητεί τις προκατειλημμένες στάσεις και προωθεί την ανοιχτή συζήτηση αποσυναρμολογώντας τις φυσαλίδες φίλτρου και τους θαλάμους ηχούς (Maarouf et al., 2022).

Η καταπολέμηση του λόγου μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης απαιτεί την ενθάρρυνση της κατάλληλης συμπεριφοράς των χρηστών (Juanatey, 2016). Οι χρήστες θα πρέπει να γνωρίζουν τις συνέπειες της διαδικτυακής συμπεριφοράς τους και να ενθαρρύνονται να συμμετέχουν σε πολιτικούς και περιεκτικούς λόγους. Οι ιστότοποι μέσω κοινωνικής δικτύωσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν εργαλεία που προτρέπουν τους χρήστες να κάνουν παύση πριν από τη μεταφόρτωση δυνητικά επικίνδυνων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων ωθήσεων ή αναδυόμενων υπενθυμίσεων (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Για να παρασχεθούν στους ανθρώπους οι γνώσεις και οι δεξιότητες που απαιτούνται για την υπεύθυνη χρήση των κοινωνικών μέσων, τα προγράμματα ψηφιακού γραμματισμού και παιδείας στα μέσα θα πρέπει να ενσωματωθούν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα σπουδών. Αυτές οι πρωτοβουλίες μπορούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους να εντοπίσουν και να αντιταχθούν στο λόγο μίσους, ενθαρρύνοντας την κριτική σκέψη, την ενσυναίσθηση και την ψηφιακή ιδιότητα του πολίτη (Maarouf et al., 2022). Για την καταπολέμηση του λόγου μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, είναι απαραίτητη η συνεργασία μεταξύ πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης, ομάδων της κοινωνίας των πολιτών και μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ).

Οι ΜΚΟ που εστιάζουν στην ισότητα των φύλων και τις πρωτοβουλίες κατά των διακρίσεων μπορούν να προσφέρουν εμπειρία, κατεύθυνση και βοήθεια στη δημιουργία επιτυχημένων τακτικών για την αντιμετώπιση του λόγου μίσους (Juanatey, 2016). Οι πλατφόρμες μπορούν να συνεργαστούν με αυτές τις ομάδες για την ανάπτυξη έργων, εκστρατειών ευαισθητοποίησης και εκπαιδευτικού υλικού (Gelashvili, 2018). Αναπτύσσοντας πιο περιεκτικές και με επίκεντρο τον χρήστη πολιτικές, συνομιλώντας με χρήστες και οργανισμούς υπεράσπισης και λαμβάνοντας τη γνώμη τους. Για να διασφαλιστεί ότι αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες που αντιμετωπίζουν συγκεκριμένα ζητήματα μειονεκτούντων πληθυσμών, οι πλατφόρμες θα πρέπει να ζητούν επιθετικά τις απόψεις πολλών ενδιαφερομένων (Maarouf et al.,

2022). Για να θεωρηθούν οι ιστότοποι κοινωνικής δικτύωσης υπεύθυνοι για το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου, τα νομικά πλαίσια και οι νόμοι είναι ζωτικής σημασίας (Juanatey, 2016). Οι κυβερνήσεις ενδέχεται να εγκρίνουν νομοθεσία που να υποχρεώνει τις πλατφόρμες να λαμβάνουν μέτρα για την καταπολέμηση του λόγου μίσους και να προσφέρουν αποζημίωση στα θύματα. Ωστόσο, είναι σημαντικό να επιτευχθεί μια ισορροπία που προστατεύει τόσο την ασφάλεια των ανθρώπων όσο και το δικαίωμά τους στην ελευθερία του λόγου (Gelashvili, 2018). Προκειμένου να δημιουργηθούν λογικοί κανονισμοί που να τηρούν τους κανόνες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι πλατφόρμες θα πρέπει να συνεργάζονται με τους νομοθέτες. Μέσω αυτής της σχέσης, η ρητορική μίσους μπορεί να αποτραπεί ενεργά, ενώ οι χρήστες προστατεύονται από τις δυσμενείς επιπτώσεις της σε μια πιο ανοιχτή και υπεύθυνη ατμόσφαιρα (Castaño-Pulgarín et al., 2021).

Συμπερασματικά, υπάρχουν ιδιαίτερα ζητήματα με το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Juanatey, 2016). Η επικράτηση του λόγου μίσους στις πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης είναι αποτέλεσμα πολλών παραγόντων, όπως η ενίσχυση του περιεχομένου και η ικότητα, η ανωνυμία, οι φυσαλίδες φίλτρου, η διαδικτυακή παρενόχληση και οι επιπτώσεις στην ψυχική υγεία (Gelashvili, 2018). Ωστόσο, οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να κάνουν σημαντικά βήματα προς τη μείωση των επιπτώσεων του λόγου μίσους και την προώθηση ενός πιο φιλόξενου και δίκαιου διαδικτυακού περιβάλλοντος ενισχύοντας τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές και πρακτικές μετριοπάθειας, βελτιώνοντας αλγόριθμους και συστάσεις, ενθαρρύνοντας την υπεύθυνη συμπεριφορά των χρηστών, συνεργαζόμενοι με την κοινωνία των πολιτών και ΜΚΟ, και ανάπτυξη κατάλληλων νομικών πλαισίων και κανονισμών (Juanatey, 2016).

1.4 Οι αρνητικές συνέπειες

Οι επιζήμιες συνέπειες του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου στους ανθρώπους, τις ομάδες και την κοινωνία γενικότερα είναι εκτεταμένες (Barendt, 2019). Αυτό το κεφάλαιο θα διερευνήσει τις πολλές αρνητικές συνέπειες του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου, τονίζοντας πώς επηρεάζουν την ψυχική υγεία, την ευημερία, την κοινωνική συνοχή και τη διατήρηση των δομικών ανισοτήτων των ανθρώπων. Άτομα που αποτελούν στόχο λόγου μίσους ή μέλη περιθωριοποιημένων ομάδων μπορεί να υποστούν σοβαρές ψυχολογικές επιπτώσεις ως αποτέλεσμα των

διακρίσεων λόγω φύλου και του λόγου μίσους (Paz et al., 2020). Η ρητορική μίσους μπορεί να αυξήσει την ένταση, το άγχος, τη λύπη και το αίσθημα αυτοεκτίμησης ενός ατόμου όταν εκτίθεται επανειλημμένα. Τα εξευτελιστικά και απανθρωπιστικά χαρακτηριστικά του λόγου μίσους μπορούν να μειώσουν την αυτοεκτίμηση των ανθρώπων και να επιδεινώσουν τα συναισθήματα μοναξιάς και αποξένωσης από την κοινωνία. Επιπλέον, οι ψυχολογικές επιπτώσεις ξεπερνούν το προσωπικό επίπεδο (Barendt, 2019).

Η ρητορική μίσους βλάπτει ολόκληρες κοινότητες, καλλιεργώντας ένα εχθρικό κλίμα που γεννά δυσπιστία, τρόμο και μια αίσθηση ανικανότητας. Αυτό μπορεί να επιδεινώσει τα προβλήματα ψυχικής υγείας και να δυσκολέψει τους ανθρώπους να συμμετάσχουν πλήρως σε κοινωνικές, εκπαιδευτικές και εργασιακές δραστηριότητες (Paz et al., 2020). Ουσιαστικά η ρητορική μίσους και οι διακρίσεις λόγω φύλου περιορίζουν τις δυνατότητες για τους ανθρώπους και εμποδίζουν την προσωπική τους ανάπτυξη, ιδιαίτερα για τις γυναίκες και άλλες μειονότητες φύλου. Η άδικη πρόσβαση σε πόρους όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση και άλλες υπηρεσίες μπορεί να προέλθει από διακρίσεις με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό ενός ατόμου (Barendt, 2019). Ενισχύει αρνητικές προκαταλήψεις ενισχύει την ανισότητα των φύλων και εμποδίζει την κοινωνική και οικονομική πρόοδο. Τα εμπόδια και οι θεσμικές προκαταλήψεις μπορεί να εμποδίσουν τις γυναίκες και τα μέλη άλλων φύλων να προχωρήσουν επαγγελματικά. Η ρητορική μίσους και οι επίμονες συμπεριφορές που εισάγουν διακρίσεις μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα χαμηλότερα κέρδη, λιγότερες δυνατότητες για πρόοδο και επιτεύγματα και έλλειψη εκπροσώπησης σε ηγετικούς ρόλους (Paz et al., 2020). Αυτό προσθέτει ένα μισθολογικό χάσμα μεταξύ των δύο φύλων και διατηρεί έναν κύκλο αδικίας που εμποδίζει τους ανθρώπους να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους.

Η κοινωνική περιθωριοποίηση και απομόνωση ανθρώπων και ομάδων διευκολύνεται από το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου. Οι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν ρητορική μίσους με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό μπορεί να χάσουν τα κοινωνικά τους δίκτυα, να υπομείνουν τεταμένες σχέσεις και να αισθάνονται αποξενωμένοι (Wiana, 2019). Η ψυχική υγεία και η γενική ευημερία των ανθρώπων μπορεί να υποφέρουν ως αποτέλεσμα της απομόνωσής τους. Επιπλέον, οι άνθρωποι μπορεί να αυτολογοκριθούν και να αποσυρθούν από τις κοινωνικές επαφές, τόσο εκτός σύνδεσης όσο και διαδικτυακά,

από φόβο μήπως γίνουν στόχος διακρίσεων ή λόγου μίσους. Αυτός ο αυτοεπιβαλλόμενος αποκλεισμός εμποδίζει τους ανθρώπους να συμμετέχουν πλήρως στον δημόσιο λόγο, ο οποίος περιορίζει την ικανότητά τους να εκφράζουν τα δικαιώματά τους, να υποστηρίζουν την κοινωνική αλλαγή και να δημιουργούν βαθιές σχέσεις. Η ρητορική μίσους και οι διακρίσεις με βάση το φύλο αποδυναμώνουν την κοινωνική συνοχή και ενθαρρύνουν τον διχασμό στην κοινωνία (Barendt, 2019). Η ρητορική μίσους ενθαρρύνει μια ατμόσφαιρα ανταγωνισμού, διχασμού και εχθρότητας όταν θεσμοθετείται και δεν αντιμετωπίζεται. Επιδεινώνει τις κοινωνικές συγκρούσεις, διαβρώνει την εμπιστοσύνη της κοινότητας και των διαπροσωπικών σχέσεων και εμποδίζει τις προσπάθειες δημιουργίας κοινωνιών χωρίς αποκλεισμούς και ειρήνης (Wiana, 2019). Σε περιπτώσεις όπου υπάρχει βία με βάση το φύλο και διακρίσεις, οι αρνητικές επιπτώσεις του λόγου μίσους στην κοινωνική συνοχή είναι ιδιαίτερα εμφανείς. Η ρητορική μίσους βοηθά στη διατήρηση μιας κοινωνίας όπου η βία κατά των γυναικών και των μελών άλλων φύλων είναι αποδεκτή και υποτιμάται (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Ενθαρρύνει τους αρνητικούς κανόνες φύλου, τη συμπεριφορά που κατηγορεί τα θύματα και κάνει τη βία με βάση το φύλο πιο διαδεδομένη στην κοινωνία. Επιπρόσθετα ενισχύουν και ομαλοποιούν μεροληπτικές στάσεις και συμπεριφορές, οι οποίες διαιωνίζουν τη δομική ανισότητα (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Η περιθωριοποίηση που υπομένουν τα μέλη πολλών καταπιεσμένων ομάδων επιδεινώνεται από τις διακρίσεις με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό που επικαλύπτεται με άλλους τύπους διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένου του ρατσισμού, της ικανότητας και του ταξικισμού. Η εξομάλυνση του λόγου μίσους συμβάλλει στη διαίωνηση της δομικής ανισότητας ενθαρρύνοντας τους ανθρώπους να εσωτερικεύουν και να ενεργούν βάσει στάσεων που εισάγουν διακρίσεις. Η ρητορική μίσους εμποδίζει την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ισότητας των φύλων ενισχύοντας τα συστήματα κοινωνικής εξουσίας που ωφελούν τις κυρίαρχες ομάδες. Τα θέματα δημόσιας υγείας επηρεάζονται επίσης από το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου (Barendt, 2019).

Η πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη μπορεί να παρεμποδιστεί από προκαταλήψεις, στίγμα και διακρίσεις, που μπορεί να οδηγήσουν σε διαφορές στις συνέπειες για τη σωματική και ψυχική υγεία του ατόμου (Wiana, 2019). Η πρόσβαση σε ζωτικής σημασίας υπηρεσίες υγείας μπορεί να περιοριστεί για τις γυναίκες και τις

μειονότητες των φύλων, γεγονός που μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο στην υγεία τους και να επιδεινώσει τις ήδη υπάρχουσες ανισότητες στον τομέα της υγείας (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Η ρητορική μίσους προωθεί επίσης σε μια κουλτούρα βίας, η οποία μπορεί να έχει επιζήμιες επιπτώσεις στη σωματική υγεία κάποιου, συμπεριλαμβανομένου του τραυματισμού, ακόμη και του θανάτου. Η ευημερία και η ασφάλεια των ανθρώπων και των κοινοτήτων απειλούνται σοβαρά από εγκλήματα μίσους με κίνητρο το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Περιορίζοντας την ποικιλία, εμποδίζοντας την καινοτομία και αποδυναμώνοντας τις πρωτοβουλίες κοινωνικής δικαιοσύνης, η ρητορική μίσους και οι διακρίσεις λόγω φύλου παρεμποδίζουν την κοινωνική ανάπτυξη (Castaño-Pulgarín et al., 2021). Οι άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται αποθαρρυμένοι από το να ακολουθήσουν τα χόμπι τους, να εκφράσουν τις σκέψεις τους ή να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες που αψηφούν τα συμβατικά πρότυπα φύλου σε ένα περιβάλλον όπου η ρητορική μίσους είναι κοινή. Αυτό περιορίζει την ποικιλία σκέψης, την καινοτομία και τη δυνατότητα για ριζικό κοινωνικό μετασχηματισμό (Barendt, 2019). Επιπλέον, η ρητορική μίσους μπορεί να εμποδίσει τις προσπάθειες προώθησης της ισότητας των φύλων πυροδοτώντας την αντίθεση και την αντίδραση κατά της προόδου. Οι άνθρωποι που επωφελούνται από τα τρέχοντα συστήματα εξουσίας μπορεί να αισθάνονται ότι απειλούνται από τις εξελίξεις στην ισότητα των φύλων και να καταφεύγουν στο λόγο μίσους για να προστατεύσουν το πλεονέκτημά τους. Αυτό κρατά τον κύκλο των διακρίσεων σε εξέλιξη και εμποδίζει μια πιο δίκαιη κοινωνία να γίνει πραγματικότητα (Wiana, 2019).

Η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα απειλούνται από το λόγο μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Η ρητορική μίσους υπονομεύει τις αξίες της ελεύθερης έκφρασης, της ανεκτικότητας και του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας σε πολιτισμούς όταν δεν αντιμετωπίζεται. Η εξομάλυνση του λόγου μίσους μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη διαγραφή των πολιτικών ελευθεριών, τον πνιγμό των μειονοτικών φωνών και την αποδυνάμωση των δημοκρατικών διαδικασιών. Επιπλέον, η ρητορική μίσους που απευθύνεται σε γυναίκες και μειονότητες φύλου μπορεί να ενισχύσει μια ευρύτερη κουλτούρα μισογυνισμού και διακρίσεων. Υπονομεύει τις πρωτοβουλίες που εγγυώνται ότι όλοι μπορούν να ασκήσουν πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, ειδικά όσοι κινδυνεύουν περισσότερο από προκαταλήψεις και βία (Matamoros-Fernández & Farkas,

2021). Συνοψίζοντας, η ρητορική μίσους και οι διακρίσεις λόγω φύλου έχουν ένα ευρύ φάσμα επιζήμιων επιπτώσεων στους ανθρώπους, τις κοινότητες και την κοινωνία στο σύνολό της (Barendt, 2019). Βλάπτουν την ψυχική υγεία, περιορίζουν την προσωπική ανάπτυξη και ευκαιρίες, αποδυναμώνουν την κοινωνική συνοχή, αυξάνουν τις διαρθρωτικές ανισότητες, παρεμποδίζουν την κοινωνική πρόοδο, βλάπτουν τη δημόσια υγεία, υπονομεύουν τη δημοκρατία και παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα (Matamoros-Fernández & Farkas, 2021). Θα χρειαστεί σημαντική δουλειά για την αντιπολίτευση του λόγου μίσους, την προώθηση της ισότητας των φύλων, την προώθηση της ένταξης και την οικοδόμηση μιας κουλτούρας που σέβεται και εκτιμά τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια κάθε ατόμου προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτές οι βλαβερές συνέπειες (Barendt, 2019).

1.5 Αντιμετώπιση και νομικό πλαίσιο

Μια ολοκληρωμένη στρατηγική που περιλαμβάνει νομοθετικά πλαίσια, εκπαιδευτικές δραστηριότητες και κοινωνικές παρεμβάσεις είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου (Barendt, 2019). Αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσει τα νομικά πλαίσια και τις θεραπευτικές προσεγγίσεις που απαιτούνται για να σταματήσει η ρητορική μίσους και να προωθηθεί η ισότητα των φύλων, με έμφαση στη σημασία των νόμων, της επιβολής του νόμου και των κοινωνικών προγραμμάτων. Η δημιουργία ακριβών νομικών ορισμών και περιορισμών που καθιστούν τη μετάδοσή του παράνομη είναι ένα κρίσιμο πρώτο βήμα για την αντιμετώπιση του λόγου μίσους (Brown, 2017). Η ρητορική μίσους θα πρέπει να ορίζεται σύμφωνα με τους κανονισμούς του λόγου μίσους με τρόπο που να περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές μορφές διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προσβάλλουν το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό ενός ατόμου. Η διατύπωση αυτών των ορισμών θα πρέπει να επιλεγεί προσεκτικά για να δημιουργηθεί μια ισορροπία μεταξύ της διασφάλισης του δικαιώματος στην ελεύθερη έκφραση και της προστασίας των ανθρώπων από βλάβες (Hamad, 2017).

Η ποινικοποίηση του λόγου μίσους στέλνει ένα σαφές μήνυμα ότι αυτού του είδους η συμπεριφορά είναι απαράδεκτη σε μια δημοκρατική κοινωνία (Brown, 2017).

Λειτουργεί ως αποτρεπτικός παράγοντας δίνοντας στα θύματα μια νόμιμη διαδρομή προς τη δικαιοσύνη και ενισχύοντας τις αρχές επιβολής του νόμου να καταδιώκουν τους παραβάτες. Οι νόμοι θα πρέπει να επιβάλλονται επαρκώς και να τιμωρούνται ανάλογα με τη σοβαρότητα του αδικήματος, σύμφωνα με τα νομικά πλαίσια (Hamad, 2017). Το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι δύο παραδείγματα διεθνών και περιφερειακών προτύπων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που θα πρέπει να αποτελούν τη βάση κάθε νομικού συστήματος. Αυτά τα έγγραφα προσφέρουν μια ισχυρή βάση για νόμους που υπερασπίζονται τα δικαιώματα των ανθρώπων για ισότητα και αξιοπρέπεια και τους προστατεύουν από διακρίσεις (Barendt, 2019). Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εγχώριοι νόμοι κατά του λόγου μίσους συμμορφώνονται με τις διεθνείς ευθύνες, οι κυβερνήσεις θα πρέπει να συμπεριλάβουν αυτά τα κριτήρια ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη νομοθεσία τους. Διασφαλίζοντας ότι τα νομικά πλαίσια είναι αποτελεσματικά, ανοιχτά και δίκαια, αυτή η εναρμόνιση δημιουργεί μια ισχυρή βάση για την καταπολέμηση του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου (Brown, 2017).

Τα νομικά πλαίσια πρέπει να αναπτύξουν διαδικασίες για την παρακολούθηση και την αναφορά γεγονότων, προκειμένου να αντιμετωπίζεται αποτελεσματικά η ρητορική μίσους (Hamad, 2017). Οι κυβερνήσεις μπορούν να διορίσουν εξειδικευμένες οργανώσεις ή να υποχρεώσουν τις ήδη υπάρχουσες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων να παρακολουθούν το λόγο μίσους, να συλλέγουν πληροφορίες και να δημοσιεύουν περιοδικές εκθέσεις σχετικά με την επικράτηση και τις επιπτώσεις της. Προσβάσιμοι και ιδιωτικοί μηχανισμοί αναφοράς θα πρέπει να είναι διαθέσιμοι σε θύματα και μάρτυρες λόγου μίσους (Barendt, 2019). Είναι δυνατό να αναπτυχθούν συστήματα για την αναφορά εγκλημάτων μίσους στις αρχές επιβολής του νόμου, σε οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή σε εξειδικευμένες μονάδες εγκλημάτων μίσους (Brown, 2017). Αυτά τα συστήματα πρέπει να κατασκευαστούν για να προστατεύουν τα θύματα από αντίποινα, να εγγυώνται άμεσες και ολοκληρωμένες έρευνες και να προσφέρουν βοήθεια και υποστήριξη σε όλη τη δικαστική διαδικασία (Hamad, 2017). Τα νομικά πλαίσια θα πρέπει να προωθούν τη συνεργασία μεταξύ κυβερνήσεων, ομάδων της κοινωνίας των πολιτών και διαδικτυακών πλατφορμών, δεδομένου του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζουν οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης στη διάδοση του λόγου μίσους. Οι

κυβερνήσεις και οι πλατφόρμες μπορούν να συνεργαστούν για τη δημιουργία κανόνων και κανονισμών που καταπολεμούν ενεργά το λόγο μίσους, ενθαρρύνουν την υπεύθυνη εποπτεία περιεχομένου και εγγυώνται την τήρηση των κοινοτικών προτύπων (Barendt, 2019). Οι τακτικές συναντήσεις, η ανταλλαγή πληροφοριών και οι προσπάθειες συνεργασίας για την αύξηση της ευαισθητοποίησης του κοινού σχετικά με το λόγο μίσους και τις επιπτώσεις της είναι όλα παραδείγματα συνεργασίας. Επιπλέον, πρέπει να υπάρχουν τρόποι για τους ανθρώπους να αναφέρουν ρητορική μίσους στους ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης, με τέτοιους ιστότοπους να υπόσχονται να ενεργήσουν άμεσα και ανοιχτά ως απάντηση (Brown, 2017). Η λειτουργία των αρχών επιβολής του νόμου για την καταπολέμηση του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου είναι ζωτικής σημασίας (Hamad, 2017). Οι υπάλληλοι της επιβολής του νόμου πρέπει να εκπαιδευτούν στον εντοπισμό και την ανταπόκριση στο λόγο μίσους, συμπεριλαμβανομένων των εκφράσεων της στο διαδίκτυο (Assimakopoulos et al., 2017). Η κατανόηση των επιπτώσεων του λόγου μίσους, η αναγνώριση περιπτώσεων, η διεξαγωγή αποτελεσματικών ερευνών και η παροχή βοήθειας στα θύματα θα πρέπει να είναι τα κύρια σημεία αυτής της εκπαίδευσης (Brown, 2017). Οι κυβερνήσεις μπορούν να εγγυηθούν ότι η ρητορική μίσους θεωρείται σοβαρός εγκληματίας και ότι οι έρευνες διεξάγονται προσεκτικά και αμερόληπτα παρέχοντας στους υπαλλήλους επιβολής του νόμου την απαιτούμενη πείρα και ικανότητες. Η σημασία του χειρισμού του λόγου μίσους με τρόπο που σέβεται την ελευθερία της έκφρασης και τα ανθρώπινα δικαιώματα θα πρέπει επίσης να τονιστεί στα εκπαιδευτικά προγράμματα (Barendt, 2019).

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να δημιουργήσουν εξειδικευμένες μονάδες εγκλημάτων μίσους ή ομάδες εργασίας εντός των υπηρεσιών επιβολής του νόμου για να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένα το λόγο μίσους και τα εγκλήματα μίσους (Hamad, 2017). Αυτές οι μονάδες θα πρέπει να διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους, την τεχνογνωσία και την εντολή για τη διερεύνηση περιστατικών λόγου μίσους και την προσαγωγή των δραστών στη δικαιοσύνη (Brown, 2017). Η νομοθεσία για τα εγκλήματα μίσους θα πρέπει να εισαχθεί ή να ενισχυθεί για να παρέχει ένα νομικό πλαίσιο για τη δίωξη αδικημάτων λόγου μίσους. Αυτή η νομοθεσία θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η ρητορική μίσους, συμπεριλαμβανομένης του λόγου μίσους με βάση το φύλο, λαμβάνεται υπόψη ως επιβαρυντικός παράγοντας κατά την καταδίκη ατόμων για εγκλήματα λόγου μίσους. Θα πρέπει επίσης να ενσωματώνει διατάξεις για

ενισχυμένες ποινές για τους υποτροπιάζοντες και το λόγο μίσους που υποκινεί τη βία ή οδηγεί σε σωματική βλάβη. Η υποστήριξη και η προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων θα πρέπει να αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα στις πρωτοβουλίες για την καταπολέμηση του λόγου μίσους (Barendt, 2019). Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να δημιουργήσουν προγράμματα βοήθειας για τα θύματα που προσφέρουν συναισθηματική και πρακτική υποστήριξη σε άτομα που έχουν πέσει θύματα λόγου μίσους ή εγκλημάτων μίσους (Assimakopoulos et al., 2017). Αυτές οι πρωτοβουλίες πρέπει να περιλαμβάνουν το φύλο, να είναι προσβάσιμες και να δίνουν προσοχή στις πολιτισμικές και κοινωνικές διαφορές των πολλών πληθυσμών που εξυπηρετούν (Hamad, 2017). Οι κυβερνήσεις θα πρέπει επίσης να παράσχουν διασφαλίσεις για όσους έρχονται να αναφέρουν περιπτώσεις λόγου μίσους. Αυτό μπορεί να συνεπάγεται τη λήψη μέτρων όπως η συμμετοχή σε προγράμματα προστασίας μαρτύρων, η τήρηση του απορρήτου και η παροχή νομικής υποστήριξης καθ' όλη τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας (Brown, 2017).

Όταν πρόκειται για την καταπολέμηση του λόγου μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων, η εκπαίδευση είναι ζωτικής σημασίας (Hamad, 2017). Τα ιδανικά της ισότητας, του σεβασμού και της διαφορετικότητας θα πρέπει να προωθούνται μέσω ολοκληρωμένων προγραμμάτων που ενσωματώνονται στα σχολεία και σε άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Αυτά τα σεμινάρια θα πρέπει να δίνουν μεγάλη έμφαση στην αναγκαιότητα να σταματήσει η ρητορική μίσους και να αντικατασταθεί με πεποιθήσεις και ενέργειες που εισάγουν διακρίσεις (Hamad, 2017). Πληροφορίες κατάλληλες για την ηλικία που ενημερώνουν τους μαθητές σχετικά με την ισότητα των φύλων, τους κινδύνους του λόγου μίσους και την αξία της ενσυναίσθησης και της κατανόησης θα πρέπει να περιλαμβάνονται στα προγράμματα σπουδών. Η εκπαίδευση μπορεί να βοηθήσει στην ανάπτυξη μιας ανεκτικής και χωρίς αποκλεισμούς κοινωνίας διδάσκοντας αυτά τα ιδανικά σε παιδιά από μικρή ηλικία (Barendt, 2019). Η ικανότητα κριτικής εξέτασης και ερμηνείας των πληροφοριών των μέσων ενημέρωσης, ειδικά των πλατφορμών μέσων κοινωνικής δικτύωσης, είναι ένα ταλέντο με το οποίο πρέπει να διαθέτουν οι άνθρωποι (Brown, 2017). Αυτές οι πρωτοβουλίες θα πρέπει να διδάξουν στους ανθρώπους πώς να αναγνωρίζουν το λόγο μίσους, να κατανοούν τις επιπτώσεις της και να δημιουργούν αποτελεσματικά αντίμετρα (Hamad, 2017). Οι πρωτοβουλίες για την ενθάρρυνση της παιδείας στα μέσα επικοινωνίας θα πρέπει επίσης να αφορούν τις υποχρεώσεις των χρηστών των μέσων κοινωνικής δικτύωσης

να υποστηρίζουν αστικές και φιλόξενες διαδικτυακές κοινότητες. Μπορούν να προσφέρουν συμβουλές σχετικά με την άσκηση ηθικής συμπεριφοράς στο διαδίκτυο, παρακινώντας τους χρήστες να έχουν παραγωγικές συνομιλίες και να αντιμετωπίσουν το λόγο μίσους όταν τη βλέπουν (Barendt, 2019).

Οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού είναι απαραίτητες για την εξάλειψη των προκαταλήψεων, την αύξηση της γνώσης των αρνητικών επιπτώσεων του λόγου μίσους και την ενίσχυση ενός περιβάλλοντος σεβασμού και ανεκτικότητας (Hamad, 2017). Οι κυβερνήσεις, οι ομάδες της κοινωνίας των πολιτών και τα μέσα ενημέρωσης ενδέχεται να συνεργαστούν για να δημιουργήσουν εκστρατείες που υποστηρίζουν την υπεύθυνη διαδικτυακή συμπεριφορά, προωθούν τις μειονότητες των φύλων και τις θετικές απεικονίσεις των γυναικών και καταπολεμούν τους λόγου μίσους (Barendt, 2019). Αυτές οι πρωτοβουλίες πρέπει να στοχεύουν σε όλες τις πτυχές της κοινωνίας, όπως εκπαιδευτικά ιδρύματα, χώρους εργασίας και ενώσεις πολιτών. Για να διευρύνουν το κοινό και την επιρροή τους, θα πρέπει να χρησιμοποιούν μια ποικιλία εργαλείων επικοινωνίας, όπως τα συμβατικά μέσα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η προσέγγιση της κοινότητας. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να δημιουργήσουν εκτεταμένες υπηρεσίες υποστήριξης, όπως παροχή συμβουλών, νομική βοήθεια και κοινωνική υποστήριξη, για όσους έχουν πέσει θύματα λόγου μίσους (Hamad, 2017). Αυτά τα προγράμματα πρέπει να είναι ανοιχτά σε όλους, να είναι φιλόξενα και να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες απαιτήσεις όσων έχουν αντιμετωπίσει ρητορική μίσους με βάση το φύλο ή τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό. Η συμπερίληψη δραστηριοτήτων που επιτρέπουν στα θύματα να ενεργούν ως παράγοντες αλλαγής είναι μια άλλη πτυχή των προγραμμάτων υποστήριξης. Οι κυβερνήσεις μπορούν να βοηθήσουν τα άτομα να καταπολεμήσουν το λόγο μίσους, να ευαισθητοποιήσουν και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων στις κοινότητές τους, προσφέροντας εκπαίδευση και εργαλεία (Brown, 2017).

Είναι σημαντικό να καταβληθούν προσπάθειες για την ανάπτυξη περιεκτικών και ποικίλων περιβαλλόντων που προάγουν τον λόγο, τον σεβασμό και την κατανόηση. Οι κυβερνήσεις και οι κοινοτικοί οργανισμοί μπορούν να συνεργαστούν για να παρέχουν ασφαλείς χώρους όπου τα άτομα μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα χωρίς να ανησυχούν για διακρίσεις ή ρητορική μίσους (Barendt, 2019). Κοινοτικά κέντρα, πολιτιστικές συγκεντρώσεις και διαδικτυακά φόρουμ που ενθαρρύνουν τις ευεργετικές συνδέσεις και παρέχουν στους ανθρώπους την ευκαιρία να έχουν βαθιές

συνομιλίες είναι μερικά παραδείγματα αυτών των τοποθεσιών. Οι κυβερνήσεις μπορούν να προωθήσουν τη συνοχή της κοινότητας και να καταπολεμήσουν τη συχνότητα του λόγου μίσους δημιουργώντας τέτοιες περιοχές (Hamad, 2017). Για να δημιουργήσουν και να εκτελέσουν επιτυχημένα σχέδια θεραπείας, οι κυβερνήσεις θα πρέπει να συνεργάζονται ενεργά με οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, όπως οργανώσεις για τα δικαιώματα των γυναικών, οργανώσεις LGBTQI+ και υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι δεξιότητες, η εμπειρία και οι διασυνδέσεις που παρέχονται από ομάδες της κοινωνίας των πολιτών μπορούν να αυξήσουν σημαντικά την αποτελεσματικότητα των ενεργειών που στοχεύουν στην καταπολέμηση του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου (Barendt, 2019). Οι κυβερνήσεις και οι ομάδες της κοινωνίας των πολιτών μπορούν να συνεργαστούν για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, τη συγκέντρωση πόρων και τον συντονισμό πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση του λόγου μίσους. Η δημιουργία νέων τακτικών και παρεμβάσεων που ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες απαιτήσεις των περιθωριοποιημένων πληθυσμών μπορεί να προκύψει από αυτή τη συνεργασία (Brown, 2017).

Συμπερασματικά, η καταπολέμηση του λόγου μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου απαιτεί μια ολοκληρωμένη στρατηγική που ενσωματώνει νομοθετικά πλαίσια, ενέργειες επιβολής του νόμου, εκπαιδευτικές προσπάθειες και κοινωνικές δραστηριότητες (Hamad, 2017). Οι νόμοι θα πρέπει να προσδιορίζουν το λόγο μίσους, να καθιστούν παράνομη τη διάδοσή της και να διασφαλίζουν ότι οι κανόνες της είναι σύμφωνοι με τους παγκόσμιους κανόνες ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η αποτελεσματική επιβολή απαιτεί την ενίσχυση των νομικών και δικαστικών θεσμών, την ανάπτυξη εξειδικευμένων ομάδων και την παροχή βοήθειας σε θύματα και μάρτυρες. Τα ιδανικά του σεβασμού και της ισότητας προωθούνται μέσω δραστηριοτήτων εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης, όπως ενδεδειγμένα σχολικό πρόγραμμα σπουδών, προγράμματα παιδείας στα μέσα επικοινωνίας και εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού (Barendt, 2019). Για την καταπολέμηση του λόγου μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων, τα κοινωνικά προγράμματα και οι υπηρεσίες υποστήριξης θυμάτων, η προώθηση περιβαλλόντων χωρίς αποκλεισμούς και η συνεργασία με ομάδες της κοινωνίας των πολιτών παίζουν ρόλο. Οι κοινωνίες μπορούν να εξαλείψουν το λόγο μίσους, να υπερασπιστούν τα ανθρώπινα

δικαιώματα και να προωθήσουν την ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη εφαρμόζοντας αυτά τα μέτρα στην πράξη (Brown, 2017).

Κεφάλαιο 2° : Το ζήτημα των έμφυλων διακρίσεων

Οι έμφυλες διακρίσεις αποτελούν ένα ζήτημα που υπάρχει εδώ και χιλιετίες και μπορούμε να βρούμε πολλά ιστορικά παραδείγματα που παρουσιάζουν την ύπαρξή του. Ένα από τα πιο προφανή παραδείγματα είναι η ανάκληση των πολιτικών δικαιωμάτων από τις γυναίκες σε πολλά μέρη του κόσμου κατά τη διάρκεια της ιστορίας (Waldron, 2012). Για παράδειγμα, στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι γυναίκες δεν είχαν το δικαίωμα της ψήφου μέχρι τον 20ό αιώνα, παρά τις προσπάθειες των κινημάτων υπέρ των γυναικών. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η πρακτική της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας του FIFA να απαγορεύει στις γυναίκες να συμμετέχουν στο ποδόσφαιρο μέχρι τον 20ό αιώνα. Αυτή η περιοριστική πρακτική εκφράζει σαφείς έμφυλες διακρίσεις στον αθλητισμό. Άλλο ένα παράδειγμα είναι η πρόσβαση των γυναικών στην εκπαίδευση και τις επαγγελματικές ευκαιρίες (Shang, 2022). Στο παρελθόν, οι γυναίκες σε πολλές κοινωνίες είχαν περιορισμένη πρόσβαση στην εκπαίδευση και στις καριέρες, ενώ συχνά αντιμετώπιζονταν με διακρίσεις και αποκλεισμό από ορισμένους τομείς. Επομένως οι διακρίσεις λόγω φύλου είναι ένα ευρέως διαδεδομένο κοινωνικό πρόβλημα που έχει αντίκτυπο στις ζωές των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο (Delavande & Zafar, 2013). Ορίζεται από τη διάκριση σε βάρος των ατόμων με βάση το φύλο τους, η οποία αρνείται σε γυναίκες και άνδρες ίσες ευκαιρίες και εμπειρίες. Η παρουσία προκαταλήψεων στα μέσα ενημέρωσης και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι ένας από τους σημαντικούς λόγους που υποστηρίζουν τις διακρίσεις λόγω φύλου (Intravia & Pickett, 2019). Ο σκοπός αυτού του κεφαλαίου είναι να διερευνήσει τον τρόπο με τον οποίο διαδίδονται τα

στερεότυπα και οι προκαταλήψεις των φύλων μέσω των μέσων ενημέρωσης και πώς επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο η κοινωνία βλέπει τους ρόλους, τη συμπεριφορά και τις προσδοκίες των φύλων (Waldron, 2012). Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να κατανοήσουμε καλύτερα τα εμπόδια στην ισότητα των φύλων διερευνώντας τις επιπτώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στην προκατάληψη των φύλων (Delavande & Zafar, 2013).

2.1 Στερεότυπα – προκαταλήψεις και διαμόρφωση αντιλήψεων στα MME και τα social media

Τα στερεότυπα, οι προκαταλήψεις και η διαμόρφωση των αντιλήψεων στα μέσα ενημέρωσης και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι αλληλένδετα φαινόμενα που έχουν μεγάλο αντίκτυπο στον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι βλέπουν και κατανοούν τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουν άλλες κοινωνικές ομάδες (Ross, 2019). Για τη διάδοση πληροφοριών, τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και τη δημιουργία αφηγήσεων για διαφορετικές κοινωνικές ομάδες, οι σύγχρονες πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης καθώς και τα συμβατικά μέσα μαζικής ενημέρωσης (όπως η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, οι εφημερίδες και τα περιοδικά) είναι ζωτικής σημασίας (Waldron, 2012). Τα στερεότυπα είναι γενικές υποθέσεις ή απόψεις για άτομα ή ομάδες που βασίζονται στη σχέση τους με μια συγκεκριμένη κατηγορία, όπως το φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, τη θρησκεία ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό (Delavande & Zafar, 2013). Τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, τα οποία συχνά παρουσιάζουν κοινωνικές ομαδοποιήσεις με βασικούς και μονοδιάστατους τρόπους, έχουν συμβάλει σημαντικά στη διάδοση των στερεοτύπων (Del Felice et al., 2017).

Τα τηλεοπτικά προγράμματα, οι κινηματογραφικές ταινίες και τα δελτία ειδήσεων τροφοδοτούν παραδοσιακά τα φυλετικά στερεότυπα επαινώντας ορισμένες φυλετικές ή εθνοτικές ομάδες ενώ δαιμονοποιούν άλλες ως ήρωες ή εξαιρετικά επιτυχημένους ανθρώπους. Τα καθιερωμένα πρότυπα και οι προσδοκίες των φύλων ενισχύονται συχνά από τα μέσα ενημέρωσης (Ross, 2019). Τα αρσενικά μπορεί να παρουσιάζονται ως επιθετικοί, κυριαρχικοί και συναισθηματικά αποστασιοποιημένοι, ενώ οι γυναίκες μπορεί να παρουσιάζονται ως φροντιστές, συναισθηματικά οξυδερκείς και εξαρτώμενες από τους άντρες. Μερικές φορές, τα άτομα LGBTQI+ έχουν στιγματιστεί και περιθωριοποιηθεί στα μέσα ενημέρωσης, γεγονός που έχει συμβάλει

σε παρεξηγήσεις και προκαταλήψεις σχετικά με την ταυτότητα και τις εμπειρίες τους (Intravia & Pickett, 2019).

Τα βαθιά ιστορικά θεμέλια των διακρίσεων λόγω φύλου έχουν αλλάξει με την πάροδο του χρόνου, αλλάζοντας τα κοινωνικά πρότυπα και τις προσδοκίες (Waldron, 2012). Οι γυναίκες έχουν βιώσει ποικίλους τύπους διακρίσεων σε όλη την ιστορία, συμπεριλαμβανομένης της λιγότερης πρόσβασης σε θέσεις εργασίας, εκπαίδευση και πολιτικά δικαιώματα (Ross, 2019). Κατά τη διάρκεια αυτών των χρόνων, τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις των φύλων διαμορφώθηκαν και ενισχύθηκαν σε μεγάλο βαθμό από τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, ιδιαίτερα τις εφημερίδες, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Οι άντρες εμφανίζονταν συχνά ως υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων και τροφοδότες, ενώ οι γυναίκες συχνά απεικονίζονταν ως φροντιστές, νοικοκυρές ή αντικείμενα επιθυμίας (Delavande & Zafar, 2013). Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης εξακολουθούν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην επιρροή της κοινής γνώμης και στη διατήρηση των στερεοτύπων των φύλων. Τα τηλεοπτικά προγράμματα, οι κινηματογραφικές ταινίες, οι διαφημίσεις και οι δημοσιεύσεις συχνά απεικονίζουν γυναίκες και άνδρες σε περιορισμένες και συχνά λανθασμένες θέσεις (Intravia & Pickett, 2019). Τα αρσενικά συνήθως παρουσιάζονται ως κυριαρχικοί, επιθετικοί και μη συναισθηματικοί, ενώ οι γυναίκες συχνά απεικονίζονται ως υπερβολικά συναισθηματικές, ευαίσθητες και εξαρτώμενες από τους άνδρες (Bergold et al., 2020). Τέτοιες απεικονίσεις οδηγούν στην ανάπτυξη προκατειλημμένων στάσεων, όπου οι άνθρωποι αξιολογούν τους άλλους με βάση αυτούς τους καθιερωμένους ρόλους, εκτός από την ενίσχυση των υπαρχουσών προκαταλήψεων (Waldron, 2012).

Το πρόβλημα των διακρίσεων λόγω φύλου έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια ως αποτέλεσμα της επέκτασης των πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης (Ross, 2019). Ο διαδικτυακός εκφοβισμός και η προώθηση σεξιστικών απόψεων ευδοκιμούν στις διαδικτυακές πλατφόρμες. Η δυσανάλογη στόχευση γυναικών και μειονοτήτων από τρολάρισμα, διαδικτυακή κακοποίηση και «κουλτούρα ακύρωσης» τροφοδοτεί τις προκαταλήψεις και αποθαρρύνει την ενεργό εμπλοκή τους στον δημόσιο διάλογο (Intravia & Pickett, 2019). Η προσήλωση στη σωματική ομορφιά στα μέσα ενημέρωσης και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορεί να έχει επίσημο αντίκτυπο στην ταυτότητα φύλου και στις εικόνες του σώματος των ανθρώπων. Οι γυναίκες συχνά παρουσιάζονται στα μέσα ενημέρωσης με μη ρεαλιστικές προσδοκίες ομορφιάς,

γεγονός που προκαλεί δυσαρέσκεια στο σώμα και χαμηλή αυτοεκτίμηση (Bergold et al., 2020). Από την άλλη μεριά, οι άντρες συχνά παρουσιάζονται με αδύνατη σωματική διάπλαση, κάτι που διαιωνίζει επιβλαβείς ιδέες για τον ανδρισμό. Αυτές οι συμπεριφορές συμβάλλουν στη διατήρηση επιζήμιων και προκαταλήψεων εκτός από την ενίσχυση του άγχους (Intravia & Pickett, 2019). Η απεικόνιση των γυναικών στα μέσα ενημέρωσης είναι ένας άλλος σημαντικός παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη. Η ιδέα ότι ορισμένα επαγγέλματα είναι εγγενώς ανδροκρατούμενα υποστηρίζεται από την υπο-εκπροσώπηση των γυναικών σε διάφορους κλάδους, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής, της επιστήμης και των επιχειρήσεων (Bergold et al., 2020). Όταν απεικονίζονται γυναίκες, περιστασιακά πέφτουν θύματα συμβολισμού, στον οποίο η παρουσία τους χρησιμοποιείται για να δώσει την εντύπωση της ποικιλίας, περιορίζοντας και στερεότυπα τις θέσεις τους. Τέτοιες απεικονίσεις ενισχύουν την περιθωριοποίηση των γυναικών και ελάχιστα καταπολεμούν τα πολιτιστικά στερεότυπα (Intravia & Pickett, 2019).

Παρά τις επιβλαβείς επιπτώσεις των μέσων ενημέρωσης στις διακρίσεις λόγω φύλου, έχουν σημειωθεί σημαντικές εξελίξεις σε αυτόν τον τομέα (Shang, 2022). Ορισμένα μέσα ενημέρωσης προσπάθησαν σκόπιμα να αμφισβητήσουν τα ριζωμένα στερεότυπα του φύλου και να δείξουν πιο ποικίλες και ακριβείς αναπαραστάσεις των ανθρώπων (Del Felice et al., 2017). Υπάρχουν πλέον περισσότερες ταινίες, τηλεοπτικές σειρές και διαφημιστικές καμπάνιες που αμφισβητούν τα παραδοσιακά στερεότυπα για το φύλο και παρουσιάζουν ανεξάρτητους, δυνατούς γυναικείους χαρακτήρες (Bergold et al., 2020). Αυτό αντικατοπτρίζει την αυξανόμενη κατανόηση του πόσο κρίσιμο είναι να καταρρίψουμε τα στερεότυπα των φύλων προκειμένου να προωθηθεί η ισότητα των φύλων. Για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και στα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, η παιδεία στα μέσα είναι απαραίτητη (Shang, 2022).

Δίνοντας στους ανθρώπους τα εργαλεία για την κριτική αξιολόγηση των μέσων ενημέρωσης, αυτοί μπορούν να αναγνωρίσουν και να καταπολεμήσουν αρνητικά στερεότυπα και προκαταλήψεις (Ross, 2019). Για να παρέχουν στους ανθρώπους τις απαραίτητες γνώσεις και ικανότητες για την ενεργό πλοήγηση στο πολύπλοκο οικοσύστημα των μέσων ενημέρωσης, τα σχολεία, οι οργανισμοί και οι κοινότητες πρέπει να υποστηρίζουν την εκπαίδευση στα μέσα (Bergold et al., 2020).

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη συνέχιση των διακρίσεων λόγω φύλου, το οποίο είναι ένα σύνθετο θέμα που εξακολουθεί να υπάρχει σήμερα με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Οι ιδέες και οι προσδοκίες της κοινωνίας σχετικά με τους ρόλους των φύλων διαμορφώνονται σημαντικά από τα στερεότυπα, τις προκαταλήψεις και την αντίληψη των μέσων ενημέρωσης (Ross, 2019). Όταν χρησιμοποιούνται λογικά και χωρίς αποκλεισμούς, τα μέσα ενημέρωσης μπορεί επίσης να αμφισβητήσουν αυτά τα πρότυπα και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων. Η κοινωνία μπορεί να αγωνίζεται για ένα πιο δίκαιο μέλλον όπου η προκατάληψη του φύλου θα καταργηθεί μέσω της αύξησης του γραμματισμού στα μέσα επικοινωνίας, της υποστήριξης ποικίλων και ακριβών απεικονίσεων και της ευθύνης των μέσων ενημέρωσης (Bergold et al., 2020).

2.2 Ο ρόλος της γλώσσας στις έμφυλες διακρίσεις

Η ανθρώπινη επικοινωνία και ο πολιτισμός βασίζονται θεμελιωδώς στη γλώσσα, η οποία είναι ένα μέσο μετάδοσης ιδεών, συναισθημάτων και σκέψεων αν και ο αντίκτυπός του υπερβαίνει την απλή επικοινωνία (Craft et al., 2020). Η γλώσσα έχει σημαντικό αντίκτυπο στο πώς βλέπουν οι άνθρωποι τον κόσμο και πώς συμπεριφέρονται σε αυτόν. Έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί και να διατηρεί κοινωνικούς κανόνες, πεποιθήσεις και ιδεολογίες, επηρεάζοντας συχνά τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι βλέπουν τον εαυτό τους και τους άλλους ανθρώπους (Salleh et al., 2021). Ενώ η γλώσσα μπορεί να προάγει τη συμπερίληψη, την ενσυναίσθηση και την κατανόηση, μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για να ενισχύσει τα στερεότυπα, τις προκαταλήψεις και τις διακρίσεις (Assimakopoulos et al., 2017).

Η κοινωνική ταυτότητα διαμορφώνεται θεμελιωδώς από τη γλώσσα και οι λέξεις που επιλέγουμε για να περιγράψουμε ποιοι είμαστε και ποιοι δεν είμαστε μπορεί να έχουν σημαντικές συνέπειες (Shang, 2022). Η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αναγνώριση και την επισήμανση των ανθρώπων σύμφωνα με το φυλετικό ή εθνικό τους υπόβαθρο, την ταυτότητα φύλου, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, τη θρησκευτική τους πεποίθηση και άλλα κοινωνικά χαρακτηριστικά. Αυτοί οι χαρακτηρισμοί μπορεί να γεννήσουν μεροληψία και στερεότυπα, τα οποία με τη σειρά τους μπορούν να πυροδοτήσουν διακρίσεις και την άδικη μεταχείριση

συγκεκριμένων ομάδων. Μέσω της γλώσσας δημιουργείται και διατηρείται συχνά η φυλετική και εθνική ταυτότητα (Lan & Jingxia, 2019). Στο παρελθόν, οι άνθρωποι μιας συγκεκριμένης φυλής ή εθνότητας έχουν υποστεί απανθρωπισμό και ταπεινώσεις μέσω της χρήσης φυλετικών συκοφαντιών και υποτιμητικών φράσεων, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα συστημικές διακρίσεις και περιθωριοποίηση (Craft et al., 2020).

Οι κανόνες και οι προσδοκίες των φύλων διαμορφώνονται και ενισχύονται σε μεγάλο βαθμό από τη γλώσσα. Η γλώσσα που έχει το φύλο μπορεί να βοηθήσει στη διατήρηση καθιερωμένων κανόνων φύλου (Salleh et al., 2021). Η χρήση όρων όπως «ηγέτης» για ειλικρινείς γυναίκες ή «ευαίσθητος» για ευαίσθητους άνδρες, για παράδειγμα, διαιωνίζει αρνητικά στερεότυπα και υπονομεύει την ισότητα των φύλων. Οι εμπειρίες των LGBTQI+ ατόμων μπορούν να επηρεαστούν σημαντικά από τη γλώσσα. Η ομάδα LGBTQI+ μπορεί να στιγματιστεί και να περιθωριοποιηθεί ως αποτέλεσμα της χρήσης προσβλητικής γλώσσας ή απαξιωτικών χλευασμών, που μπορεί να παρατείνουν τις διακρίσεις και να περιορίσουν την πρόσβασή τους σε ευκαιρίες και δικαιώματα. Η γλώσσα είναι βασικός παράγοντας δημιουργίας και διατήρησης στερεοτύπων. Τα στερεότυπα είναι λανθασμένες υποθέσεις για μια συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα που είναι υπεραπλουστευμένες (Craft et al., 2020). Η γλώσσα που χρησιμοποιείται για τον ορισμό και την αναπαράσταση ορισμένων ομάδων μπορεί να ενισχύσει προϋπάρχουσες προκαταλήψεις και να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο η κοινωνία βλέπει αυτές τις ομάδες (Salleh et al., 2021).

Μέσω της γλώσσας, διατηρούνται συχνά οι παραδοσιακοί κανόνες φύλου. Η έμφυλη γλώσσα ενθαρρύνει επιζήμιες υποθέσεις για συγκεκριμένα επαγγέλματα και περιορίζει τις ευκαιρίες απασχόλησης των ανθρώπων. Για παράδειγμα, υποθέτοντας ότι ένας γιατρός είναι άνδρας ή μια νοσοκόμα είναι γυναίκα. Τα ρατσιστικά και εθνικά στερεότυπα διαδίδονται συχνά μέσω των μέσων ενημέρωσης, της λογοτεχνίας και της κοινής γλώσσας. Όταν ορισμένες φυλετικές ή εθνικές ομάδες παρουσιάζονται ως «επικίνδυνες», «εξωτικές» ή «τεμπέληδες», μπορεί να οδηγήσει σε στιγματισμό, διακρίσεις και άρνηση ίσων ευκαιριών (Craft et al., 2020). Όταν χρησιμοποιείται σε σχέση με άτομα που έχουν πολλές κοινωνικές ταυτότητες, η γλώσσα μπορεί να διασταυρώνεται και να δημιουργεί στερεότυπα. Για παράδειγμα, μια Ασιάτισσα μπορεί να βιώσει προκατάληψη με βάση τόσο την εθνικότητα και το φύλο, όσο και τα φυλετικά στερεότυπα (Salleh et al., 2021).

Η θεσμική προκατάληψη έχει ως αποτέλεσμα διάφορες ομάδες να αντιμετωπίζονται διαφορετικά και να έχουν λιγότερες πιθανότητες επειδή είναι σταθερά ριζωμένη στις πολιτικές, τις πρακτικές και τις δομές των οργανισμών και των ιδρυμάτων (Shang, 2022). Οι θεσμικές διακρίσεις υποστηρίζονται και διατηρούνται σε μεγάλο βαθμό από τη γλώσσα (Craft et al., 2020). Η γλώσσα στους νόμους και τους κανονισμούς μπορεί να εμποδίσει ορισμένες ομάδες να επωφεληθούν από ευκαιρίες ή να ασκήσουν δικαιώματα. Τα θεσμικά όργανα μπορούν να προωθήσουν την ισότητα και να τερματίσουν τις μεροληπτικές συμπεριφορές υιοθετώντας διατύπωση χωρίς διακρίσεις και χωρίς αποκλεισμούς στα επίσημα έγγραφα (Salleh et al., 2021). Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στις τάξεις μπορεί να έχει αντίκτυπο στην αυτοεκτίμηση των μαθητών, στην ακαδημαϊκή επιτυχία και στους στόχους για τη μελλοντική τους σταδιοδρομία. Η μεροληπτική γλώσσα μπορεί να αποτρέψει τα μέλη μειονεκτούντων ομάδων από την άσκηση συγκεκριμένων επαγγελματιών ή ακαδημαϊκών τροχιών.

Οι μικρο-επιθέσεις είναι μη ανιχνεύσιμες, ακούσιες και έμμεσες εκδηλώσεις φανατισμού ή διάκρισης (Lan & Jingxia, 2019). Μπορεί να εμφανίζονται με λόγια ή συμπεριφορά και ο σωρευτικός αντίκτυπός τους μπορεί να είναι αρκετά επιβλαβής για μέλη μειονεκτούντων ομάδων. Τα κομπλιμέντα, οι προκαταλήψεις και οι φαινομενικά αθώες παρατηρήσεις που υποστηρίζουν τα στερεότυπα ή μειώνουν την ταυτότητα ενός ατόμου είναι όλα παραδείγματα μικροεπιθετικότητας (Salleh et al., 2021). Όταν ένας Ασιάτης ρωτάται από πού είναι "πραγματικά" για παράδειγμα, υπονοείται ότι δεν είναι πραγματικά μέρος της κοινότητας, γεγονός που συμβάλλει στο στερεότυπο ότι είναι πάντα ξένοι (Craft et al., 2020). Τα άτομα που βιώνουν μικρο-επιθετικότητες μπορεί να βιώσουν σημαντικές ψυχολογικές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων των συναισθημάτων μοναξιάς, ανησυχίας και αμφιβολίας για τον εαυτό τους. Για τους καταπιεσμένους πληθυσμούς, η συνεχής εμπειρία μικρο-επιθέσεων μπορεί επίσης να οδηγήσει σε ένα εχθρικό και αφιλόξενο περιβάλλον.

Μέσα στους πολιτισμούς, οι σχέσεις γλώσσας και εξουσίας είναι στενά αλληλένδετες. Οι ισχυροί άνθρωποι έχουν συχνά λόγο για το πώς χρησιμοποιείται η γλώσσα, επηρεάζοντας τις αφηγήσεις και επηρεάζοντας την κοινή γνώμη (Assimakopoulos et al., 2017). Οι πολιτικοί, τα μέσα ενημέρωσης και άλλοι ισχυροί άνθρωποι μπορεί να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην κοινή γνώμη και στη διάδοση

απόψεων που εισάγουν διακρίσεις μέσω των λόγων τους. Οι αυτόχθονες ομάδες παραδοσιακά αναγκάζονται να χρησιμοποιούν τις γλώσσες των αποικιακών δυνάμεων, καταστρέφοντας τις πολιτιστικές τους ταυτότητες και συντηρώντας τις αδικίες (Salleh et al., 2021). Η χρήση της γλώσσας ως καταπιεστικής τακτικής μπορεί να απομονώσει περαιτέρω τους καταπιεσμένους πληθυσμούς. Η απεικόνιση των μέσων ενημέρωσης έχει μεγάλο αντίκτυπο στο πώς νιώθουν οι άνθρωποι για διαφορετικές κοινωνικές ομάδες. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται σε άρθρα ειδήσεων, τηλεοπτικά προγράμματα, κινηματογραφικές ταινίες και διαφημίσεις μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο οι θεατές βλέπουν και σχετίζονται με άλλα άτομα (Craft et al., 2020).

Αν και η γλώσσα έχει την ικανότητα να κάνει διακρίσεις, έχει επίσης τη δύναμη να προάγει την κοινωνική δικαιοσύνη (Shang, 2022). Άτομα και ιδρύματα μπορούν να πολεμήσουν ενάντια στις πρακτικές που εισάγουν διακρίσεις και να προωθήσουν μια πιο δίκαιη κοινωνία χρησιμοποιώντας γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς. Μπορεί να δημιουργηθεί μια ατμόσφαιρα χωρίς αποκλεισμούς χρησιμοποιώντας γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς που σέβεται και αναγνωρίζει τις ταυτότητες των ανθρώπων. Για παράδειγμα, η αποφυγή υποθέσεων σχετικά με τη φυλετική ή εθνική κληρονομιά ή η υιοθέτηση γλώσσας ουδέτερης ως προς το φύλο μπορεί να βοηθήσει στην εξάλειψη των προκαταλήψεων. Η γλώσσα έχει οικειοποιηθεί από τους περιθωριοποιημένους ως μέσο αυτοδιάθεσης και αντίστασης ενάντια στις άδικες πολιτικές. Η αποδοχή και η επαναδιατύπωση ορολογιών που στο παρελθόν ήταν υποτιμητικές μπορεί να είναι σημάδι ενδυνάμωσης και αντίστασης. Οι διακρίσεις περιπλέκονται από τη γλώσσα, η οποία διαμορφώνει επίσης κοινωνικές συμπεριφορές, διατηρεί στερεότυπα και επηρεάζει τις σχέσεις εξουσίας (Lan & Jingxia, 2019). Η μεροληπτική γλώσσα μπορεί να προκαλέσει την περιθωριοποίηση, την άδικη μεταχείριση και την άρνηση ευκαιριών ατόμων από διάφορες κοινωνικές ομάδες. Για χάρη της προώθησης μιας πιο δίκαιης και ισότιμης κοινωνίας, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη δύναμη της γλώσσας (Craft et al., 2020). Ενδέχεται να αγωνιστούμε για να καταστρέψουμε τα αρνητικά στερεότυπα, να αντιμετωπίσουμε τις προκαταλήψεις και να προωθήσουμε μια κοινωνία όπου όλοι οι άνθρωποι αντιμετωπίζονται με αξιοπρέπεια και σεβασμό, αυξάνοντας την ευαισθητοποίηση για τη γλώσσα που εισάγει διακρίσεις, ενισχύοντας την παιδεία στα μέσα επικοινωνίας και υποστηρίζοντας τη χρήση γλώσσας με σεβασμό και χωρίς αποκλεισμούς. Μπορούμε να επιτύχουμε την ισότητα και τον

τερματισμό των προκαταλήψεων χρησιμοποιώντας τη γλώσσα ως όπλο ενδυνάμωσης και κοινωνικού μετασχηματισμού (Lan & Jingxia, 2019).

2.3 Διαφήμιση και φύλο

Η σημερινή κουλτούρα κυριαρχείται από τη διαφήμιση, η οποία διαμορφώνει τη συμπεριφορά των καταναλωτών, διαμορφώνει αντιλήψεις και αντανάκλα πολιτιστικά πρότυπα. Ωστόσο, η διαφήμιση έχει δεχθεί πυρκαγιά για την υποστήριξη και τη διατήρηση των στερεοτύπων για το φύλο (Arendt, 2023). Η προκατάληψη του φύλου στη διαφήμιση έχει ουσιαστικές κοινωνικές επιπτώσεις, από την προώθηση των παραδοσιακών κανόνων φύλου έως την αντικειμενοποίηση των γυναικών και την περιθωριοποίηση των μη δυαδικών και LGBTQI+ ατόμων (Birknerová et al., 2018).

Η διαφήμιση αντιπροσώπευε παραδοσιακά άνδρες και γυναίκες σύμφωνα με τα συμβατικά στερεότυπα φύλου, με τους άνδρες να θεωρούνται ισχυροί, κυρίαρχοι και λογικοί, και οι γυναίκες να απεικονίζονται συχνά ως περιποιητικές, συναισθηματικές και απασχολημένες με την εξωτερική ελκυστικότητα και εμφάνιση. Τέτοιες αναπαραστάσεις ενισχύουν τα άκαμπτα πρότυπα φύλου μειώνοντας τη γκάμα των ενεργειών που κρίνονται κατάλληλες για άτομα διαφόρων φύλων (Middleton & Turnbull, 2021). Η αντικειμενοποίηση του γυναικείου σώματος για εμπορικό όφελος είναι ένα από τα κύρια παράπονα της διαφήμισης. Προκειμένου να πουληθούν αγαθά και να διαιωνιστούν τα επιζήμια πρότυπα ομορφιάς, οι γυναίκες συχνά απεικονίζονται ως σεξουαλικά αντικείμενα και το σώμα τους εκμεταλλεύεται. Η ταυτότητα φύλου συχνά απεικονίζεται στη διαφήμιση ως μια δυαδική ιδέα και τα άτομα που δεν είναι δυαδικά και LGBTQI+ έχουν ιστορικά αγνοηθεί ή στιγματιστεί (Arendt, 2023).

Για πολλούς πληθυσμούς, η έλλειψη εκπροσώπησης στη διαφήμιση μπορεί να επιδεινώσει τα συναισθήματα απομόνωσης και αορατότητας (Middleton & Turnbull, 2021). Οι παραδοσιακοί ρόλοι των φύλων τονίζονται στη διαφήμιση για την ενίσχυση των κοινωνικών κανόνων, γεγονός που ενθαρρύνει τους ανθρώπους να αποδεχτούν και να τηρήσουν αυτά τα πρότυπα. Αυτό μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα λιγότερες ευκαιρίες και ανισότητες μεταχείρισης με βάση το φύλο (Birknerová et al., 2018). Ιδιαίτερα για τις νεαρές γυναίκες και τα κορίτσια, η αντικειμενοποίηση του

γυναικείου σώματος στη διαφήμιση μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην αυτοεκτίμηση και την εικόνα του σώματος (Middleton & Turnbull, 2021). Τα μη ρεαλιστικά πρότυπα ομορφιάς μπορεί να οδηγήσουν σε διαταραγμένες διατροφικές συνήθειες και δυσαρέσκεια στο σώμα. Η διαφήμιση έχει σημαντικό αντίκτυπο στον τρόπο με τον οποίο οι νέοι αναπτύσσουν τις κοινωνικές τους δεξιότητες. Η έμφυλη διαφήμιση μπορεί να περιορίσει τις επιλογές των παιδιών και να ενισχύσει τις προκαταλήψεις από μικρή ηλικία διδάσκοντάς τους ότι συγκεκριμένα παιχνίδια, ενδιαφέροντα και φιλοδοξίες είναι αποδεκτά για το φύλο τους (Arendt, 2023). Η διαφήμιση που σεξουαλοποιεί και αντικειμενοποιεί τις γυναίκες μπορεί να βοηθήσει στη νομιμοποίηση της βίας κατά των γυναικών στην κοινωνία. Τα νεαρά κορίτσια μπορεί να γίνουν υπερβολικά σεξουαλικά ως αποτέλεσμα αυτών των απεικονίσεων, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια και την ευημερία τους (Birknerová et al., 2018).

Για να καταπολεμηθούν τα στερεότυπα των φύλων, πρέπει να ενθαρρυνθεί η χωρίς αποκλεισμούς εκπροσώπηση στη διαφήμιση (Middleton & Turnbull, 2021). Οι διαφορετικές αναπαραστάσεις προσώπων με διαφορετικές φυλετικές ταυτότητες μπορούν να βοηθήσουν στην καταστροφή των άκαμπτων συμβάσεων και στην ενίσχυση της αποδοχής και της κατανόησης. Οι εμπνευσμένες ιδέες που αμφισβητούν τους συμβατικούς κανόνες φύλου και επαινούν τη διαφορετικότητα και τη δύναμη των ανθρώπων όλων των φύλων μπορούν να διαδοθούν μέσω της διαφήμισης. Τέτοια μηνύματα μπορούν να ενθαρρύνουν την κοινωνική αλλαγή προς το καλύτερο και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων (Del Felice et al., 2017). Πιο περιεκτικές και ακριβείς απεικονίσεις των ταυτοτήτων φύλου μπορεί να προκύψουν από τη διαφοροποίηση των φωνών και των απόψεων που εκπροσωπούνται στον τομέα της διαφήμισης. Διαφορετικές ομάδες μπορούν να παρέχουν προοπτικές και προτάσεις που έρχονται σε αντίθεση με τη συμβατική σοφία (Birknerová et al., 2018). Οι κυβερνήσεις και οι οργανισμοί που εκπροσωπούν τον τομέα της διαφήμισης μπορούν να δημιουργήσουν και να εφαρμόσουν κανόνες και νόμους που υποστηρίζουν πρακτικές διαφήμισης χωρίς αποκλεισμούς (Middleton & Turnbull, 2021).

Η χρήση αρνητικών στερεοτύπων και η αντικειμενοποίηση των προσώπων με βάση το φύλο τους μπορεί να αποθαρρυνθεί. Οι επωνυμίες έχουν την ικανότητα να επηρεάζουν τις συμπεριφορές στην κοινωνία και να επηρεάζουν τον πολιτισμό. Οι εταιρείες μπορούν να καταπολεμήσουν τα στερεότυπα των φύλων και να ενθαρρύνουν περιεκτικές και θετικές απεικονίσεις επανεξετάζοντας τις δηλώσεις της

επωνυμίας τους (Middleton & Turnbull, 2021). Οι επωνυμίες μπορούν να συνδέσουν καλύτερα τις διαφημιστικές τους προσπάθειες με το κοινωνικό τους καθήκον, συνεργαζόμενοι με οργανισμούς και ομάδες υπεράσπισης που προωθούν την ισότητα των φύλων. Αυτές οι συμμαχίες μπορούν να βοηθήσουν στη διάδοση αυθεντικών και αποτελεσματικών μηνυμάτων. Οι επωνυμίες μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις διαφημιστικές τους προσπάθειες για να υποστηρίξουν δραστηριότητες που οδηγούν σε καλές αλλαγές και αυξάνουν την ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με τις κοινωνικές ανησυχίες που συνδέονται με την ανισότητα των φύλων (Arendt, 2023).

Η εκπαίδευση στον αλφαριθμητισμό στα μέσα είναι απαραίτητη για να βοηθάει τους ανθρώπους να κάνουν κριτική ανάλυση και να αναλύουν τα μηνύματα μάρκετινγκ. Ουσιαστικά, αυτό μπορεί να ενθαρρύνει ένα πιο διακριτικό και μορφωμένο κοινό, δίνοντας στους καταναλωτές τη δυνατότητα να εντοπίζουν και να απορρίπτουν τα στερεότυπα των φύλων (Birknerová et al., 2018). Η διαφήμιση "Like a Girl" από την Always ενθάρρυνε τις γυναίκες να αγκαλιάσουν τις ικανότητές τους και αμφισβήτησε τις προκαταλήψεις που συνδέονται με τον όρο "σαν κορίτσι". Η διαφημιστική προσπάθεια χτύπησε μια χορδή στους θεατές σε όλο τον κόσμο, πυροδοτώντας συζητήσεις σχετικά με τα στερεότυπα των φύλων και ενθαρρύνοντας νεαρά κορίτσια (Arendt, 2023). Η καμπάνια «Real Beauty» της Dove επιχείρησε να αψηφήσει τα αποδεκτά ιδανικά ομορφιάς και να υποστηρίξει τη θετικότητα του σώματος. Η διαφημιστική καμπάνια ανέδειξε διάφορες γυναίκες διαφόρων ηλικιών, μεγεθών και εθνικοτήτων, ενώ τόνισε τη μοναδική ελκυστικότητα και την αυτοπεποίθησή τους (Assimakopoulos et al., 2017).

Ο τρόπος με τον οποίο φαίνεται το φύλο στην κοινωνία και ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρονται και σκέφτονται οι άνθρωποι επηρεάζονται και τα δύο από τη διαφήμιση (Middleton & Turnbull, 2021). Η διαφήμιση που περιλαμβάνει την εκπροσώπηση του φύλου μπορεί είτε να αμφισβητήσει τα συμβατικά πρότυπα και να ενθαρρύνει τη συμπερίληψη είτε μπορεί να ενισχύσει αρνητικές προκαταλήψεις (Birknerová et al., 2018). Μπορούμε να προχωρήσουμε προς μια πιο ακριβή και με σεβασμό αναπαράσταση του φύλου, αν αναγνωρίσουμε την επιρροή που έχει η διαφήμιση στον πολιτισμό. Οι διακρίσεις λόγω φύλου στη διαφήμιση μπορεί να καταπολεμηθούν με την προώθηση περιεκτικής απεικόνισης, ισχυρών θεμάτων και διαφόρων φωνών στη δημιουργική διαδικασία. Οι επωνυμίες μπορούν να καταπολεμήσουν τα στερεότυπα των φύλων και να προάγουν μια κοινωνία χωρίς

αποκλεισμούς και δίκαιη χρήση, χρησιμοποιώντας τη δύναμη της διαφήμισης ως μέσο κοινωνικής αλλαγής και συνεργαζόμενοι με οργανώσεις υπεράσπισης (Middleton & Turnbull, 2021). Επιπλέον, η εκπαίδευση των ανθρώπων σχετικά με την παιδεία στα μέσα μπορεί να τους βοηθήσει να αντιμετωπίσουν αρνητικά στερεότυπα φύλου και να αλληλεπιδράσουν κριτικά με εμπορικά μηνύματα. Στο τέλος, μπορούμε να αναπτύξουμε μια κουλτούρα που αναγνωρίζει και γιορτάζει την ποικιλομορφία των ταυτοτήτων φύλων, οδηγώντας σε μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς και δίκαιη, μέσω ομαδικών προσπαθειών και ηθικών πρακτικών διαφήμισης (Birknerová et al., 2018).

2.4 Σεξισμός και έμφυλες διακρίσεις έναντι των γυναικών

Βαθιά κοινωνικά προβλήματα όπως ο σεξισμός και οι διακρίσεις λόγω φύλου σε βάρος των γυναικών εξακολουθούν να υπάρχουν σήμερα σε όλους τους πολιτισμούς, τις περιοχές και τις κοινωνικοοικονομικές τάξεις (Shang, 2022). Οι γυναίκες έχουν παραδοσιακά βιώσει συστημικές διακρίσεις και άδικη μεταχείριση με βάση το φύλο τους, γεγονός που έχει περιορίσει την πρόσβασή τους σε ευκαιρίες και επιβράδυνε την πρόοδό τους σε διάφορους τομείς της ζωής (Blondé et al., 2021). Οι κοινωνίες οργανώνονται παραδοσιακά σε πατριαρχικά συστήματα, στα οποία κυριαρχούν οι άνδρες σε ηγετικές θέσεις. Οι γυναίκες στερήθηκαν ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες ως αποτέλεσμα αυτής της δυναμικής εξουσίας, που οδήγησε στην υποδούλωση τους. Ιστορικά, οι γυναίκες είχαν περιορισμένη πρόσβαση στην εκπαίδευση, γεγονός που είχε καθυστερήσει την πνευματική τους ανάπτυξη και υποστήριξε τους συμβατικούς κανόνες φύλου (Assimakopoulos et al., 2017). Τα στερεότυπα των φύλων που είναι βαθιά ριζωμένα έχουν υποστηρίξει τους συμβατικούς ρόλους των γυναικών, συχνά περιορίζοντας τις στις οικιακές ευθύνες και περιορίζοντας τις δυνατότητές τους σε άλλους τομείς (Shang, 2022). Οι γυναίκες συνεχίζουν να κερδίζουν λιγότερα από τους άνδρες σε όλο τον κόσμο για ισοδύναμη εργασία, αντανakλώντας τη διαφορά στις αμοιβές μεταξύ των δύο φύλων. Η ικανότητα των γυναικών να γίνουν οικονομικά ανεξάρτητες και να προοδεύσουν οικονομικά περιορίζεται από αυτή την οικονομική ανισότητα. Σε πολλούς κλάδους, οι γυναίκες αντιμετωπίζουν εμπόδια στην απόκτηση ηγετικών θέσεων και θέσεων λήψης αποφάσεων, γεγονός που αντανakλά θεσμικές προκαταλήψεις που περιορίζουν την ικανότητά τους να ηγούνται (Blondé et al., 2021).

Η κακοποίηση κατά των γυναικών, όπως η ενδοοικογενειακή κακοποίηση, η σεξουαλική παρενόχληση και η εμπορία ανθρώπων, εξακολουθεί να αποτελεί μείζον πρόβλημα στον κόσμο και συμβάλλει στην ανισότητα και τις διακρίσεις λόγω φύλου

(Blondé et al., 2021). Στα μέσα ενημέρωσης, τη διαφήμιση και τη λαϊκή κουλτούρα, οι γυναίκες συχνά αντικειμενοποιούνται και σεξουαλοποιούνται, γεγονός που συμβάλλει σε ανθυγιεινά πρότυπα ομορφιάς και υπονομεύει την αξιοπρέπεια και την αυτονομία τους. Η ψυχική υγεία των γυναικών μπορεί να επηρεαστεί αρνητικά από το σεξισμό και τις διακρίσεις λόγω φύλου, που μπορεί να οδηγήσει σε ψυχολογική αγωνία, μειωμένη αυτοεκτίμηση και αισθήματα ανικανότητας. Δεδομένου ότι οι προκαταλήψεις για το φύλο στην υγειονομική περίθαλψη εμποδίζουν την πρόσβαση στις απαραίτητες θεραπείες και συμβάλλουν σε ανισότητες υγείας, οι διακρίσεις σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία των γυναικών (Shang, 2022). Οι δυνατότητες των γυναικών για εκπαίδευση, προώθηση της εργασίας και οικονομική ανάπτυξη περιορίζονται από τις διακρίσεις λόγω φύλου, εμποδίζοντάς τις να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους. Η ικανότητα των γυναικών να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με το σώμα τους και τον οικογενειακό προγραμματισμό μπορεί να παρεμποδιστεί από την περιορισμένη πρόσβαση σε αναπαραγωγικά δικαιώματα και εναλλακτικές λύσεις οικογενειακού προγραμματισμού.

Για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, είναι ζωτικής σημασίας να εφαρμοστούν και να επιβληθούν νόμοι που προασπίζουν τα δικαιώματα των γυναικών, προάγουν την ισότητα των φύλων και αντιμετωπίζουν τη βία κατά των γυναικών (Blondé et al., 2021). Τα στερεότυπα μπορούν να αμφισβητηθούν, η ενσυναίσθηση και ο σεβασμός μπορούν να καλλιεργηθούν και η γνώση και η ευαισθησία του σεξισμού και των διακρίσεων λόγω φύλου μπορούν να προωθηθούν μέσω της εκπαίδευσης. Η οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών μπορεί να υποστηριχθεί και το μισθολογικό χάσμα μεταξύ των φύλων μπορεί να μειωθεί μέσω της προώθησης της οικονομικής ενδυνάμωσης μέσω της πρόσβασης στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και τις ευκαιρίες απασχόλησης (Shang, 2022). Η βία με βάση το φύλο μπορεί να σταματήσει με την ανάπτυξη ολοκληρωμένων υπηρεσιών υποστήριξης για τα θύματα κακοποίησης και την προσπάθεια πρόληψης της βίας. Η συμμετοχή των γυναικών σε ηγετικές θέσεις μπορεί να διαταράξει τις μακροχρόνιες συμβάσεις για το φύλο και να ενθαρρύνει περισσότερη ποικιλομορφία στη διαδικασία λήψης αποφάσεων (Assimakopoulos et al., 2017).

Τα μέσα ενημέρωσης και η διαφήμιση επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο με τον οποίο η κοινωνία βλέπει τα πράγματα (Blondé et al., 2021). Η προώθηση της ισότητας των φύλων μπορεί να υποστηριχθεί με την προώθηση ακριβών και

περιεκτικών αναπαραστάσεων των γυναικών που αμφισβητούν τις προκαταλήψεις. Άνδρες και αγόρια μπορεί να γίνουν σύμμαχοι στον αγώνα κατά του σεξισμού και της ανισότητας των φύλων συμμετέχοντας σε συζητήσεις για την ισότητα των φύλων και ασκώντας κριτική στα επιβλαβή στερεότυπα των φύλων. Τα Ηνωμένα Έθνη έχουν επικυρώσει τη διεθνή σύμβαση γνωστή ως CEDAW, η οποία θεσπίζει πρότυπα για τα δικαιώματα των γυναικών και επιβάλλει ενέργειες για τον τερματισμό των διακρίσεων κατά των γυναικών.

Ο στόχος 5 των ΣΒΑ παρέχει ένα παγκόσμιο πλαίσιο για την προώθηση των δικαιωμάτων και της χειραφέτησης των γυναικών, εστιάζοντας στην επίτευξη της ισότητας των φύλων και στην ενδυνάμωση όλων των γυναικών και των κοριτσιών. Με ένα υψηλό ποσοστό γυναικών που υπηρετούν στο κοινοβούλιο και με την υιοθέτηση νόμων ευαίσθητων ως προς το φύλο, η Ρουάντα έχει επιτύχει μεγάλες προόδους στην ενδυνάμωση των γυναικών. Οι προοδευτικοί νόμοι για την άδεια μητρότητας στη Σουηδία βοήθησαν στην αύξηση της ισότητας των φύλων και προώθησαν την απασχόληση των γυναικών (Blondé et al., 2021). Βαθιά κοινωνικά ζητήματα όπως ο σεξισμός και οι διακρίσεις λόγω φύλου κατά των γυναικών απαιτούν συστημική μεταρρύθμιση και συλλογική προσπάθεια. Οι γυναίκες επηρεάζονται από την προκατάληψη του φύλου σε πολλές διαφορετικές πτυχές της ζωής τους λόγω του περίπλοκου ιστορικού φόντου και των εκδηλώσεων του προβλήματος. Αλλά για να επιτευχθεί η ισότητα των φύλων, η αντιμετώπιση των διακρίσεων και η υποστήριξη της χειραφέτησης των γυναικών είναι απαραίτητα πρώτα βήματα. Μπορούμε να οικοδομήσουμε μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς και δίκαιη για όλους αντιμετωπίζοντας τις βασικές αιτίες, θεσπίζοντας νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, ενισχύοντας την εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση και ενδυναμώνοντας τις γυναίκες οικονομικά και κοινωνικά. Για να αρθούν τα εμπόδια που υποστηρίζουν τις διακρίσεις λόγω φύλου και να προωθηθεί ο στόχος μιας κοινωνίας όπου οι γυναίκες μπορούν να ευημερούν και να αξιοποιούν πλήρως τις δυνατότητές τους, είναι απαραίτητο να προωθηθεί μια κουλτούρα σεβασμού, ενσυναίσθησης και συνεργασίας (Blondé et al., 2021).

2.5 Πατριαρχική κοινωνία

Σε μια πατριαρχική κουλτούρα, οι άνδρες συχνά καταλαμβάνουν θέσεις ηγεσίας και λήψης αποφάσεων, ενώ οι γυναίκες και άλλα μειονοτικά φύλα συχνά καταπιέζονται και έχουν περιορισμένη πρόσβαση σε ευκαιρίες, πόρους και δικαιώματα (Facio, 2013). Αυτή η δομή, η οποία εμφανίζεται σε πολλούς πολιτισμούς και γεωγραφικές περιοχές, έχει μακρά ανθρώπινη ιστορία. Η λέξη «πατριαρχία» προέρχεται από τους ελληνικούς όρους «pater» (πατέρας) και «arche» (κανόνας ή εξουσία) και έχει χρησιμοποιηθεί για να χαρακτηρίσει τις κυρίαρχες δομές εξουσίας και τη δυναμική των φύλων που υποστηρίζουν την ανισότητα των φύλων και τις διακρίσεις (Haj-Yahia, 2005). Μέσα από την εξέταση του ιστορικού σκηνικού, των υποκείμενων αιτιών, των εκφράσεων και των επιπτώσεων στους ανθρώπους και στην κοινωνία συνολικά, θα εξεταστεί ο τρόπος για τη βελτίωση της ισότητας των φύλων και της κοινωνικής δικαιοσύνης, καθώς και οι επικρίσεις της πατριαρχίας, οι πρωτοβουλίες για αμφισβήτηση και κατάρριψη πατριαρχικών συμβάσεων και άλλα σχετικά θέματα (Kononova et al., 2019).

Στο παρελθόν, η συγγένεια και η πατρογονική καταγωγή, στην οποία οι οικογενειακές γενεαλογίες ανιχνεύονταν μέσω της ανδρικής καταγωγής, οργάνωσαν πολλούς πολιτισμούς. Η ανδρική κυριαρχία στο νοικοκυριό και σε μεγαλύτερες κοινωνικές οργανώσεις ενισχύθηκε από αυτό το σύστημα (Kononova et al., 2019). Πολλοί πολιτισμοί προώθησαν ανδρικές θεότητες και ιστορίες που υποστήριζαν την ανδρική εξουσία και κυριαρχία, γεγονός που συνέβαλε στην ανάπτυξη των πατριαρχικών προτύπων. Η διατήρηση των πατριαρχικών συστημάτων υποβοηθήθηκε περαιτέρω από τη συγκέντρωση της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας σε ανδρικά χέρια (Facio, 2013). Οι ανδρικές πολιτικές και επιχειρηματικές ελίτ εδραίωσαν τις θέσεις τους, μειώνοντας τις πιθανότητες για τις γυναίκες και άλλες υπο-εκπροσωπούμενες ομάδες. Στις πατριαρχικές χώρες, οι άκαμπτοι ρόλοι των φύλων επιβάλλονται συχνά, με τους άντρες να υποτίθεται ότι είναι ισχυροί, επιθετικοί και οι κύριοι τροφοδότες, ενώ οι γυναίκες αναλαμβάνουν οικιακές δουλειές, περιορίζονται σε θέσεις οικοτροφείου και αναμένεται να βάζουν πρώτα τις ανάγκες των οικογενειών τους (Haj-Yahia, 2005).

Λόγω του φύλου τους, οι άνδρες λαμβάνουν ιδιαίτερα προνόμια στο πλαίσιο της πατριαρχίας, όπως καλύτερη πρόσβαση στην εκπαίδευση, ευκαιρίες εργασίας, πολιτική εκπροσώπηση και ελευθερία κινητικότητας (Haj-Yahia, 2005). Οι πατριαρχικές κοινωνίες προσπαθούν μερικές φορές να περιορίσουν τις επιλογές των γυναικών όσον αφορά την απόκτηση παιδιών, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα περιορισμούς στην ικανότητά τους να λαμβάνουν αντισύλληψη, οικογενειακό προγραμματισμό και φροντίδα αναπαραγωγικής υγείας (Facio, 2013).

Στην πατριαρχική κοινωνία, η βία με βάση το φύλο, όπως η ενδοοικογενειακή κακοποίηση, η σεξουαλική επίθεση και η εμπορία ανθρώπων, είναι ευρέως διαδεδομένη και αντανακλά την άνιση δυναμική εξουσίας και την αντικειμενοποίηση των γυναικών. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν συχνά οικονομικά μειονεκτήματα σε πατριαρχικά περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένης της περιορισμένης πρόσβασης σε ευκαιρίες απασχόλησης, των άνισων αποζημιώσεων και των κανόνων κληρονομιάς που ευνοούν τους άνδρες κληρονόμους. Η πατριαρχία έχει αντίκτυπο στον τρόπο κοινωνικοποίησης του φύλου, διατηρώντας τους ρόλους των φύλων και το δυαδικό φύλο (Facio, 2013). Αυτή η διαδικασία κοινωνικοποίησης ξεκινά νωρίς στη ζωή και επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι βλέπουν τον εαυτό τους και τους άλλους ανθρώπους. Τα πατριαρχικά πρότυπα μπορούν να βλάψουν την ψυχική υγεία, ειδικά για τις γυναίκες και τα καταπιεσμένα φύλα που αντιμετωπίζουν προκαταλήψεις και πίεση της κοινωνίας να παίζουν με τους κανόνες (Haj-Yahia, 2005).

Οι κανόνες και οι πεποιθήσεις που υποστηρίζουν τους κοινωνικούς θεσμούς, όπως οι οικογενειακές δομές, τα εκπαιδευτικά πλαίσια, τα εργασιακά περιβάλλοντα και η πολιτική εκπροσώπηση, διαμορφώνονται από την πατριαρχία (Kononova et al., 2019). Οι πατριαρχικοί κανόνες έχουν ουσιαστικό αντίκτυπο στα αναπαραγωγικά δικαιώματα και την υγεία των γυναικών, περιορίζοντας την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες οικογενειακού προγραμματισμού και περιορίζοντας τον έλεγχό τους πάνω στο σώμα τους. Περιορίζοντας την πρόσβαση των γυναικών στις ευκαιρίες για οικονομική πρόοδο, ιατρική περίθαλψη και εκπαίδευση, η πατριαρχία, σύμφωνα με τους επικριτές της, προωθεί την ανισότητα των φύλων και τις διακρίσεις. Ο διατομεακός φεμινισμός δίνει έμφαση στους τρόπους με τους οποίους ο ρατσισμός, η ικανότητα και ο ταξισμός αλληλεπιδρούν με την πατριαρχία για να περιθωριοποιήσουν περαιτέρω εκείνους που αντιμετωπίζουν πολλά είδη καταπίεσης. Τα πατριαρχικά πρότυπα μπορεί να ενθαρρύνουν αρνητικά χαρακτηριστικά στους

άνδρες όπως η βία, η κυριαρχία και η συναισθηματική καταστολή (Facio, 2013). Ο αγώνας για τα δικαιώματα των γυναικών, την ισότητα των φύλων και την κοινωνική δικαιοσύνη κατέστη δυνατός σε μεγάλο βαθμό από φεμινιστικά κινήματα που αντιτάχθηκαν ενεργά στα πατριαρχικά πρότυπα (Kononova et al., 2019). Η προώθηση της εκπαίδευσης με ευαισθησία ως προς το φύλο μπορεί να βοηθήσει στην εξάλειψη των προκαταλήψεων και των στερεοτύπων, ενισχύοντας παράλληλα την ενσυναίσθηση και τον σεβασμό. Η ισότητα των φύλων μπορεί να προωθηθεί μέσω της ενδυνάμωσης των γυναικών παρέχοντάς τους πρόσβαση σε ηγετικές θέσεις, οικονομικές ευκαιρίες και εκπαίδευση (Haj-Yahia, 2005). Προκειμένου να καταπολεμηθεί η πατριαρχία, είναι ζωτικής σημασίας να εφαρμοστούν και να επιβληθούν νόμοι που προστατεύουν τα δικαιώματα των γυναικών, αντιμετωπίζουν τη βία με βάση το φύλο και παρέχουν ίσες ευκαιρίες. Εναντιώνοντας τα επιβλαβή πρότυπα και καλλιεργώντας ιδιότητες όπως η ενσυναίσθηση, η συναισθηματική νοημοσύνη και η ειρηνική επικοινωνία, μπορεί να προωθηθεί ο καλός ανδρισμός.

Άνδρες και αγόρια που εμπλέκονται σε συζητήσεις για την ισότητα των φύλων μπορούν να γίνουν σύμμαχοι στον αγώνα κατά των πατριαρχικών κανόνων (Kononova et al., 2019). Η προώθηση της πολιτικής εκπροσώπησης και εμπλοκής των γυναικών μπορεί να υπονομεύσει τους πατριαρχικούς κανόνες και να διευρύνει το φάσμα των προοπτικών που ακούγονται κατά τη διάρκεια των συζητήσεων. Οι παραδοσιακοί κανόνες φύλου μπορεί να αμφισβητηθούν με τον επαναπροσδιορισμό των υποχρεώσεων εργασίας και φροντίδας, οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν τους άνδρες και τις γυναίκες να διαχειριστούν τους οικογενειακούς και επαγγελματικούς τους στόχους. Η προώθηση της ισότητας των φύλων μπορεί να επιτευχθεί μέσω της ενθάρρυνσης ποικίλων και ακριβών απεικονίσεων γυναικών και άλλων καταπιεσμένων ομάδων στα μέσα ενημέρωσης και τη διαφήμιση (Haj-Yahia, 2005).

Το περίπλοκο κοινωνικό πλαίσιο του πατριαρχικού πολιτισμού έχει επηρεάσει την ανθρώπινη ιστορία και συνεχίζει να έχει αντίκτυπο στη δυναμική των φύλων στις σύγχρονες χώρες. Ενισχύει τους κακούς κανόνες, ενθαρρύνει τις διακρίσεις λόγω φύλου και περιορίζει τις πιθανότητες για τις γυναίκες και άλλες ευάλωτες ομάδες (Kononova et al., 2019). Για να αμφισβητήσουμε τους πατριαρχικούς κανόνες και να προωθήσουμε μια πιο δίκαιη κοινωνία, είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τα ιστορικά αίτια, τα χαρακτηριστικά και τα αποτελέσματα της πατριαρχίας (Facio, 2013). Μπορεί να προσπαθήσουμε να καταστρέψουμε τα πατριαρχικά συστήματα και

να δημιουργήσουμε μια κοινωνία όπου όλοι οι άνθρωποι θα μπορούν να ευημερούν ανεξαρτήτως φύλου, προωθώντας την ισότητα των φύλων, ενδυναμώνοντας τις γυναίκες, δεσμεύοντας άνδρες και αγόρια και αναθεωρώντας τα κοινωνικά πρότυπα. Για να επιτύχουμε την ισότητα των φύλων, πρέπει να εργαστούμε όλοι μαζί για να καταπολεμήσουμε τις πατριαρχικές συμβάσεις και να τις τροποποιήσουμε, προκειμένου να δημιουργήσουμε μια κοινωνία που θα είναι ταυτόχρονα χωρίς αποκλεισμούς και δίκαιη για το φύλο (Haj-Yahia, 2005).

2.5.1 MME και η περίπτωση των γυναικοκτονιών

Η γυναικοκτονία, η οποία συνήθως υποκινείται από τον σεξισμό, τις προκαταλήψεις και τα πατριαρχικά πρότυπα, είναι ο σκόπιμος θάνατος γυναικών και κοριτσιών με βάση το φύλο τους (Lira, 2014). Αυτό το φρικτό έγκλημα, το οποίο έχει σοβαρές επιπτώσεις στα θύματα, τις οικογένειες και τις κοινότητες, είναι ένα από τα πιο ακραία παραδείγματα βίας κατά των γυναικών. Η οπτική και η κατανόηση του κοινού για τη γυναικοκτονία διαμορφώνεται σημαντικά από τα μέσα ενημέρωσης. Η απεικόνιση της γυναικοκτονίας από τα μέσα ενημέρωσης, ωστόσο, έχει την τάση να ενισχύει τα αρνητικά στερεότυπα, να υποκινεί τη βία και να υποβαθμίζει τη σοβαρότητα του προβλήματος (Richards et al., 2013). Ο εντυπωσιασμός των μέσων ενημέρωσης μερικές φορές αντιμετωπίζει τις γυναικοκτονίες ως ψυχαγωγία, τονίζοντας τα βάνουσα και φρικιαστικά χαρακτηριστικά τους και όχι τα υποκείμενα δομικά προβλήματα (Lira, 2014). Οι γυναικοκτονίες μπορούν να γίνουν λιγότερο σοβαρές με την ασήμαντή τους, κάτι που μπορεί να προκαλέσει απευαισθητοποίηση. Αμφισβητώντας τις ενέργειες και τις αποφάσεις των θυμάτων, η κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης συχνά ενισχύει τις αφηγήσεις που κατηγορούν τα θύματα και τα προβληματικά στερεότυπα για το φύλο που υποστηρίζουν τη βία κατά των γυναικών (Al Agkmpari, 2020). Οι απεικονίσεις της γυναικοκτονίας στα μέσα ενημέρωσης μπορούν να συμβάλλουν σε μια κοινωνία που εξομαλύνει τη βία κατά των γυναικών και καλλιεργεί μια ατμόσφαιρα στην οποία γίνεται αποδεκτή. Η διασταύρωση των γυναικοκτονιών συχνά παραβλέπεται από τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία αγνοούν πώς χαρακτηριστικά όπως η φυλή, η εθνικότητα, η τάξη και άλλα αυξάνουν την ευπάθεια συγκεκριμένων ομάδων γυναικών (Richards et al., 2013).

Είναι πρόκληση για τα μέσα ενημέρωσης να συλλέγουν ακριβείς και πλήρεις στατιστικές σχετικά με τον επιπολασμό και τους υποκείμενους παράγοντες της γυναικοκτονίας λόγω της συχνής υποαναφοράς ή εσφαλμένης ταξινόμησης αυτών

των εγκλημάτων (Al Agkmpari, 2020). Η ικανότητα των εταιρειών μέσων ενημέρωσης να αφιερώνουν χρόνο, χρήμα και δεξιότητες για την ευαίσθητη και ενδελεχή έρευνα και κάλυψη των γυναικοκτονιών μπορεί να είναι περιορισμένη. Η ενασχόληση με ενοχλητικά περιστατικά και ευαίσθητα θέματα αποτελούν μέρος της αναφοράς για γυναικοκτονίες. Για να διαφυλαχθεί τόσο η αξιοπρέπεια των θυμάτων όσο και η ευημερία των ρεπόρτερ, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι δημοσιογράφοι εκπαιδεύονται σε ρεπορτάζ που ενημερώνονται για τραύματα (Lira, 2014). Τα μέσα ενημέρωσης πρέπει να βρουν μια προσεκτική ισορροπία μεταξύ της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της αξιοπρέπειας των θυμάτων και των οικογενειών τους, εξυπηρετώντας παράλληλα το δημόσιο συμφέρον για την ευαισθητοποίηση σχετικά με τις γυναικοκτονίες (Richards et al., 2013).

Οι θεσμοί των μέσων ενημέρωσης θα πρέπει να ενστερνιστούν ηθικά πρότυπα που θέτουν την αξιοπρέπεια των θυμάτων πρώτη και να απέχουν από το να προκαλούν αίσθηση ή να υποτιμούν τη γυναικοκτονία (Al Agkmpari, 2020). Είναι δυνατόν να διασφαλιστεί ότι οι εμπειρίες και η ευπάθεια διαφόρων ομάδων γυναικών αντικατοπτρίζονται αποτελεσματικά, ενθαρρύνοντας μια διατομεακή προσέγγιση στην αναφορά γυναικοκρατίας. Προκειμένου να εξυψωθεί η ζωή των θυμάτων πάνω από τη θλίψη και να εξανθρωπιστούν πέρα από απλοί αριθμοί, η αναφορά θα πρέπει να επικεντρώνεται στις εμπειρίες και τις ιστορίες τους (Lira, 2014). Η συνεργασία με ειδικούς, ακτιβιστές και ομάδες που ασχολούνται με τη βία λόγω φύλου μπορεί να δώσει στα μέσα ενημέρωσης διορατικές πληροφορίες και πλαίσιο καλύπτοντας τη γυναικοκτονία. βασισμένη στη βία. Το κοινό μπορεί να ενημερωθεί μέσω των μέσων ενημέρωσης για τις τεχνικές πρόληψης της βίας με βάση το φύλο και σχετικά προγράμματα βοήθειας. Τα μέσα ενημέρωσης μπορεί να παρέχουν σε επιζώντες, υποστηρικτές και οργανώσεις που προσπαθούν να σταματήσουν τη γυναικοκτονία μια μεγαλύτερη πλατφόρμα ενισχύοντας τις φωνές τους (Al Agkmpari, 2020).

Η εκστρατεία Ni Una Menos στην Αργεντινή ενέπνευσε ανθρώπους σε όλο τον κόσμο να αναλάβουν δράση κατά της γυναικοκτονίας και η κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διάδοση της ευαισθητοποίησης και στην ενθάρρυνση της κοινωνικής αλλαγής (Al Agkmpari, 2020). Η πρωτοβουλία «The Counted» του The Guardian έδωσε φως στις δολοφονίες της αστυνομίας στις ΗΠΑ, ενώ τόνισε πώς η φυλή και το φύλο ήταν αλληλένδετα στις ζωές των θυμάτων. Η οπτική και η κατανόηση του κοινού για τη γυναικοκτονία διαμορφώνεται σημαντικά

από τα μέσα ενημέρωσης (Lira, 2014). Η υπεύθυνη κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης μπορεί να ενθαρρύνει την κοινωνική αλλαγή φέρνοντας στο φως επιζήμιες προκαταλήψεις και αυξάνοντας την ευαισθητοποίηση. Η κάλυψη της γυναικοκτονίας από τα μέσα ενημέρωσης, ωστόσο, μπορεί επίσης να υποστηρίξει επιζήμιες αφηγήσεις, να προκαλέσει αίσθηση της βίας και να βοηθήσει στη νομιμοποίηση της βίας κατά των γυναικών στην κοινωνία (Al Agkmpari, 2020). Οι οργανώσεις των μέσων ενημέρωσης πρέπει να θέτουν ηθικά πρότυπα, να διαβουλεύονται με ειδικούς και ακτιβιστές και να προσεγγίζουν τις αναφορές για γυναικοκτονία με διακριτικότητα και σεβασμό στην αξιοπρέπεια των θυμάτων, προκειμένου να ξεπεραστούν αυτά τα εμπόδια. Τα μέσα ενημέρωσης μπορεί να είναι ένας παράγοντας αλλαγής, βοηθώντας στην καταπολέμηση της γυναικοκτονίας και εγκαθιστώντας μια κουλτούρα όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια μπορούν να ζουν χωρίς να βιώνουν βία και προκαταλήψεις, ενθαρρύνοντας την υπεύθυνη αναφορά και υψώνοντας τις φωνές των επιζώντων και των ακτιβιστών (Lira, 2014).

Κεφάλαιο 3^ο Έρευνα

3.1 Σκοπός έρευνας

Η έρευνα στοχεύει στη διερεύνηση αντιλήψεων και εμπειριών που σχετίζονται με τη ρητορική μίσους, τις διακρίσεις λόγω φύλου και τις ευθύνες των δημοσίων προσώπων στην αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Επιδιώκει να κατανοήσει τη στάση απέναντι στη ρητορική μίσους, τον αντίκτυπό της στα άτομα και την αποτελεσματικότητα των τρεχόντων μέτρων για τον μετριασμό των επιπτώσεών της, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των πλατφορμών μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των πολιτιστικών εκφράσεων.

3.2 Μεθοδολογία

Η μεθοδολογία χρησιμοποιεί μια ποσοτική προσέγγιση, χρησιμοποιώντας έρευνες που διανέμονται σε ποικίλο πληθυσμό δείγματος. Οι ερωτηθέντες επιλέγονται από διάφορα δημογραφικά στοιχεία για να διασφαλιστεί η εκπροσώπηση σε ηλικία, φύλο, μορφωτικό επίπεδο και καθεστώς μειονότητας φύλου. Το εργαλείο της έρευνας περιλαμβάνει ερωτήσεις που έχουν σχεδιαστεί για να μετρήσουν τις εμπειρίες των ερωτηθέντων με ρητορική μίσους, την ευαισθησία τους στη σεξιστική ομιλία, τις αντιλήψεις για τη νομοθετική αποτελεσματικότητα και τις απόψεις για τις ευθύνες των δημοσίων προσώπων και των πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης για την καταπολέμηση της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου.

Τα τεστ crosstabulation και chi-square χρησιμοποιούνται για την ανάλυση των σχέσεων μεταξύ μεταβλητών όπως το φύλο, η ηλικία, το φύλο μειοψηφίας και οι στάσεις απέναντι στη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις. Χρησιμοποιούνται συμμετρικά μέτρα για την αξιολόγηση συσχετίσεων και συσχετίσεων μεταξύ κατηγορικών μεταβλητών. Η μεθοδολογία έρευνας δίνει προτεραιότητα στην ανωνυμία και την εμπιστευτικότητα για να ενθαρρύνει τις ειλικρινείς απαντήσεις από τους συμμετέχοντες. Η συλλογή δεδομένων πραγματοποιείται μέσω διαδικτυακών ερευνών, παρέχοντας μια βολική και προσβάσιμη πλατφόρμα για τους ερωτηθέντες. Το μέγεθος του δείγματος προσδιορίζεται προσεκτικά για να διασφαλιστεί η στατιστική σημασία και η γενίκευση των ευρημάτων, ενώ αποφεύγονται οι προκαταλήψεις που είναι εγγενείς σε μικρότερα δείγματα. Η ερευνητική μεθοδολογία ενσωματώνει τεχνικές ποσοτικής ανάλυσης με ένα ολοκληρωμένο εργαλείο έρευνας

για τη διερεύνηση αντιλήψεων, στάσεων και εμπειριών που σχετίζονται με τη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου σε διάφορες δημογραφικές ομάδες.

3.3 Περιγραφή Δείγματος - Αποτελέσματα

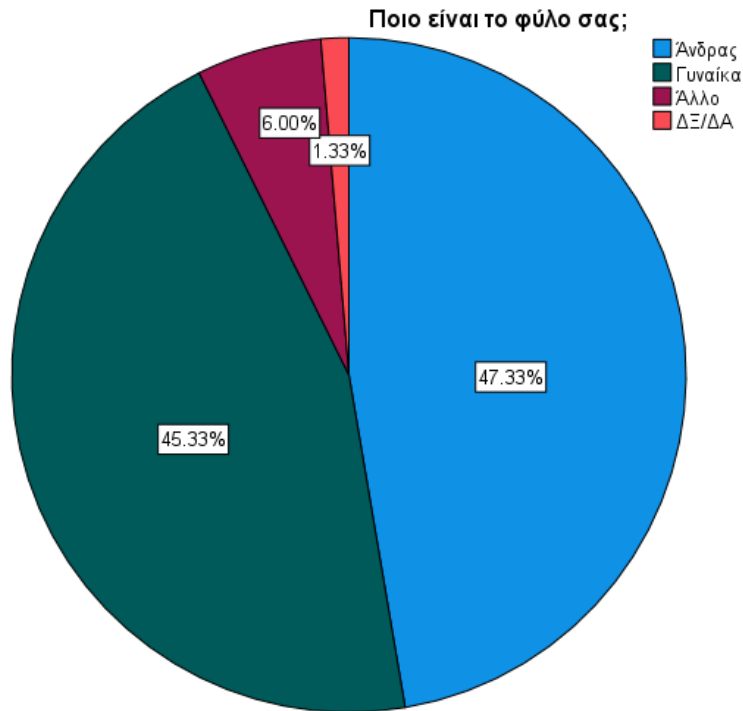
Περιγραφική Στατιστική

Δημογραφικά χαρακτηριστικά

Κατά την ανάλυση της κατανομής του φύλου μεταξύ των ερωτηθέντων, γίνεται προφανές ότι το δείγμα παρουσιάζει μια σχετικά ισορροπημένη αναπαράσταση. Από τους 300 συμμετέχοντες που συμμετείχαν στην έρευνα, οι 142 ταυτίστηκαν ως άνδρες, αποτελώντας το 47,3% του συνόλου, ενώ οι 136 αναγνωρίστηκαν ως γυναίκες, αποτελώντας το 45,3%. Επιπλέον, υπήρξαν 4 ερωτηθέντες που απάντησαν ότι δεν ξέρουν δεν απαντούν και αντιπροσωπεύουν το 1,3% του δείγματος, και 18 ερωτηθέντες κατηγοριοποιήθηκαν στην κατηγορία 'Άλλο', που αποτελούν το 6,0% του συνόλου.

Πίνακας 1 Φύλο

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Άντρας	142	47.3	47.3	47.3
	Γυναίκα	136	45.3	45.3	92.7
	ΔΞ/ΔΑ	4	1.3	1.3	94.0
	Άλλο	18	6.0	6.0	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

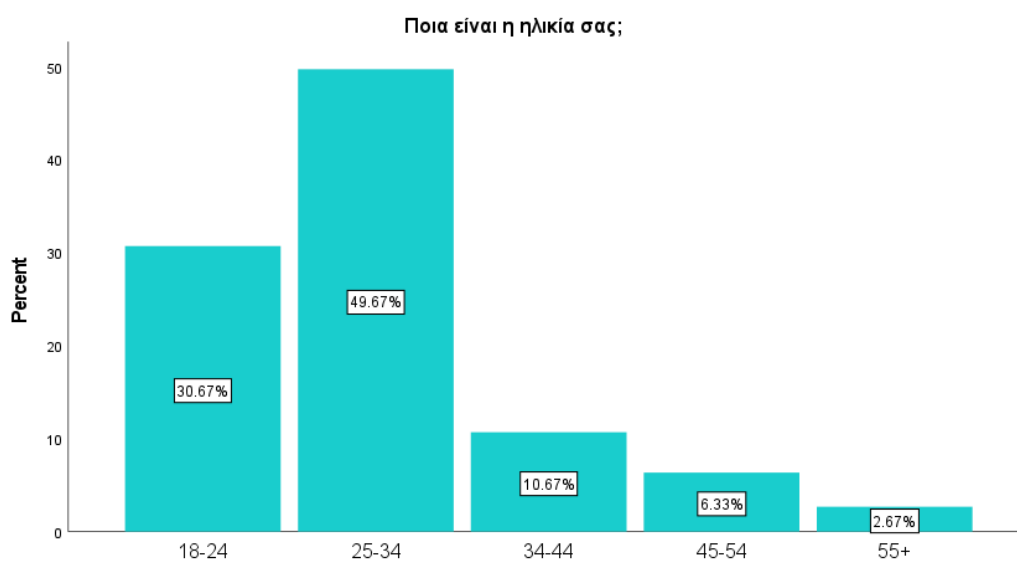

Γράφημα 1 Φύλο

Στην ανάλυσή μας για την ηλικιακή κατανομή μεταξύ των ερωτηθέντων, παρατηρούμε μια ποικίλη αντιπροσώπευση μεταξύ διαφορετικών ηλικιακών ομάδων στο δείγμα των 300 συμμετεχόντων. Η μεγαλύτερη ηλικιακή ομάδα είναι οι ερωτηθέντες ηλικίας 25-34 ετών, που αποτελούν το 49,7% του συνολικού δείγματος, υποδεικνύοντας ότι ένα σημαντικό μέρος του ερωτηθέντος πληθυσμού εμπίπτει σε αυτό το δημογραφικό στοιχείο. Παρακολουθώντας προσεκτικά, τα άτομα ηλικίας 18-24 ετών αντιπροσωπεύουν το 30,7% των ερωτηθέντων, υποδηλώνοντας σημαντική εκπροσώπηση νεαρών ενηλίκων στην έρευνα. Εν τω μεταξύ, οι ερωτηθέντες ηλικίας 34-44 ετών αντιπροσωπεύουν το 10,7% του συνόλου, αντικατοπτρίζοντας ένα μικρότερο αλλά αξιοσημείωτο ποσοστό στο δείγμα. Η ηλικιακή ομάδα 45-54 αποτελεί το 6,3% των ερωτηθέντων, ενώ τα άτομα ηλικίας 55 ετών και άνω αντιπροσωπεύουν το μικρότερο ποσοστό με 2,7%.

Πίνακας 2 Ηλικία

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	18-24	92	30.7	30.7	30.7
	25-34	149	49.7	49.7	80.3
	34-44	32	10.7	10.7	91.0
	45-54	19	6.3	6.3	97.3
	55+	8	2.7	2.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

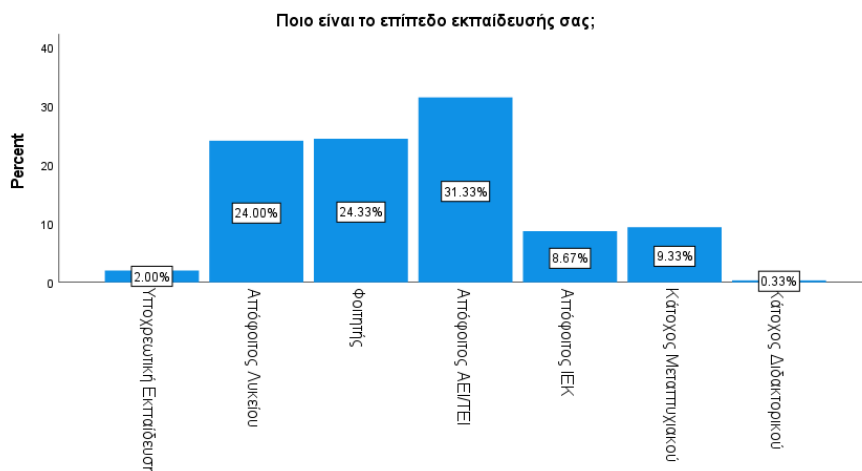
Γράφημα 2 Ηλικία

Η πλειονότητα των ερωτηθέντων έχει λάβει εκπαίδευση πέρα από τα υποχρεωτικά επίπεδα, με τους πτυχιούχους ΑΕΙ/ΤΕΙ να αποτελούν τη μεγαλύτερη ομάδα με ποσοστό 31,3%. Παρακολουθώντας προσεκτικά, οι μαθητές αντιπροσωπεύουν το 24,3% των ερωτηθέντων, υποδηλώνοντας σημαντική παρουσία ατόμων που συνεχίζουν αυτή τη στιγμή την εκπαίδευσή τους. Επιπλέον, οι Απόφοιτοι Λυκείου αντιπροσωπεύουν το 24,0% του συνόλου, υποδηλώνοντας ένα σημαντικό ποσοστό

του ερωτηθέντος πληθυσμού. Επιπλέον, οι κάτοχοι μεταπτυχιακού διπλώματος αποτελούν το 9,3% των ερωτηθέντων, καταδεικνύοντας αξιοσημείωτη εκπροσώπηση ατόμων με προηγμένα ακαδημαϊκά προσόντα. Οι απόφοιτοι ΙΕΚ αποτελούν το 8,7% του δείγματος, υποδηλώνοντας μικρότερο αλλά και πάλι σημαντικό ποσοστό των ερωτηθέντων με επαγγελματική εκπαίδευση. Τέλος, ένας μόνο ερωτώμενος προσδιορίζεται ως κάτοχος διδακτορικού διπλώματος, αντιπροσωπεύοντας ένα πολύ μικρό ποσοστό του συνολικού δείγματος. Αυτή η κατανομή υπογραμμίζει το ποικίλο εκπαιδευτικό υπόβαθρο και τις εμπειρίες που υπάρχουν στον ερωτηθέντα πληθυσμό, αντανακλώντας ένα ευρύ φάσμα προοπτικών και γνώσεων που μπορούν να εμπλουτίσουν την κατανόησή μας για διάφορα θέματα που εξετάζονται στην έρευνα.

Πίνακας 3 Επίπεδο Εκπαίδευσης

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Υποχρεωτική Εκπαίδευση	6	2.0	2.0	2.0
	Απόφοιτος Λυκείου	72	24.0	24.0	26.0
	Φοιτητής	73	24.3	24.3	50.3
	Απόφοιτος ΑΕΙ/ΤΕΙ	94	31.3	31.3	81.7
	Απόφοιτος ΙΕΚ	26	8.7	8.7	90.3
	Κάτοχος Μεταπτυχιακού	28	9.3	9.3	99.7
	Κάτοχος Διδακτορικού	1	.3	.3	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

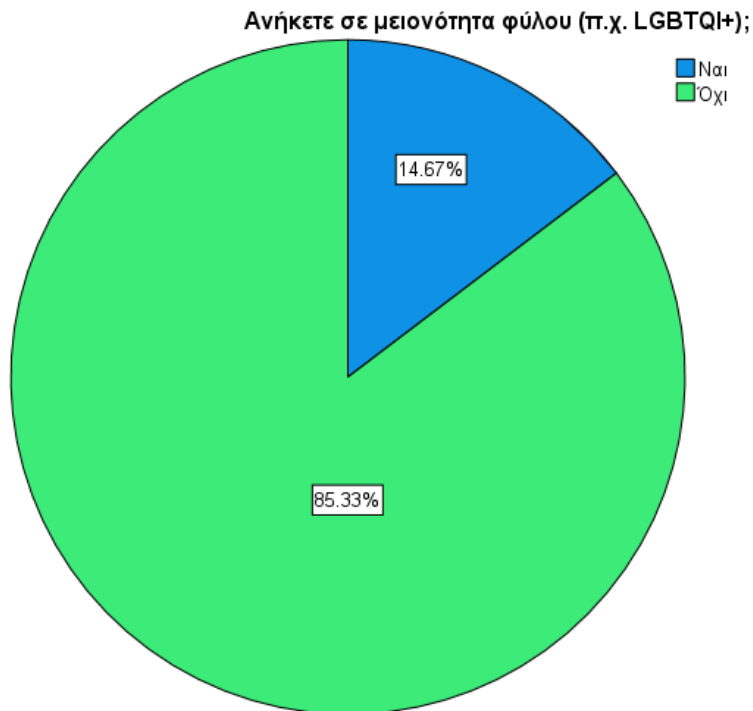

Γράφημα 3 Επίπεδο Εκπαίδευσης

Εξετάζοντας το καθεστώς μειονότητας φύλου στο δείγμα μας των 300 ερωτηθέντων, διαπιστώνουμε ότι μια αξιοσημείωτη μερίδα συμμετεχόντων απάντησε ως μειονότητες φύλου. Συγκεκριμένα, 44 ερωτηθέντες (14,7%) δήλωσαν ότι είναι μειονότητες φύλου, συμπεριλαμβανομένων ατόμων που προσδιορίζονται ως LGBTQI+ ή άλλες μειονοτικές ομάδες φύλου. Αντίθετα, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων, 256 (85,3%), ανέφεραν ότι δεν προσδιορίζονται ως μειονότητες φύλου.

Πίνακας 4 Μειονότητα φύλου

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Ναι	44	14.7	14.7	14.7
	Όχι	256	85.3	85.3	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Γράφημα 4 Μειονότητα φύλου

Εμπειρίες με τον Λόγο Μίσους

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων ανέφερε σημαντικό επίπεδο εξοικείωσης με τη ρητορική μίσους, με 87 άτομα (29,0%) να δηλώνουν ότι είναι «Πολύ» εξοικειωμένοι με την έννοια. Παρακολούθησαν προσεκτικά, 96 ερωτηθέντες (32,0%) ανέφεραν ένα «μέτριο» επίπεδο εξοικείωσης με τη ρητορική μίσους, υποδηλώνοντας μια ουσιαστική κατανόηση της έννοιας. Επιπλέον, 43 ερωτηθέντες (14,3%) εξέφρασαν ότι είναι εξοικειωμένοι με τη ρητορική μίσους σε σημείο που την αντιλαμβάνονται ως «Υπερβολικά», υποδηλώνοντας υψηλό βαθμό ευαισθητοποίησης και έκθεσης σε περιπτώσεις ρητορικής μίσους. Αντίθετα, ένα μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων ανέφερε χαμηλότερα επίπεδα εξοικείωσης με τη ρητορική μίσους. 34 άτομα (11,3%) δήλωσαν ότι έχουν «λίγη» εξοικείωση με την έννοια, ενώ 40 ερωτηθέντες (13,3%) δήλωσαν ότι «καθόλου» είναι εξοικειωμένοι με τη ρητορική μίσους.

Πίνακας 5 Εξοικείωση με την έννοια της ρητορικής μίσους

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Καθόλου	40	13.3	13.3	13.3
	Λίγο	34	11.3	11.3	24.7
	Μέτρια	96	32.0	32.0	56.7
	Πολύ	87	29.0	29.0	85.7
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Γράφημα 5 Εξοικείωση με την έννοια ρητορική μίσους

Η ανάλυση των συναισθημάτων των ερωτηθέντων απέναντι στη ρητορική μίσους αποκαλύπτει ένα ποικίλο φάσμα συναισθηματικών απαντήσεων, με την πλειοψηφία να εκφράζει ενόχληση και ένα σημαντικό μέρος να νιώθει ενοχλημένο και απελπισμένο ή φοβισμένο. Αυτό το πολύπλευρο συναισθηματικό τοπίο υπογραμμίζει τη βαθιά επίδραση της ρητορικής μίσους στην ψυχολογική ευημερία και τις κοινωνικές σχέσεις των ατόμων. Ενώ ορισμένοι ερωτηθέντες αισθάνονται ανεπηρέαστοι, ένας σημαντικός αριθμός αναφέρει δυσμενείς επιπτώσεις, υπογραμμίζοντας τη διάχυτη φύση της ρητορικής μίσους και τις επιζήμιες συνέπειές της στην ψυχική υγεία και τις διαπροσωπικές σχέσεις. Η απόκλιση στα ποσοστά

μεταξύ των κατηγοριών υποδηλώνει ότι οι ερωτηθέντες μπορεί να έχουν επιλέξει πολλαπλά συναισθήματα, αντανακλώντας τους περίπλοκους και διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους η ρητορική μίσους επηρεάζει τις ζωές των ατόμων.

Εξετάζοντας τις απόψεις των ερωτηθέντων σχετικά με τον σεξιστικό λόγο στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε μια σειρά στάσεων και απόψεων. Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων, 181 άτομα (60,3%), δήλωσαν ότι «συμφωνούν απόλυτα» ότι ο σεξιστικός λόγος αναφέρεται σε οποιαδήποτε ομιλία ή συμπεριφορά που κάνει διακρίσεις, υποτιμά ή παρενοχλεί κάποιον με βάση το φύλο του. Αυτό υποδηλώνει μια διαδεδομένη αναγνώριση μεταξύ των ερωτηθέντων σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες και τις επιπτώσεις της σεξιστικής ομιλίας. Επιπλέον, 83 ερωτηθέντες (27,7%) εξέφρασαν ότι «Συμφωνούν» με τον ορισμό της σεξιστικής ομιλίας που παρέχεται, υπογραμμίζοντας περαιτέρω μια σημαντική μερίδα ατόμων που αναγνωρίζουν την επιζήμια φύση αυτής της ομιλίας. 21 ερωτηθέντες (7,0%) δήλωσαν ότι «Ούτε διαφωνούν ούτε συμφωνούν» με τον ορισμό του σεξιστικού λόγου, υποδηλώνοντας κάποια αβεβαιότητα ή ασάφεια στις αντιλήψεις τους. Αντίθετα, μια μικρή μειοψηφία ερωτηθέντων εξέφρασε διαφωνία με τον ορισμό του σεξιστικού λόγου. Μόνο 4 άτομα (1,3%) δήλωσαν ότι «Διαφωνούν», ενώ 11 ερωτηθέντες (3,7%) δήλωσαν ότι «διαφωνούν κάθετα» με τον παρεχόμενο ορισμό.

Πίνακας 6 Ο σεξιστικός λόγος αναφέρεται σε οποιαδήποτε λεκτική έκφραση ή συμπεριφορά που διακρίνει, υποτιμά ή παρενοχλεί κάποιον βάσει του φύλου του.

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Συμφωνώ απόλυτα	181	60.3	60.3	60.3
	Συμφωνώ	83	27.7	27.7	88.0
	Ούτε διαφωνώ, ούτε συμφωνώ	21	7.0	7.0	95.0

	Διαφωνώ	4	1.3	1.3	96.3
	Διαφωνώ απόλυτα	11	3.7	3.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Γράφημα 6 Ο σεξιστικός λόγος αναφέρεται σε οποιαδήποτε λεκτική έκφραση ή συμπεριφορά που διακρίνει, υποτιμά ή παρενοχλεί κάποιον βάσει του φύλου του.

Κατά την ανάλυση των προοπτικών των ερωτηθέντων σχετικά με τον σεξιστικό λόγο στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε ποικίλες στάσεις και απόψεις. Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων, 167 άτομα (55,7%), συμφωνεί απόλυτα ότι ο σεξιστικός λόγος περιλαμβάνει οποιαδήποτε έκφραση που καταδεικνύει προκατάληψη, στερεότυπα ή διακρίσεις λόγω φύλου. Αυτό υποδηλώνει μια διαδεδομένη αναγνώριση μεταξύ των ερωτηθέντων των επιβλαβών συνεπειών και των επιπτώσεων της σεξιστικής γλώσσας και συμπεριφοράς. Επιπλέον, 112 ερωτηθέντες (37,3%) δήλωσαν ότι συμφωνούν με τον ορισμό της σεξιστικής ομιλίας που παρέχεται, υπογραμμίζοντας περαιτέρω ένα σημαντικό μέρος ατόμων που αναγνωρίζουν και κατανοούν τον αρνητικό αντίκτυπο των εκφράσεων που έχουν τις ρίζες τους στην προκατάληψη και τις διακρίσεις με βάση το φύλο. 10 ερωτηθέντες (3,3%) ούτε διαφώνησαν ούτε συμφώνησαν με τον ορισμό του σεξιστικού λόγου, υποδηλώνοντας κάποιο επίπεδο αβεβαιότητας ή αμφιθυμίας στις αντιλήψεις τους. Αντίθετα, μια μικρή μειοψηφία ερωτηθέντων εξέφρασε διαφωνία με τον παρεχόμενο ορισμό του σεξιστικού λόγου. Μόνο 6 άτομα (2,0%) δήλωσαν ότι διαφωνούν, ενώ 5 ερωτηθέντες (1,7%) διαφωνούν κάθετα με τον ορισμό.

Πίνακας 7 Ο σεξιστικός λόγος είναι κάθε έκφραση που φανερώνει προκαταλήψεις, στερεότυπα ή διακρίσεις βασισμένες στο φύλο, είτε είναι σε λόγο είτε σε γραπτή μορφή.

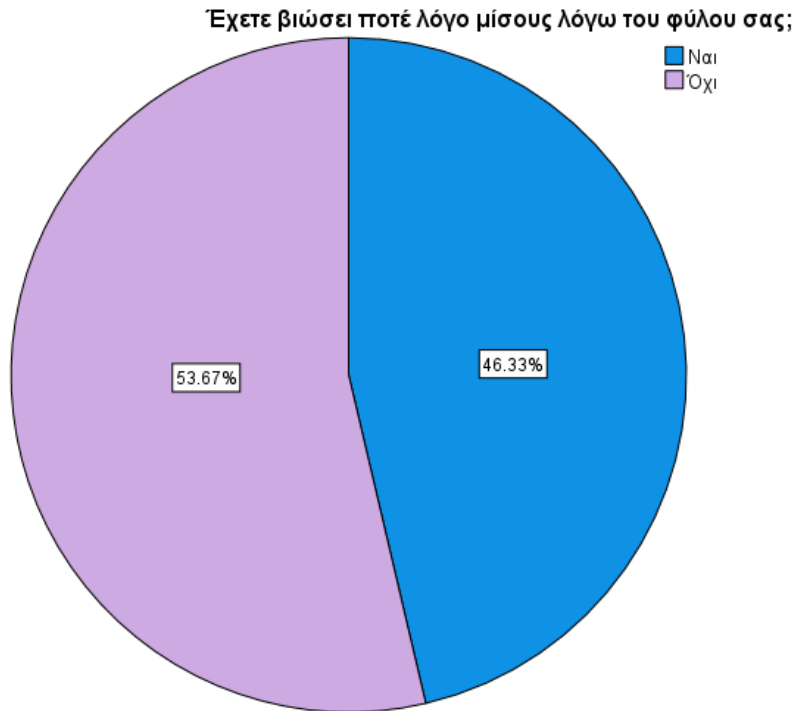
		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Συμφωνώ απόλυτα	167	55.7	55.7	55.7

	Συμφωνώ	112	37.3	37.3	93.0
	Ούτε διαφωνώ, ούτε συμφωνώ	10	3.3	3.3	96.3
	Διαφωνώ	6	2.0	2.0	98.3
	Διαφωνώ απόλυτα	5	1.7	1.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Κατά την εξέταση των εμπειριών των ερωτηθέντων με ρητορική μίσους με βάση το φύλο τους στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε μια διαίρεση στις απαντήσεις. Σημαντική μερίδα των ερωτηθέντων, 139 άτομα (46,3%), ανέφεραν ότι έχουν βιώσει ρητορική μίσους λόγω του φύλου τους. Αυτό υποδηλώνει μια αξιοσημείωτη επικράτηση της ρητορικής μίσους με βάση το φύλο εντός του ερωτηθέντος πληθυσμού, υπογραμμίζοντας τις προκλήσεις και τις διακρίσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα λόγω της ταυτότητας φύλου τους. Αντίθετα, 161 ερωτηθέντες (53,7%) δήλωσαν ότι δεν έχουν βιώσει ρητορική μίσους με βάση το φύλο τους. Αν και αυτό το ποσοστό είναι ελαφρώς υψηλότερο, εξακολουθεί να αντικατοπτρίζει ένα σημαντικό μέρος ατόμων που δεν έχουν αντιμετωπίσει ρητορική μίσους με βάση το φύλο στις εμπειρίες τους.

Πίνακας 8 Έχετε βιώσει ποτέ λόγο μίσους λόγω του φύλου σας;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Ναι	139	46.3	46.3	46.3
	Όχι	161	53.7	53.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Γράφημα 7 Λόγος μίσους λόγω φύλου

Κατά την ανάλυση της ευαισθησίας των ερωτηθέντων στη σεξιστική ομιλία, είτε απευθύνεται στον εαυτό τους είτε σε άλλους, στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε μια σειρά στάσεων και αντιλήψεων. Η μεγαλύτερη ομάδα ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 102 άτομα (34,0%), ανέφερε ένα μέσο επίπεδο ευαισθησίας στη σεξιστική ομιλία. Αυτό υποδηλώνει ότι ένα σημαντικό μέρος του ερωτηθέντος πληθυσμού αναγνωρίζει και αντιδρά σε περιπτώσεις σεξιστικής ομιλίας σε μέτριο βαθμό. Παρακολουθώντας προσεκτικά, 59 ερωτηθέντες (19,7%) δήλωσαν ότι είναι πολύ ευαίσθητοι στη σεξιστική ομιλία, υπογραμμίζοντας μια αξιοσημείωτη ευαισθητοποίηση και ανησυχία σχετικά με τη γλώσσα και τη συμπεριφορά με βάση το φύλο. Επιπλέον, 66 άτομα (22,0%) εξέφρασαν ότι είναι υπερβολικά ευαίσθητα στη σεξιστική ομιλία, υποδηλώνοντας αυξημένο επίπεδο επίγνωσης και ανταπόκρισης σε τέτοιες εκφράσεις. Αντίθετα, μια μικρότερη μερίδα των ερωτηθέντων ανέφερε χαμηλότερα επίπεδα ευαισθησίας στη σεξιστική ομιλία. 48 ερωτηθέντες (16,0%) δήλωσαν ότι είναι λίγο ευαίσθητοι, ενώ 25 άτομα (8,3%) δήλωσαν ότι δεν είναι καθόλου ευαίσθητα στη σεξιστική ομιλία.

Πίνακας 9 Πόσο ευαίσθητο/η θεωρείτε τον/την εαυτό/η σας στη σεξιστική ομιλία, είτε απευθύνεται σε εσάς είτε σε άλλους/άλλες;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Καθόλου	25	8.3	8.3	8.3
	Λίγο	48	16.0	16.0	24.3
	Μέτρια	102	34.0	34.0	58.3
	Πολύ	59	19.7	19.7	78.0
	Πάρα πολύ	66	22.0	22.0	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Κατά την αξιολόγηση του αντιληπτού αντίκτυπου του σεξιστικού λόγου στις ευκαιρίες σταδιοδρομίας και στις εμπειρίες στο εργασιακό περιβάλλον, παρατηρούμε μια σημαντική συναίνεση μεταξύ των ερωτηθέντων στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων. Η συντριπτική πλειοψηφία, αποτελούμενη από 222 άτομα (74,0%), δήλωσε ότι πιστεύει ότι ο σεξιστικός λόγος έχει σημαντικό αντίκτυπο στις ευκαιρίες σταδιοδρομίας και στις εμπειρίες στο εργασιακό περιβάλλον. Αυτό υποδηλώνει μια επικρατούσα αναγνώριση μεταξύ των ερωτηθέντων ότι η σεξιστική γλώσσα και συμπεριφορά μπορεί να επηρεάσει βαθιά την επαγγελματική ανάπτυξη, τις ευκαιρίες και τη συνολική ικανοποίηση στο χώρο εργασίας των ατόμων. Επιπλέον, 51 ερωτηθέντες (17,0%) ανέφεραν ότι αντιλαμβάνονται ότι ο σεξιστικός λόγος έχει σχετικά περιορισμένο αντίκτυπο στις ευκαιρίες σταδιοδρομίας και στις εμπειρίες στο εργασιακό περιβάλλον, υποδεικνύοντας κάποιο βαθμό αναγνώρισης αλλά ίσως λιγότερη επίγνωση της έκτασης της επιρροής του. Αντίθετα, μια μικρότερη μερίδα των ερωτηθέντων, συνολικά 22 άτομα (7,3%), εξέφρασε την πεποίθηση ότι ο σεξιστικός λόγος δεν επηρεάζει καθόλου τις ευκαιρίες σταδιοδρομίας και τις εμπειρίες στο εργασιακό περιβάλλον.

Πίνακας 10 Κατά την άποψή σας, πόσο επηρεάζει ο σεξιστικός λόγος τις επαγγελματικές ευκαιρίες και την εργασιακή περιβαλλοντική εμπειρία;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Καθόλου	22	7.3	7.3	7.3
	Λίγο	51	17.0	17.0	24.3
	Σημαντικά	222	74.0	74.0	98.3
	ΔΞ/ΔΑ	5	1.7	1.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Κατά την ανάλυση των αντιδράσεων των ερωτηθέντων στη ρητορική μίσους στα μέσα ενημέρωσης ή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε ποικίλες απαντήσεις ενδεικτικές διαφορετικών μηχανισμών και προσεγγίσεων αντιμετώπισης. Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 160 άτομα (53,3%), δήλωσε ότι συζητά το θέμα με άλλους όταν εντοπίζει ρητορική μίσους. Αυτό υποδηλώνει μια διαδεδομένη τάση μεταξύ των ερωτηθέντων να συμμετάσχουν σε διάλογο και να αντιμετωπίσουν περιπτώσεις ρητορικής μίσους στους κοινωνικούς τους κύκλους, ενισχύοντας ενδεχομένως την ευαισθητοποίηση και συνηγορώντας για αλλαγή. Επιπλέον, 76 ερωτηθέντες (25,3%) ανέφεραν ότι αναφέρουν ενεργά το περιεχόμενο όταν αντιμετωπίζουν ρητορική μίσους. Αυτό υποδηλώνει μια προορατική προσέγγιση για την καταπολέμηση της ρητορικής μίσους με την ανάληψη δράσης για την ειδοποίηση των σχετικών αρχών ή πλατφορμών, συμβάλλοντας δυνητικά στην κατάργηση ή τον περιορισμό του προσβλητικού περιεχομένου. Επίσης, 64 άτομα (21,3%) δήλωσαν ότι αγνοούν το περιεχόμενο όταν συναντούν ρητορική μίσους. Ενώ αυτή η απάντηση αντιπροσωπεύει ένα μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων, προτείνει μια στρατηγική απεμπλοκής ή αποφυγής ως μέσο αντιμετώπισης της ρητορικής μίσους.

Πίνακας 11 Πώς αντιδράτε όταν εντοπίζετε λόγο μίσους στα ΜΜΕ ή στα social media;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Αγνοώ το περιεχόμενο	64	21.3	21.3	21.3
	Καταγγέλλω το περιεχόμενο	76	25.3	25.3	46.7
	Συζητώ το θέμα με άλλους	160	53.3	53.3	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Συναισθηματικές Αντιδράσεις και Επιπτώσεις

Κατά την ανάλυση των εμπειριών των ερωτηθέντων με τη ρητορική μίσους μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, βρίσκουμε μια αξιοσημείωτη διαίρεση στις απαντήσεις. Σημαντική μερίδα των ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 109 άτομα (36,3%), ανέφερε ότι έχει βιώσει ρητορική μίσους μέσω πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης. Αντίθετα, 191 ερωτηθέντες (63,7%) δήλωσαν ότι δεν έχουν βιώσει ρητορική μίσους μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Αν και αυτό το ποσοστό είναι υψηλότερο, εξακολουθεί να αντικατοπτρίζει μια σημαντική μερίδα ατόμων που δεν έχουν αντιμετωπίσει ρητορική μίσους στη διαδικτυακή σφαίρα.

Πίνακας 12 Έχετε βιώσει λόγο μίσους μέσω των social media;

	Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό

Valid	Ναι	109	36.3	36.3	36.3
	Όχι	191	63.7	63.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Κατά την εξέταση των αντιλήψεων των ερωτηθέντων για το πώς η ρητορική μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επηρεάζει τις κοινωνικές σχέσεις στο δείγμα μας των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε μια σειρά από στάσεις και απόψεις. Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 157 άτομα (52,3%), εξέφρασε ότι πιστεύει ότι η ρητορική μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχει αρνητικές επιπτώσεις στις κοινωνικές σχέσεις. Αυτό υποδηλώνει μια διαδεδομένη αναγνώριση μεταξύ των ερωτηθέντων για τον καταστροφικό αντίκτυπο που μπορεί να έχει η ρητορική μίσους στις διαπροσωπικές συνδέσεις εντός των ψηφιακών κοινοτήτων. Επιπλέον, 87 ερωτηθέντες (29,0%) δήλωσαν ότι αντιλαμβάνονται τη ρητορική μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να έχει πολύ αρνητικό αντίκτυπο στις κοινωνικές σχέσεις, υπογραμμίζοντας τη σοβαρότητα των συνεπειών που συνδέονται με μια τέτοια συμπεριφορά. Επιπλέον, 45 άτομα (15,0%) ανέφεραν ότι πιστεύουν ότι η ρητορική μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν επηρεάζει ούτε θετικά ούτε αρνητικά τις κοινωνικές σχέσεις, υποδηλώνοντας κάποιο βαθμό αβεβαιότητας ή αμφιθυμίας στις αντιλήψεις τους. Αντίθετα, μόνο μια μικρή μειοψηφία ερωτηθέντων εξέφρασε θετικές αντιλήψεις σχετικά με τον αντίκτυπο της ρητορικής μίσους στις κοινωνικές σχέσεις. Οκτώ άτομα (2,7%) δήλωσαν ότι πιστεύουν ότι η ρητορική μίσους έχει θετική επίδραση, ενώ τρεις ερωτηθέντες (1,0%) δήλωσαν ότι αντιλαμβάνονται τον αντίκτυπο πολύ θετικό.

Πίνακας 13 Πώς πιστεύετε ότι ο λόγος μίσους στα social media επηρεάζει τις κοινωνικές σχέσεις;

	Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
--	-----------	---------	----------------	--------------------

Valid	Πολύ αρνητικά	87	29.0	29.0	29.0
	Αρνητικά	157	52.3	52.3	81.3
	Ούτε αρνητικά ούτε θετικά	45	15.0	15.0	96.3
	Θετικά	8	2.7	2.7	99.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Η ανάλυση των απαντήσεων αναφορικά με τις προσπάθειες καταπολέμησης του λόγου μίσους αποκαλύπτει μια ποικίλη γκάμα από προτεινόμενα μέτρα και φορείς που πρέπει να αναλάβουν τον ηγετικό ρόλο στην ευαισθητοποίηση για θέματα φύλου. Οι απαντήσεις δείχνουν ότι η ευθύνη ανάδειξης του ζητήματος κατανέμεται μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κοινωνίας των πολιτών, κρατικών οργάνων και μέσω ενημέρωσης, με ορισμένες παράξενες και πιθανώς αμφιλεγόμενες απόψεις. Παράλληλα, οι προτεινόμενες προληπτικές μέθοδοι για τη μείωση του μίσους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης καταδεικνύουν τη σημασία της αυτορρύθμισης των πλατφορμών, την ενίσχυση των κανονισμών χρήσης και την εκπαίδευση των χρηστών ως κύρια μέτρα που προτείνονται. Παράλληλα, υπάρχει μια ποικιλία από απόψεις, κάποιες από τις οποίες μπορεί να θεωρηθούν ανεπιθύμητες ή αντιφατικές, προσδίδοντας πολυπλοκότητα στην κατανόηση των προτεινόμενων λύσεων.

Κατά την ανάλυση των απόψεων των ερωτηθέντων σχετικά με το εάν οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης πρέπει να εφαρμόζουν αυστηρότερα μέτρα για την επαλήθευση της ταυτότητας των χρηστών τους, τη μείωση της ανωνυμίας και την αποθάρρυνση της ρητορικής μίσους στο δείγμα των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε ποικίλες προοπτικές. Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 204 άτομα (68,0%), εξέφρασε την υποστήριξή της για την εφαρμογή αυστηρότερων μέτρων από τις πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης. Αυτό υποδηλώνει μια επικρατούσα πεποίθηση μεταξύ των ερωτηθέντων ότι η ενισχυμένη επαλήθευση ταυτότητας και η μειωμένη ανωνυμία θα μπορούσαν να συμβάλουν στον μετριασμό της επικράτησης της ρητορικής μίσους στις διαδικτυακές κοινότητες.

Αντίθετα, ένα μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων, συνολικά 40 άτομα (13,3%), δήλωσε ότι δεν πιστεύει ότι οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης πρέπει να εφαρμόζουν αυστηρότερα μέτρα. Αυτή η προοπτική μπορεί να αντανακλά ανησυχίες σχετικά με πιθανές επιπτώσεις στην ιδιωτική ζωή, την ελευθερία έκφρασης ή την αποτελεσματικότητα τέτοιων μέτρων για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους. Επιπλέον, 56 ερωτηθέντες (18,7%) δήλωσαν ότι δεν είναι βέβαιοι εάν οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης πρέπει να εφαρμόσουν αυστηρότερα μέτρα. Αυτή η αβεβαιότητα μπορεί να προέρχεται από διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των ανησυχιών σχετικά με τη σκοπιμότητα, την αποτελεσματικότητα ή τις πιθανές ακούσιες συνέπειες τέτοιων μέτρων.

Πίνακας 14 Θα πρέπει οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης να εφαρμόσουν αυστηρότερα μέτρα για την επαλήθευση της ταυτότητας των χρηστών τους, για τη μείωση της ανωνυμίας και την αποθάρρυνση της ρητορικής μίσους;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Ναι	204	68.0	68.0	68.0
	Όχι	40	13.3	13.3	81.3
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Αναλύοντας τις απόψεις των ερωτηθέντων σχετικά με το εάν οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν την ευθύνη να εκφραστούν κατά της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου στο δείγμα των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε διαφορετικές απόψεις. Η πλειονότητα των ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 204 άτομα (68,0%), εξέφρασε την πεποίθηση ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν την ευθύνη να μιλούν ανοιχτά κατά της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Αυτό υποδηλώνει μια διαδεδομένη προσδοκία μεταξύ των ερωτηθέντων ότι τα άτομα με σημαντική δημόσια επιρροή θα πρέπει να χρησιμοποιούν την πλατφόρμα τους για να αντιμετωπίσουν κοινωνικά ζητήματα και να υποστηρίξουν τη συμπερίληψη και την ισότητα. Αντίθετα, ένα μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων, συνολικά 42 άτομα (14,0%), δήλωσε ότι δεν πιστεύει ότι οι

διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν τέτοια ευθύνη. Αυτή η προοπτική μπορεί να αντικατοπτρίζει διαφορετικές απόψεις για το ρόλο και τις υποχρεώσεις των δημοσίων προσώπων στην αντιμετώπιση κοινωνικών ζητημάτων, καθώς και εκτιμήσεις σχετικά με τον πιθανό αντίκτυπο στη δημόσια εικόνα ή σταδιοδρομία τους. Επιπλέον, 54 ερωτηθέντες (18,0%) δήλωσαν ότι δεν είναι βέβαιοι εάν οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν την ευθύνη να μιλήσουν εναντίον της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Αυτή η αβεβαιότητα μπορεί να προέρχεται από μια σειρά παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων εκτιμήσεων σχετικά με τη φύση της επιρροής των διασημοτήτων, την αποτελεσματικότητα της υπεράσπισής τους ή την πολυπλοκότητα της αντιμετώπισης κοινωνικών ζητημάτων.

Πίνακας 15 Πιστεύετε ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν ευθύνη να μιλήσουν ενάντια στη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Ναι	204	68.0	68.0	68.0
	Όχι	42	14.0	14.0	82.0
	Δεν είμαι σίγουρος/η	54	18.0	18.0	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Κατά την αξιολόγηση των προοπτικών των ερωτηθέντων σχετικά με το εάν οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις, όπως ταινίες, μουσική και λογοτεχνία, μπορούν να βοηθήσουν στην καταπολέμηση της ρητορικής μίσους και στην προώθηση της ισότητας των φύλων στο δείγμα των 300 συμμετεχόντων, παρατηρούμε γενικά θετικές στάσεις. Η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων, αποτελούμενη από 252 άτομα (84,0%), εξέφρασε την πεποίθηση ότι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις μπορούν πράγματι να χρησιμεύσουν ως αποτελεσματικά εργαλεία για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων. Αυτό υποδηλώνει μια επικρατούσα αναγνώριση μεταξύ των ερωτηθέντων του σημαντικού ρόλου που μπορούν να διαδραματίσουν τα δημιουργικά

μέσα στη διαμόρφωση των κοινωνικών στάσεων, την ενίσχυση της ενσυναίσθησης και την προώθηση της συμπεριληπτικότητας. Αντίθετα, μόνο ένα μικρό ποσοστό των ερωτηθέντων, συνολικά 19 άτομα (6,3%), δήλωσε ότι δεν πιστεύει ότι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν τη ρητορική μίσους και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων. Αυτή η προοπτική μπορεί να πηγάζει από σκεπτικισμό σχετικά με την αποτελεσματικότητα των πολιτιστικών παρεμβάσεων ή ανησυχίες για τους περιορισμούς των καλλιτεχνικών μέσων στην αντιμετώπιση σύνθετων κοινωνικών ζητημάτων. Επιπλέον, 29 ερωτηθέντες (9,7%) δήλωσαν ότι δεν είναι σίγουροι για την αποτελεσματικότητα των πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκφράσεων στην καταπολέμηση της ρητορικής μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων. Αυτή η αβεβαιότητα μπορεί να αντανakλά διαφορετικούς βαθμούς εξοικείωσης με τη διασταύρωση της τέχνης και της κοινωνικής αλλαγής, καθώς και σκέψεις σχετικά με τον πιθανό αντίκτυπο των πολιτιστικών παρεμβάσεων στην αντιμετώπιση κοινωνικών ζητημάτων.

Πίνακας 16 Πιστεύετε ότι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις, όπως οι ταινίες, η μουσική και η λογοτεχνία, μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και στην προώθηση της ισότητας των φύλων;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Ναι	252	84.0	84.0	84.0
	Όχι	19	6.3	6.3	90.3
	Δεν είμαι σίγουρος/η	29	9.7	9.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Τα δεδομένα της έρευνας καταδεικνύουν διαφορετικές αντιλήψεις σχετικά με την αποτελεσματικότητα των νομοθετικών προσπαθειών για την αντιμετώπιση των διακρίσεων λόγω φύλου και της ρητορικής μίσους μεταξύ των 300 ερωτηθέντων. Μια αξιοσημείωτη μερίδα των ερωτηθέντων, που αποτελεί το 58,3% του δείγματος, θεωρεί ότι τα νομοθετικά μέτρα έχουν μέτριο αντίκτυπο στην αντιμετώπιση των

διακρίσεων λόγω φύλου και της ρητορικής μίσους. Αυτό υποδηλώνει μια λεπτή κατανόηση του νομοθετικού ρόλου, αναγνωρίζοντας τη σημασία του, αναγνωρίζοντας παράλληλα πιθανούς περιορισμούς ή προκλήσεις στην επιβολή και την εφαρμογή. Επιπλέον, το 20% των ερωτηθέντων θεωρεί τις νομοθετικές προσπάθειες ως αποτελεσματικές, υποδηλώνοντας την πίστη στην ικανότητα των νόμων και των κανονισμών να συμβάλλουν θετικά στην αντιμετώπιση κοινωνικών ζητημάτων που σχετίζονται με τις διακρίσεις λόγω φύλου και τη ρητορική μίσους. Εν τω μεταξύ, το 7% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι οι νομοθετικές ενέργειες είναι πολύ αποτελεσματικές, υποδηλώνοντας υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης στην ικανότητα των νόμων να επιφέρουν ουσιαστικές αλλαγές και να θεσπίσουν πλαίσια για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου και της ρητορικής μίσους. Αντίθετα, το 41,7% των ερωτηθέντων αντιλαμβάνεται τα νομοθετικά μέτρα ως λιγότερο αποτελεσματικά για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Αυτή η άποψη υποδηλώνει σκεπτικισμό σχετικά με την αποτελεσματικότητα μόνο των νομοθετικών παρεμβάσεων και υπογραμμίζει την αναγκαιότητα συμπληρωματικών στρατηγικών που περιλαμβάνουν κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες παράλληλα με νομοθετικές δράσεις.

Πίνακας 17 Πόσο αποτελεσματικός πιστεύετε ότι είναι ο νομοθετικός ρόλος στην αντιμετώπιση της γενετήσιας διάκρισης και του λόγου μίσους;

		Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
Valid	Πολύ αποτελεσματικός	21	7.0	7.0	7.0
	Αποτελεσματικός	39	13.0	13.0	20.0
	Μέτριος	115	38.3	38.3	58.3
	Λιγότερο αποτελεσματικός	125	41.7	41.7	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Τα δεδομένα της έρευνας αντικατοπτρίζουν ποικίλες αντιλήψεις σχετικά με την αποτελεσματικότητα των προσπαθειών των οργανισμών και των κοινωνικών δικτύων που στοχεύουν στη μείωση της ρητορικής μίσους, συμπεριλαμβανομένων εκστρατειών ευαισθητοποίησης, ενίσχυσης των κανονισμών, εκπαίδευσης και παρόμοιων πρωτοβουλιών, όπως ανέφεραν οι 300 ερωτηθέντες. Μεταξύ των ερωτηθέντων, η πλειοψηφία του 59,3% αντιλαμβάνεται αυτές τις προσπάθειες ως μέτριου επιπέδου αποτελεσματικότητας. Αυτό υποδηλώνει ότι οι ερωτηθέντες αναγνωρίζουν ότι, ενώ αυτές οι πρωτοβουλίες μπορεί να έχουν κάποιο αντίκτυπο στον περιορισμό της ρητορικής μίσους, μπορεί επίσης να υπάρχουν περιορισμοί ή περιθώρια βελτίωσης στην εφαρμογή ή στα αποτελέσματά τους. Επιπλέον, το 22,3% των ερωτηθέντων θεωρούν αυτές τις προσπάθειες αποτελεσματικές, υποδηλώνοντας την πίστη στον θετικό αντίκτυπο των εκστρατειών ευαισθητοποίησης, των ρυθμιστικών μέτρων και των εκπαιδευτικών πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση της ρητορικής μίσους σε διαδικτυακούς και εκτός σύνδεσης χώρους. Αντίθετα, το 16,3% των ερωτηθέντων θεωρεί αυτές τις προσπάθειες λιγότερο αποτελεσματικές. Αυτή η προοπτική υποδηλώνει κάποιο σκεπτικισμό ή δυσαρέσκεια σχετικά με τα αποτελέσματα ή την αποτελεσματικότητα των τρεχουσών πρωτοβουλιών που στοχεύουν στη μείωση της ρητορικής μίσους. Ένα μικρότερο ποσοστό, που αποτελείται από το 2,0% των ερωτηθέντων, αντιλαμβάνεται αυτές τις προσπάθειες ως καθόλου αποτελεσματικές, υποδηλώνοντας σημαντικό βαθμό σκεπτικισμού ή δυσαρέσκειας με τα μέτρα που εφαρμόζουν οργανώσεις και κοινωνικά δίκτυα για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους.

Πίνακας 18 Πως νιώθετε για τις προσπάθειες εκστρατειών ευαισθητοποίησης, ενίσχυση κανονισμών, εκπαίδευση κλπ που κάνουν οι φορείς και τα κοινωνικά δίκτυα για τη μείωση του λόγου μίσους;

	Συχνότητα	Ποσοστό	Έγκυρο Ποσοστό	Αθροιστικό ποσοστό
--	-----------	---------	----------------	--------------------

Valid	Καθόλου αποτελεσματικές	6	2.0	2.0	2.0
	Λιγότερο αποτελεσματικές	49	16.3	16.3	18.3
	Μέτριες	178	59.3	59.3	77.7
	Αποτελεσματικές	67	22.3	22.3	100.0
	Σύνολο	300	100.0	100.0	

Συσχετίσεις

Ο πίνακας διασταύρωσης παρέχει πληροφορίες για τη σχέση μεταξύ του φύλου των ερωτηθέντων και των εμπειριών τους από ρητορική μίσους. Μεταξύ των 300 ερωτηθέντων που ερωτήθηκαν, τα δεδομένα αποκαλύπτουν σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του φύλου και της εμφάνισης ρητορικής μίσους. Μια ανάλυση των δεδομένων δείχνει ότι από τα 139 άτομα που ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους λόγω του φύλου τους, τα 49 αναγνωρίστηκαν ως άνδρες, 79 ως γυναίκες, 10 ως άλλο φύλο και 1 ως ΔΞ/ΔΑ. Αντίθετα, μεταξύ των 161 ερωτηθέντων που ανέφεραν ότι δεν βίωσαν ρητορική μίσους με βάση το φύλο τους, 93 ήταν άνδρες, 57 ήταν γυναίκες, 8 αναγνωρίστηκαν ως άλλο φύλο και 3 ως ΔΞ/ΔΑ. Οι δοκιμές chi-square που διεξήχθησαν στα δεδομένα υποδεικνύουν στατιστικά σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του φύλου των ερωτηθέντων και των εμπειριών τους από ρητορική μίσους (Pearson Chi-Square = 16.892, $p < 0,001$, Relihood Ratio = 17,090, $p < 0,001$). Αυτά τα αποτελέσματα υποδηλώνουν ότι υπάρχουν αξιοσημείωτες διαφορές στην επικράτηση των εμπειριών ρητορικής μίσους με βάση την ταυτότητα φύλου των ερωτηθέντων. Επιπλέον, είναι αξιοσημείωτο ότι 2 κελιά (25,0%) έχουν αναμενόμενο αριθμό μικρότερο από 5, με τον ελάχιστο αναμενόμενο αριθμό να είναι 1,85. Αν και αυτό δεν ακυρώνει τη στατιστική ανάλυση, υποδηλώνει ότι πρέπει να δίνεται προσοχή κατά την ερμηνεία των αποτελεσμάτων, ιδιαίτερα σε αυτά τα κύτταρα με χαμηλότερες αναμενόμενες μετρήσεις.

Πίνακας 19 Crosstasbs

		Έχετε βιώσει ποτέ λόγο μίσους λόγω του φύλου σας;		Total
		Ναι	Όχι	
Ποιο είναι το φύλο σας;	Άντρας	49	93	142
	Γυναίκα	79	57	136
	Άλλο	10	8	18
	ΔΞ/ ΔΑ	1	3	4
Total		139	161	300

Πίνακας 20 Chi-Square Tests

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	16.892 ^a	3	<.001
Likelihood Ratio	17.090	3	<.001
N of Valid Cases	300		

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5.
The minimum expected count is 1.85.

Ο πίνακας διασταύρωσης παρουσιάζει τη σχέση μεταξύ του φύλου των ερωτηθέντων και των απόψεών τους σχετικά με το εάν οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν την ευθύνη να μιλούν ανοιχτά κατά της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Από τους 300 ερωτηθέντες που ερωτήθηκαν, προκύπτουν σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του φύλου και των προοπτικών για αυτό το ζήτημα.

Μεταξύ των 204 ερωτηθέντων που πιστεύουν ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν την ευθύνη να μιλούν ανοιχτά κατά της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου, 96 ταυτίζονται ως άνδρες, 91 ως γυναίκες, 13 ως άλλο φύλο και 4 ως ΔΞ/ΔΑ (Do Not Identify/Don't know). Αντίθετα, μεταξύ των 42 ερωτηθέντων που πιστεύουν ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα δεν έχουν τέτοια ευθύνη, οι 30 είναι άνδρες, οι 12 είναι γυναίκες και κανένας δεν ταυτίζεται με άλλο φύλο ή ΔΞ/ΔΑ. Οι δοκιμές chi-square που πραγματοποιήθηκαν στα δεδομένα αποκαλύπτουν στατιστικά σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του φύλου των ερωτηθέντων και των απόψεών τους σχετικά με το εάν οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα φέρουν ευθύνη να αντιμετωπίσουν τη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις φύλου (Pearson Chi-Square = 19.728, $p = .003$; Πιθανότητα Αναλογία = 23,268, $p < ,001$). Αυτά τα αποτελέσματα υποδεικνύουν αξιοσημείωτες διαφορές στις προοπτικές με βάση την ταυτότητα φύλου των ερωτηθέντων.

Επιπλέον, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι 5 κελιά (41,7%) έχουν αναμενόμενες μετρήσεις μικρότερες από 5, με την ελάχιστη αναμενόμενη μέτρηση να είναι 0,56. Αν και αυτό δεν ακυρώνει τη στατιστική ανάλυση, υπογραμμίζει την ανάγκη για προσοχή κατά την ερμηνεία των αποτελεσμάτων, ιδιαίτερα σε κύτταρα με χαμηλότερο αναμενόμενο αριθμό. Τα ευρήματα υποδηλώνουν ότι το φύλο μπορεί να επηρεάσει τις απόψεις των ατόμων σχετικά με τον ρόλο των διασημοτήτων και των δημοσίων προσώπων στην αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Η κατανόηση αυτών των διαφορών μπορεί να δώσει πληροφορίες για στρατηγικές που στοχεύουν στην προώθηση της κοινωνικής ευθύνης και στην προώθηση του λόγου χωρίς αποκλεισμούς στην κοινωνία.

Πίνακας 21 Crosstabs

		Πιστεύετε ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν ευθύνη να μιλήσουν ενάντια στη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου;			Total
		Ναι	Όχι	3	
Ποιο είναι το φύλο σας;	Άντρας	96	30	16	142
	Γυναίκα	91	12	33	136
	Άλλο	13	0	5	18
	ΔΞ/ΔΑ	4	0	0	4
Total		204	42	54	300

Πίνακας 22 Chi – Square Tests

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	19.728 ^a	6	.003
Likelihood Ratio	23.268	6	<.001
N of Valid Cases	300		

a. 5 cells (41.7%) have expected count less than 5.
The minimum expected count is .56.

Ο πίνακας διασταύρωσης απεικονίζει τη σχέση μεταξύ του φύλου των ερωτηθέντων και των πεποιθήσεών τους σχετικά με τις δυνατότητες πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκφράσεων όπως ταινίες, μουσική και λογοτεχνία για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων. Μεταξύ των 300 ερωτηθέντων που ερωτήθηκαν, παρατηρούνται αξιοσημείωτες συσχετίσεις μεταξύ του φύλου και των απόψεων για αυτό το θέμα.

Από τους 252 ερωτηθέντες που πιστεύουν ότι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις μπορούν να βοηθήσουν στην καταπολέμηση της ρητορικής μίσους και στην προώθηση της ισότητας των φύλων, οι 116 ταυτίζονται ως άνδρες, οι 119 ως γυναίκες, οι 15 ως άλλο φύλο και οι 2 ως ΔΞ/ΔΑ (Do Not Identify/Don't Answer). Αντίθετα, μεταξύ των 19 ερωτηθέντων που δεν συμμερίζονται αυτήν την πεποίθηση, οι 13 είναι άνδρες, οι 6 είναι γυναίκες και κανένας δεν ταυτίζεται με άλλο φύλο ή ΔΞ/ΔΑ. Οι δοκιμές chi-square που διεξήχθησαν στα δεδομένα αποκαλύπτουν στατιστικά σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του φύλου των ερωτηθέντων και των απόψεών τους σχετικά με τις δυνατότητες των πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκφράσεων για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων (Pearson Chi-Square = 12.844, $p = 0,046$, Likelihood Αναλογία = 10,679, $p = ,099$). Αυτά τα αποτελέσματα υποδηλώνουν ότι το φύλο μπορεί να επηρεάσει τις αντιλήψεις των ατόμων για την αποτελεσματικότητα των πολιτιστικών και καλλιτεχνικών μέσων για την προώθηση της θετικής κοινωνικής αλλαγής.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι 5 κελιά (41,7%) έχουν αναμενόμενες μετρήσεις μικρότερες από 5, με την ελάχιστη αναμενόμενη μέτρηση να είναι 0,25. Αν και αυτό δεν ακυρώνει τη στατιστική ανάλυση, υποδεικνύει την ανάγκη προσοχής κατά την ερμηνεία των αποτελεσμάτων, ιδιαίτερα σε κύτταρα με χαμηλότερες αναμενόμενες μετρήσεις.

Πίνακας 23 Crosstabs

		Πιστεύετε ότι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκφράσεις, όπως οι ταινίες, η μουσική και η λογοτεχνία, μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και στην προώθηση της ισότητας των φύλων;			Total
		Ναι	Όχι	3	
Ποιο είναι το φύλο σας;	Άντρας	116	13	13	142
	Γυναίκα	119	6	11	136
	Άλλο	15	0	3	18
	ΔΞ/ΔΑ	2	0	2	4
Total		252	19	29	300

Πίνακας 24 Chi – Square Tests

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	12.844 ^a	6	.046
Likelihood Ratio	10.679	6	.099
N of Valid Cases	300		

a. 5 cells (41.7%) have expected count less than 5.
The minimum expected count is .25.

Ο πίνακας διασταύρωσης εξετάζει τη σχέση μεταξύ των ηλικιακών ομάδων των ερωτηθέντων και τις εμπειρίες τους από ρητορική μίσους με βάση το φύλο. Μεταξύ των 300 ερωτηθέντων που ερωτήθηκαν, τα δεδομένα αποκαλύπτουν πιθανές συσχετίσεις μεταξύ της ηλικίας και της εμφάνισης ρητορικής μίσους με βάση το φύλο.

Ο πίνακας διασταύρωσης εξετάζει τη σχέση μεταξύ των ηλικιακών ομάδων των ερωτηθέντων και τις εμπειρίες τους με ρητορική μίσους με βάση το φύλο. Τα δεδομένα, που συλλέχθηκαν από δείγμα 300 ερωτηθέντων, υποδηλώνουν πιθανούς συσχετισμούς μεταξύ ηλικιακών ομάδων και εμπειρίες ρητορικής μίσους λόγω φύλου.

Στην ηλικιακή ομάδα 18-24, 51 ερωτηθέντες ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους, ενώ 41 όχι. Μεταξύ των ερωτηθέντων ηλικίας 25-34 ετών, 70 άτομα ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους, ενώ 79 άτομα δεν ανέφεραν τέτοιες εμπειρίες. Για τους ερωτηθέντες ηλικίας 34-44 ετών, 9 άτομα ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους, ενώ 23 όχι. Στην ηλικιακή ομάδα 45-54, 7 ερωτηθέντες ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους, ενώ 12 ερωτηθέντες δεν ανέφεραν τέτοιες εμπειρίες. Τέλος, μεταξύ των ερωτηθέντων ηλικίας 55 ετών και άνω, 2 άτομα ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους, ενώ 6 όχι. Οι δοκιμές Chi-square που πραγματοποιήθηκαν στα δεδομένα υποδεικνύουν πιθανές συσχετίσεις μεταξύ των ηλικιακών ομάδων των ερωτηθέντων και των εμπειριών ρητορικής μίσους τους με βάση το φύλο. Η τιμή Pearson Chi-Square είναι 9,509 με 4 βαθμούς ελευθερίας, αποδίδοντας ένα επίπεδο σημαντικότητας 0,050. Ο λόγος πιθανότητας είναι 9,780 με επίπεδο σημαντικότητας 0,044. Επιπλέον, η δοκιμή Linear-by-Linear Association έδωσε ένα επίπεδο σημαντικότητας 0,005. Τα συμμετρικά μέτρα υποδηλώνουν επίσης συσχετίσεις μεταξύ ηλικιακών ομάδων και εμπειριών ρητορικής μίσους με βάση το φύλο. Η τιμή R του Pearson είναι 0,161 τυπικό σφάλμα 0,055, με αποτέλεσμα μια τιμή t 2,815 και ένα επίπεδο σημαντικότητας 0,005. Ο συντελεστής συσχέτισης Spearman είναι 0,165

με ασυμπτωτικό τυπικό σφάλμα 0,056, με αποτέλεσμα τιμή t 2,886 και επίπεδο σημαντικότητας 0,004.

Αξίζει να σημειωθεί ότι 2 κελιά (20,0%) έχουν αναμενόμενες μετρήσεις μικρότερες από 5, με την ελάχιστη αναμενόμενη μέτρηση να είναι 3,71. Αν και αυτό δεν ακυρώνει τη στατιστική ανάλυση, υπογραμμίζει την ανάγκη για προσεκτική ερμηνεία, ιδιαίτερα σε κύτταρα με χαμηλότερο αναμενόμενο αριθμό. Συνοπτικά, τα ευρήματα υποδεικνύουν πιθανές σχέσεις μεταξύ των ηλικιακών ομάδων των ερωτηθέντων και τις εμπειρίες τους από ρητορική μίσους με βάση το φύλο, τονίζοντας πιθανές διαφορές που σχετίζονται με την ηλικία κατά την αντιμετώπιση τέτοιων διακρίσεων.

Πίνακας 25 Crosstabs

		Έχετε βιώσει ποτέ λόγο μίσους λόγω του φύλου σας;		Total
		Ναι	Όχι	
Ποια είναι η ηλικία σας;	18-24	51	41	92
	25-34	70	79	149
	34-44	9	23	32
	45-54	7	12	19
	55+	2	6	8
Total		139	161	300

Πίνακας 26 Chi-square Tests

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	9.509 ^a	4	.050
Likelihood Ratio	9.780	4	.044
Linear-by-Linear Association	7.746	1	.005
N of Valid Cases	300		
a. 2 cells (20.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.71.			

Ο πίνακας διασταύρωσης διερευνά τη σχέση μεταξύ των εμπειριών ρητορικής μίσους των ερωτηθέντων με βάση το φύλο και κατά πόσον αναγνωρίζονται ως μειονότητα φύλου (π.χ. LGBTQI+). Τα δεδομένα, που συλλέχθηκαν από ένα δείγμα 300 ερωτηθέντων, υποδηλώνουν πιθανούς συσχετισμούς μεταξύ του να είσαι μειονότητα φύλου και της ρητορικής μίσους.

Μεταξύ των ερωτηθέντων που προσδιορίζονται ως μειονότητα φύλου, 27 ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους, ενώ 17 όχι. Για τους ερωτηθέντες που δεν προσδιορίζονται ως μειονότητα φύλου, 112 ανέφεραν ότι βίωσαν ρητορική μίσους και 144 όχι. Οι δοκιμές Chi-square που διεξήχθησαν στα δεδομένα υποδεικνύουν πιθανές συσχετίσεις μεταξύ του να είσαι μειονότητα φύλου και της ρητορικής μίσους με βάση το φύλο. Η τιμή Pearson Chi-Square είναι 4,685 με 1 βαθμό ελευθερίας, αποδίδοντας ένα επίπεδο σημαντικότητας 0,030. Ο λόγος πιθανότητας είναι 4,688 με επίπεδο σημαντικότητας 0,030. Η δοκιμή Linear-by-Linear Association έδωσε ένα επίπεδο σημαντικότητας 0,031. Τα συμμετρικά μέτρα υποδηλώνουν επίσης συσχετίσεις μεταξύ του να είσαι μειονότητα φύλου και της ρητορικής μίσους. Η τιμή

R του Pearson είναι $-.150$ με ασυμπτωτικό τυπικό σφάλμα $0,055$, με αποτέλεσμα τιμή t $-2,624$ και επίπεδο σημαντικότητας $0,009$. Ο συντελεστής συσχέτισης Spearman είναι $-.140$ με ασυμπτωτικό τυπικό σφάλμα $0,058$, με αποτέλεσμα τιμή t $-2,450$ και επίπεδο σημαντικότητας $0,015$.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι όλα τα κελιά έχουν αναμενόμενο πλήθος μεγαλύτερο από 5, με το ελάχιστο αναμενόμενο πλήθος να είναι 20,39. Συνοπτικά, τα ευρήματα υποδεικνύουν πιθανές σχέσεις μεταξύ της αναγνώρισης ως μειονότητας φύλου και της εμπειρίας ρητορικής μίσους με βάση το φύλο, υποδεικνύοντας ότι οι μειονότητες των φύλων μπορεί να είναι πιο πιθανό να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους διακρίσεις σε σύγκριση με εκείνες που δεν προσδιορίζονται ως μειονότητες φύλου.

Πίνακας 27 Crosstabs

		Έχετε βιώσει ποτέ λόγο μίσους λόγω του φύλου σας;		Total
		Ναι	Όχι	
Ανήκετε σε μειονότητα φύλου (π.χ. LGBTQI+);	Ναι	27	17	44
	Όχι	112	144	256
Total		139	161	300

Πίνακας 28 Chi – Square Tests

Chi-Square Tests					
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	4.685 ^a	1	.030		

Continuity Correction ^b	4.00 3	1	.045		
Likelihood Ratio	4.68 8	1	.030		
Fisher's Exact Test				.034	.023
Linear-by-Linear Association	4.66 9	1	.031		
N of Valid Cases	300				
a. 0 cells (0.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 20.39.					
b. Computed only for a 2x2 table					

Ο πίνακας διασταύρωσης εξετάζει τη σχέση μεταξύ των απόψεων των ερωτηθέντων σχετικά με την ευθύνη των διασημοτήτων και των δημοσίων προσώπων να μιλούν ανοιχτά κατά της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου, λαμβάνοντας υπόψη εάν προσδιορίζονται ως μειονότητα φύλου (π.χ. LGBTQI+). Τα δεδομένα, που προέρχονται από ένα δείγμα 300 ερωτηθέντων, υποδηλώνουν πιθανούς συσχετισμούς μεταξύ των απόψεων για την ευθύνη των διασημοτήτων και του καθεστώτος μειονότητας του φύλου. Μεταξύ των ερωτηθέντων που προσδιορίζονται ως μειονότητα φύλου, 27 επιβεβαίωσαν ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν την ευθύνη να μιλήσουν ενάντια στη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου, ενώ 2 διαφώνησαν. Για τους ερωτηθέντες που δεν προσδιορίζονται ως μειονότητα φύλου, 177 συμφώνησαν με τη δήλωση, ενώ 40 διαφώνησαν.

Οι δοκιμές Chi-square που διεξήχθησαν στα δεδομένα υποδεικνύουν πιθανές συσχετίσεις μεταξύ του καθεστώτος της μειονότητας του φύλου και των απόψεων για την ευθύνη των διασημοτήτων. Η τιμή Pearson Chi-Square είναι 11,043 με 2 βαθμούς ελευθερίας, αποδίδοντας ένα επίπεδο σημασίας 0,004. Ο Λόγος Πιθανότητας είναι

10,777 με επίπεδο σημαντικότητας 0,005. Όλα τα κύτταρα έχουν αναμενόμενες μετρήσεις μεγαλύτερες από 5, με την ελάχιστη αναμενόμενη μέτρηση να είναι 6,16, διασφαλίζοντας την αξιοπιστία της στατιστικής ανάλυσης. Συνοπτικά, τα ευρήματα υποδεικνύουν πιθανές σχέσεις μεταξύ του καθεστώτος της μειονότητας φύλου και των απόψεων σχετικά με την ευθύνη των διασημοτήτων και των δημοσίων προσώπων να μιλούν ανοιχτά κατά της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου, υποδεικνύοντας ότι τα άτομα που προσδιορίζονται ως μειονότητες φύλου μπορεί να έχουν διαφορετικές απόψεις για αυτό το θέμα σε σύγκριση με εκείνα που δεν προσδιορίζονται ως μειονότητες φύλου.

Πίνακας 29 Crosstabs

		Πιστεύετε ότι οι διασημότητες και τα δημόσια πρόσωπα έχουν ευθύνη να μιλήσουν ενάντια στη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου;			Total
		Ναι	Όχι	3	
Ανήκετε σε μειονότητα φύλου (π.χ. LGBTQI+);	Ναι	27	2	15	44
	Όχι	177	40	39	256
Total		204	42	54	300

Πίνακας 30 Chi – Square Tests

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)

Pearson Chi-Square	11.0 43 ^a	2	.004
Likelihood Ratio	10.7 77	2	.005
N of Valid Cases	300		
a. 0 cells (0.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 6.16.			

3.4 Συμπεράσματα Έρευνας

Αυτή η μελέτη στοχεύει να συγκεντρώσει πλήρη ευρήματα από δεδομένα ερευνών και στατιστικές αναλύσεις προκειμένου να εξετάσει τις πολλές πτυχές της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Τα αποτελέσματα παρέχουν σημαντικές πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων πρωτοβουλιών και τους ρόλους των διαφορετικών ενδιαφερομένων στην επίλυση αυτών των πειστικών προκλήσεων, ρίχνοντας φως στις απόψεις, τις εμπειρίες και τις στάσεις απέναντί τους.

Σύμφωνα με τη μελέτη, υπάρχει μια ανησυχητική ποσότητα ρητορικής μίσους που στοχεύει άτομα με βάση μόνο το φύλο τους και ένα σημαντικό ποσοστό των ερωτηθέντων δήλωσε ότι το είχε βιώσει προσωπικά. Η ρητορική μίσους φαίνεται να στοχεύει τις μειονότητες των φύλων περισσότερο από άλλες ομάδες, υποδηλώνοντας ότι η προκατάληψη εναντίον τους είναι αλληλεπιδραστική σε πολλές πτυχές της ταυτότητας. Αυτό τονίζει πόσο επείγουσες στοχευμένες παρεμβάσεις και αυξημένη ευαισθητοποίηση απαιτούνται για την αντιμετώπιση αυτού του είδους φανατισμού και εχθρότητας.

Υπάρχουν τάσεις όσον αφορά την ευπάθεια διαφορετικών ηλικιακών ομάδων στη ρητορική μίσους: οι νεότεροι αναφέρουν περισσότερες περιπτώσεις, ιδιαίτερα οι ηλικίες μεταξύ 18-24 και 25-34 ετών, είναι συχνά πιο εμπλεκόμενοι αλλά και πιο επιρρεπείς στη ρητορική μίσους και την κακοποίηση. Επιπλέον, η συσχέτιση μεταξύ ηλικίας και ευαισθησίας στη ρητορική μίσους υπογραμμίζει την ανάγκη ειδικά

σχεδιασμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων και συστημάτων υποστήριξης που απευθύνονται σε νεότερους πληθυσμούς.

Οι αντιλήψεις περί διακρίσεων και οι συναντήσεις με ρητορική μίσους επηρεάζονται σημαντικά από το φύλο. Η μελέτη για την διαδικτυακή παρενόχληση με βάση το φύλο υποστηρίζεται από τα υψηλότερα ποσοστά ρητορικής μίσους που συναντούν οι γυναίκες ερωτηθέντες. Επιπλέον, τα δεδομένα δείχνουν διαφορές στις επιπτώσεις της ρητορικής μίσους στους ανθρώπους ανάλογα με το φύλο, υποδεικνύοντας περίπλοκες δυναμικές που χρήζουν περαιτέρω έρευνας. Η αναγκαιότητα για εστιασμένες παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση των συστημικών προκαταλήψεων και η διασύνδεση των διακρίσεων με βάση το φύλο υπογραμμίζονται περαιτέρω από τη σχέση μεταξύ του φύλου και της ευαισθησίας σε σεξιστικά σχόλια. Ένα σημαντικό στοιχείο που προκύπτει από τα αποτελέσματα της μελέτης είναι ο ρόλος που έχουν δημόσια πρόσωπα και διασημότητες στην καταπολέμηση της ρητορικής μίσους. Ένα σημαντικό ποσοστό των ερωτηθέντων είναι αβέβαιο, παρά το γεγονός ότι η πλειονότητα των ερωτηθέντων πιστεύει ότι οι δημόσιοι άνθρωποι έχουν την ανάγκη να μιλήσουν εναντίον των διακρίσεων λόγω φύλου και της ρητορικής μίσους. Η έλλειψη σαφήνειας σχετικά με τα καθήκοντα και τις ευθύνες των εξέχων προσωπικοτήτων στον κοινωνικό λόγο μπορεί να αντικατοπτρίζεται σε αυτήν την αβεβαιότητα, υπογραμμίζοντας την ανάγκη βελτιωμένων εκστρατειών υπεράσπισης και ευαισθητοποίησης για να επηρεαστεί η κοινή γνώμη και να ενθαρρυνθεί η ομαδική δράση.

Οι πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην ενεργοποίηση των εικονικών αλληλεπιδράσεων και στη διαμόρφωση της δημόσιας συνομιλίας. Η μελέτη υπογραμμίζει τη συμφωνία μεταξύ των συμμετεχόντων σχετικά με την ανάγκη οι εταιρείες μέσω κοινωνικής δικτύωσης να επιβάλουν πιο αυστηρές πολιτικές για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους. Υπάρχει μια αυξανόμενη αναγνώριση της σημασίας της διακυβέρνησης πλατφόρμας για τη δημιουργία ασφαλέστερων ρυθμίσεων στο διαδίκτυο, όπως φαίνεται από τις εκκλήσεις για βελτιωμένη επαλήθευση ταυτότητας και τα βήματα για τον περιορισμό της ανωνυμίας. Ωστόσο, οι ανησυχίες σχετικά με την πρακτικότητα και την αποτελεσματικότητα τέτοιων περιορισμών εξακολουθούν να υφίστανται, υπογραμμίζοντας τις δυσκολίες για την εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ του δικαιώματος

στην ελευθερία του λόγου και της ανάγκης μείωσης της ζημίας και προώθησης της ένταξης.

Ένα ζήτημα που έθιξαν οι ερωτηθέντες είναι η αποτελεσματικότητα των νομοθετικών πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Μια σημαντική μειοψηφία εκφράζει αμφιβολίες σχετικά με την αποτελεσματικότητα των νομοθετικών ενεργειών, ακόμη κι αν ένας αρκετά μεγάλος αριθμός πιστεύει ότι είναι κάπως επιτυχημένες. Αυτή η ασυμφωνία υπογραμμίζει την ανάγκη για ολοκληρωμένα νομικά πλαίσια που θα αντιμετωπίζουν τις διαρθρωτικές αδικίες και θα παρέχουν ισχυρά μέτρα επιβολής και λογοδοσίας. Επιπλέον, η μελέτη δίνει έμφαση στη χρήση συμπληρωματικών στρατηγικών για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των νομοθετικών παρεμβάσεων και την προώθηση μιας κουλτούρας χωρίς αποκλεισμούς και σεβασμού, όπως εκστρατείες ευαισθητοποίησης και έργα ανάπτυξης ικανοτήτων.

Οι ταινίες, η μουσική και τα γραπτά έργα τέχνης παρουσιάζονται ως πιθανά μέσα για την καταπολέμηση της ρητορικής μίσους και την προώθηση της ισότητας των φύλων. Η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων αναγνωρίζει ότι οι πολιτιστικές αφηγήσεις έχουν τη δύναμη να αμφισβητήσουν τους κοινωνικούς κανόνες και να προάγουν την ενσυναίσθηση και την κατανόηση. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν εμπόδια για τη διασφάλιση της περιεκτικότητας και της γνησιότητας των πολιτιστικών απεικονίσεων, απαιτώντας συντονισμένες προσπάθειες για την ανάδειξη των υποεκπροσωπούμενων απόψεων και την ενθάρρυνση μιας σειράς απόψεων στους πολιτιστικούς τομείς.

Η μελέτη καταλήγει επισημαίνοντας τις περίπλοκες αλληλεπιδράσεις μεταξύ πολλών στοιχείων που τροφοδοτούν τη ρητορική μίσους και τις διακρίσεις λόγω φύλου στη σύγχρονη κοινωνία. Αν και έχει σημειωθεί πρόοδος στην αύξηση της ευαισθητοποίησης και στη θέσπιση πολιτικών για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, υπάρχουν ακόμη πολλά εμπόδια που πρέπει να ξεπεραστούν. Χρειάζεται μια πολύπλευρη στρατηγική που περιλαμβάνει νομικές αλλαγές, κοινωνικές και πολιτιστικές πρωτοβουλίες και συντονισμένη δράση από μια σειρά ενδιαφερόμενων μερών για την αντιμετώπιση της ρητορικής μίσους και των διακρίσεων λόγω φύλου. Μέσω της ενθάρρυνσης της επικοινωνίας, της ανάπτυξης της ενσυναίσθησης και της δημιουργίας φιλόξενων περιβαλλόντων, η κοινωνία

μπορεί να εργαστεί προς μια μέρα όπου όλοι θα αντιμετωπίζονται με σεβασμό, ισότητα και αξιοπρέπεια – ανεξάρτητα από το φύλο ή την ταυτότητά τους.

Βιβλιογραφία

Al Agkmpari, F. (2020). *The portrayal of femicide in Greek media*. <https://ikee.lib.auth.gr/record/320844/files/GRI-2020-28333.pdf>

Arendt, F. (2023). *Media stereotypes, prejudice, and preference-based reinforcement: toward the dynamic of self-reinforcing effects by integrating audience selectivity*. <https://doi.org/10.1093/joc/jqad019>

Assimakopoulos, S., Baider, F. H., & Millar, S. (2017). Online Hate Speech in the European Union. In *SpringerBriefs in Linguistics*. Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-72604-5>

Barendt, E. (2019). What Is the Harm of Hate Speech? *Ethical Theory and Moral Practice*. <https://doi.org/10.1007/s10677-019-10002-0>

Bergold, S., Hastall, M. R., & Steinmayr, R. (2020). Do Mass Media Shape Stereotypes About Intellectually Gifted Individuals? Two Experiments on Stigmatization Effects From Biased Newspaper Reports. *Gifted Child Quarterly*, 001698622096939. <https://doi.org/10.1177/0016986220969393>

Birknerová, Z., Frankovský, M., Zbihlejšová, L., & Parová, V. (2018). Perception of Advertising and Expectations of Advertising in terms of Gender Differences. *Marketing and Branding Research*, 5(2), 92–99. <https://doi.org/10.33844/mbr.2018.60294>

Blondé, J., Gianettoni, L., Gross, D., & Guilley, E. (2021). *Measurement of Sexism, Gender Identity, and Perceived Gender Discrimination: A Brief Overview and Suggestions for Short Scales*. <https://doi.org/10.24440/FWP->

Brown, A. (2017). What is hate speech? Part 1: The Myth of Hate. *Law and Philosophy*, 36(4), 419–468. <https://doi.org/10.1007/s10982-017-9297-1>

Castaño-Pulgarín, S. A., Suárez-Betancur, N., Vega, L. M. T., & López, H. M. H. (2021). Internet, social media and online hate speech. Systematic review. *Aggression and Violent Behavior*, 58, 101608. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2021.101608>

Craft, J. T., Wright, K. E., Weissler, R. E., & Queen, R. M. (2020). Language and Discrimination: Generating Meaning, Perceiving Identities, and Discriminating Outcomes. *Annual Review of Linguistics*, 6(1), 389–407. <https://doi.org/10.1146/annurev-linguistics-011718-011659>

Del Felice C., Ettema M., de Latour A., Perger N., Salaj R., Tocchi C., Viejo Otero P., Gomes R. (2017). We Can! Taking Action against Hate Speech through Counter and Alternative Narratives. Council of Europe: Council of Europe Publications

Delavande, A., & Zafar, B. (2013). *Federal Reserve Bank of New York Staff Reports Gender Discrimination and Social Identity: Experimental Evidence from Urban Pakistan*. https://www.newyorkfed.org/medialibrary/media/research/staff_reports/sr593.pdf

Elias, S., & Gurbanova, N. (2018). Relocating Gender Stereotypes Online: Critical Analysis of Sexist Hate Speech in Selected Social Media. *Proceedings of the International Conference on Language Phenomena in Multimodal Communication (KLUA 2018)*. <https://doi.org/10.2991/klua-18.2018.40>

Facio, A. (2013). *What is Patriarchy?* <https://www.learnwhr.org/wp-content/uploads/D-Facio-What-is-Patriarchy.pdf>

- Gagliardone, I. (2014). Mapping and Analysing Hate Speech Online. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.2601792>
- Gelashvili, T. (2018). *Hate Speech on Social Media*. <https://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordOId=8952399&fileOId=8952403>
- Górka, M. (2019). Hate speech causes and consequences in public space. *TASK Quarterly*, 23(2), 233–244. <https://doi.org/10.17466/tq2019/23.2/e>
- Haj-Yahia, M. (2005). On the Characteristics of Patriarchal Societies, Gender Inequality, and Wife Abuse: The Case of Palestinian Society. *Adalah's Newsletter*, 20. <https://www.adalah.org/uploads/oldfiles/newsletter/eng/nov05/fet.pdf>
- Hamad, R. (2017). *Hate Crime: Causes, Motivations and Effective Interventions for Criminal Justice Social Work*. <https://cycj.org.uk/wp-content/uploads/2017/06/Hate-Crime-causes-and-motivations.pdf>
- Intravia, J., & Pickett, J. T. (2019). Stereotyping Online? Internet News, Social Media, and the Racial Typification of Crime. *Sociological Forum*, 34(3), 616–642. <https://www.jstor.org/stable/48558560>
- Jirovsky, M. (2023). *Gender-Based Online Hate Speech Against Women Emerging Regulation in International Human Rights Law and the Consequences for Democracy and Gender Equality*. <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1700135/FULLTEXT01.pdf>
- Juanatey, A. G. (2016). Hate speech in social media: a state-of-the-art review Executive summary (with Álex Cabo). *Www.academia.edu*. https://www.academia.edu/37076851/Hate_speech_in_social_media_a_state_of_the_art_review_Executive_summary_with_%C3%81lex_Cabo_
- Kononova, T. M., Akulich, E. M., Lazareva, O. P., & Siteva, S. S. (2019). The paradoxes of masculine socialization: from patriarchy to gender-role conflict. *SHS Web of Conferences*, 69, 00070. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20196900070>

Lan, T., & Jingxia, L. (2019). On the Gender Discrimination in English. *Advances in Language and Literary Studies*, 10(3), 155. <https://doi.org/10.7575/aiac.all.v.10n.3p.155>

Lira, C. L. (2014). The Media and Gender-Based Murders of Women: notes on the cases in Europe and Latin America. *Www.academia.edu*. https://www.academia.edu/6372933/The_Media_and_Gender_Based_Murders_of_Women_notes_on_the_cases_in_Europe_and_Latin_America

Maarouf, A., Pröllochs, N., & Feuerriegel, S. (2022). *The Virality of Hate Speech on Social Media*. <https://arxiv.org/pdf/2210.13770.pdf>

Matamoros-Fernández, A., & Farkas, J. (2021). Racism, Hate Speech, and Social Media: A Systematic Review and Critique. *Television & New Media*, 22(2), 205–224.

Mathew, B., Dutt, R., Goyal, P., & Mukherjee, A. (2019). Spread of Hate Speech in Online Social Media. *Proceedings of the 10th ACM Conference on Web Science - WebSci '19*. <https://doi.org/10.1145/3292522.3326034>

Middleton, K., & Turnbull, S. (2021). How advertising got “woke”: The institutional role of advertising in the emergence of gender progressive market logics and practices. *Marketing Theory*, 21(4), 147059312110351. <https://doi.org/10.1177/14705931211035163>

Miškolci, J., Kováčová, L., & Rigová, E. (2018). Countering Hate Speech on Facebook: The Case of the Roma Minority in Slovakia. *Social Science Computer Review*, 089443931879178. <https://doi.org/10.1177/0894439318791786>

Paz, M. A., Montero-Díaz, J., & Moreno-Delgado, A. (2020). Hate Speech: A Systematized Review. *SAGE Open*, 10(4), 215824402097302. <https://doi.org/10.1177/2158244020973022>

Poulakidakos, S., Veneti, A., & Fangonikolopoulos, C. (2018). Post-truth, propaganda and the transformation of the spiral of silence. *International Journal of Media & Cultural Politics*, 14(3), 367–382. https://doi.org/10.1386/macp.14.3.367_1

Richards, T. N., Gillespie, L. K., & Smith, M. D. (2013). An Examination of the Media Portrayal of Femicide–Suicides. *Feminist Criminology*, 9(1), 24–44. <https://doi.org/10.1177/1557085113501221>

Ross, T. (2019). Media and Stereotypes. *The Palgrave Handbook of Ethnicity*, 1–17. https://doi.org/10.1007/978-981-13-0242-8_26-1

Salleh, M. M., Mohi, Z., Nordin, N., Mohamad, N. A., & Razali, N. A. S. (2021). The Impact of Language Barriers and Discrimination Issues on Work Productivity of Foreign Workers. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 11(16). Researchgate. <https://doi.org/10.6007/ijarbss/v11-i16/11215>

Shang, B. (2022). Tackling Gender Inequality: Definitions, Trends, and Policy Designs. *IMF Working Papers*, 2022(232), 1. <https://doi.org/10.5089/9798400224843.001>

Shang, B. (2022). Tackling Gender Inequality: Definitions, Trends, and Policy Designs. *IMF Working Papers*, 2022(232), 1. <https://doi.org/10.5089/9798400224843.001>

Waldron, J. (2012). *The Harm in Hate Speech*. Harvard University Press. <https://doi.org/10.4159/harvard.9780674065086>

Wiana, D. (2019). Analysis of the use of the hate speech on social media in the case of presidential election in 2019. *Journal of Applied Studies in Language*, 3(2), 158–167. <https://doi.org/10.31940/jasl.v3i2.1541>